

Liahona

Jak obohatit SVÉ studium Knihy Mormonovy

strany 5, 34, 38

Pastýřská služba
může být více než
jen další úkol strana 8

PRESIDENT BALLARD

**Ruka Páně zasahuje
do přípravy světa na
Znovuzřízení** strana 12

Program Děti a mládež

Církevní vedoucí odpovídají na devět
otázek, strana 20

Jak pomoci mladým lidem, aby
dosahovali svých cílů, strana 26

CÍRKEV
JE I ZDE

Lipsko Německo

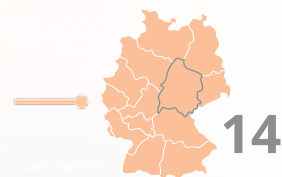

V Lipsku se v roce 1519 konala disputace, které se zúčastnil Martin Luther a díky níž došlo k posílení protestantského reformačního hnutí, jež pomohlo připravit svět na Znovuzřízení.

Níže je uvedeno několik statistických informací o Církvi Ježíše Krista Svatých posledních dnů v dnešním Německu:

Kůly (jeden z nich se sídlem v Lipsku)

3

KIRCHE
JESU CHRISTI
DER LETZTEN
TAGE

Misie

Chrámý

2

39 917

Členové Církve

Kongregace

152

1843 V Darmstadtu byla zorganizována první kongregace.

1961 Byly vytvořeny tři kůly.

1985 V tehdejší Východní Německu byl zasvěcen chrám Freiberg; znovuzasvěcen byl v roce 2016.

2019 V Říjně byl znovuzasvěcen chrám Frankfurt.

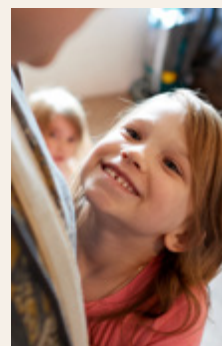

FOTOGRAFIE: GETTY IMAGES

Shromažďování Izraele
skrze pastýřskou službu

8

Děti a mládež –
efektivní zahájení
programu

20

Jak Pán připravil svět na Znovuzřízení
President M. Russell Ballard

12

Jak motivovat
dorůstající pokolení
Wendy Ulrichová

26

Hledíme do budoucnosti, čerpejme z minulosti

Nový rok představuje pro většinu světa příležitost zamyslet se nad budoucností. Je to však zároveň i příležitost poučit se z minulosti. Na této křižovatce toho, co se v našem životě událo, a toho, kam směřujeme, nacházíme příležitosti k růstu.

V tomto duchu se toto vydání věnuje nejen několika úžasným změnám do budoucna, ale zabývá se i naší minulostí, abychom porozuměli své roli v tom, co má přijít.

Letos si připomínáme 200. výročí Prvního vidění. První předsednictvo a další autoři připravili sérii článků, které se ohlédnou za minulostí a pomohou nám utvářet naši budoucnost. Tento měsíc nám president M. Russell Ballard, úřadující president Kvora Dvanácti apoštolů, pomůže porozumět tomu, jaké je naše místo v probíhajícím znovuzřízení Božího království a v Božím úsilí připravit nás na Druhý příchod (viz strana 12).

Toto vydání, které rovněž hledí do budoucna, obsahuje také informace týkající se nového církevního programu na podporu dětí a mládeže (viz strany 20 a 26) a zahajuje studijní kurz pro jednotlivce a rodiny zaměřený na Knihu Mormonovu (viz strany 34 a 38). V rámci obsahu určeného mládeži uvádíme nové téma pro mládež (viz strany 56 a 60).

Doufáme, že *Liahona* pro vás zůstane i nadále cenným zdrojem podporujícím v domově soustředěné studium evangelia, zatímco budeme společně kráčet kupředu a čerpat z pokroku, kterého bylo dosaženo v minulosti.

Adam C. Olson

Výkonný redaktor

Obsah

- 5 Postřehy z Knihy Mormonovy**
Kdo je Ježíš Kristus? 🕒
- 6 Portréty víry**
Rachel Lighthallová – Kalifornie, USA 🕒
Víra jí pomohla spatřit zásahy ruky Boží uprostřed ničivého požáru.
- 8 Zásady pastýřské služby**
Shromažďování Izraele skrze pastýřskou službu
Zjistěte, jak pastýřská služba souvisí s prorokovým pokynem, že máme shromažďovat Izrael.
- 12 Jak Pán připravil svět na Znovuzřízení**
President M. Russell Ballard
Mnohé inovace v průběhu dějin byly součástí Pánova plánu.
- 20 Děti a mládež – efektivní zahájení programu**
Církevní vedoucí odpovídají na vaše otázky.
- 26 Jak motivovat dorůstající pokolení**
Wendy Ulrichová
Zvažte možnost řídit se těmito čtyřmi zásadami, zatímco budete pomáhat svým dětem klást si cíle a dosahovat jich.
- 30 Hlasy Svatých posledních dnů** 🕒
Dcera nachází svůj rezervoár svědectví; chrámové křty stmelují rodinu; misionář se znovu setkává se slovy, která jsou pro něj zdrojem pokoje; tragédie se mění v novou příležitost.
- 34 Vědět je pěkné, ale nestačí to**
Steven C. Harper
Seznamte se s těmi, kteří se setkali se svědky Knihy Mormonovy.
- 38 Pojd', následuj mne: Kniha Mormonova** 🕒
Tyto články pro jednotlivé týdny můžete využívat k obohacení letošního studia Knihy Mormonovy.

🕒 Krátké články

Na obálce
Foto Christina Smith

Oddíly

Mladí dospělí

42

Chyby jsou součástí života, ale nemusí určovat, kým jsme. **Spasitel nás miluje** a pomůže nám se změnit. Přečtěte si příběhy mladých dospělých o tom, v jakém smyslu **je pokání požehnáním.**

Mládež

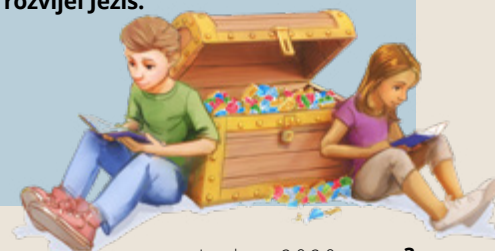
50

Zjistěte, v jakém smyslu **je program Děti a mládež určen právě vám**; co říkají Generální předsednictvo Mladých žen a Generální předsednictvo Mladých mužů o **letošním tématu pro mládež**; jak misionářka ode- myká **moc Knihy Mormonovy.**

Děti Kamarád

Oslavujte drahocennou Knihu Mormonovu. Přečtěte si něco o členech Církve z Mongolska. Zjistěte, jak **se můžete rozvíjet tak, jak se rozvíjel Ježíš.**

ČLÁNKY DOSTUPNÉ POUZE V ELEKTRONICKÉ PODOBĚ NA LEDEN

Duch mě vedl ještě předtím, než jsem si to začala uvědomovat

Raissa Schreiterová

Mladá dospělá žena z Brazílie si uvědomuje, že pocítovala, jak ji Duch vedl k tomu, aby vstoupila do Církve.

Jak jsem se po neplánovaném těhotenství dostala zpátky na správnou cestu

Jori Reidová

Mladá dospělá žena ze státu Delaware v USA hovoří o tom, jak našla cestu zpět ke Kristu.

Rozhodla jsem se pro věčnost

Evita Alabodiová

Mladá dospělá žena z Belgie se dělí o svůj příběh o tom, jak činila pokání a odpustila sama sobě.

Jak mi Kniha Mormonova otevřela nebesa

Jessica Patterson Turnerová

Mladá dospělá žena hovoří o tom, jak jí Kniha Mormonova – další svědectví o Ježíši Kristu změnila život k lepšímu.

DALŠÍ ZDROJE A MATERIÁLY

V aplikaci Knihovna evangelia a na stránkách liahona.ChurchofJesusChrist.org je možné:

- Najít aktuální vydání.
- Najít texty dostupné pouze v elektronické podobě.
- Vyhledávat v minulých vydáních.
- Odeslat redakci vlastní příběhy či zpětnou vazbu.
- Objednat si předplatné nebo ho někomu darovat.
- Obohatit studium pomocí elektronických nástrojů.
- Sdílet oblíbené články a videa.
- Stáhnout si nebo vytisknout články.
- Poslechnout si své oblíbené články.

KONTAKTUJTE NÁS

Své otázky či zpětnou vazbu můžete poslat e-mailem na adresu liahona@ChurchofJesusChrist.org.

Příběhy posilující víru můžete zaslat prostřednictvím stránek liahona.ChurchofJesusChrist.org nebo poštou na adresu:

Liahona, floor 23
50 E. North Temple Street
Salt Lake City, UT 84150-0023, USA

LEDEN 2020, 28. ROČNÍK, ČÍSLO 1 LIAHONA 16716 121

Mezinárodní časopis Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů

První předsednictvo: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henry B. Eyring

Kvorum Dvanácti apoštolů:

M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares

Šéfredaktor: Randy D. Funk

Poradci: Becky Cravenová, Sharon Eubanková, Cristina B. Francová, Walter F. González, Larry S. Kacher, Adrián Ochoa, Michael T. Ringwood, Vern P. Stanfill

Výkonný ředitel: Richard I. Heaton

Ředitel církevních časopisů: Allan R. Loyborg

Manažer obchodu: Garff Cannon

Výkonný redaktor: Adam C. Olson

Asistent výkonného redaktora: Ryan Carr

Asistent publikace: Camila Castrillón

Autorský a redakční tým: David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Garrett H. Garff, Jon Ryan Jensen, Charlotte Larcabalová, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Joshua J. Perkey, Jan Pinboroughová, Richard M. Romney, Mindy Anne Seluová, Lori Fuller Sosaová, Chakell Wardleighová, Marissa Widdisonová

Výkonný ředitel pro grafickou úpravu: J. Scott Knudsen

Ředitel pro grafickou úpravu: Tadd R. Peterson

Designerský tým: Jeanette Andrewsová, Fay P. Andrusová, Mandie Bentleyová, C. Kimball Bott, Thomas Child, Joshua Dennis, David Green, Colleen Hincleyová, Eric P. Johnson, Susan Lofgrenová, Scott M. Mooy, Emily Chieko Remingtonová, Mark W. Robison, K. Nicole Walkenhorstová

Koordinátor pro duševní vlastnictví: Collette Nebeker Auneová

Vedoucí výroby: Jane Ann Petersová

Produkční tým: Ira Glen Adair, Julie Burdettová, José Chavez, Thomas G. Cronin, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilsenová, Marissa M. Smithová

Příprava tisku: Joshua Dennis, Ammon Harris

Ředitel pro tisk: Steven T. Lewis

Ředitel pro distribuci: Nelson Gonzales

Překlad: Martin Prachař

Distribuce: Corporation of the Presiding Bishop of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg v.d.H., Germany

Informace o předplatném:

Objednávky předplatného a změny adresy vyřizuje oddělení Customer Service. Bezplatná linka: 800 142 827. Telefon: +49 (0) 6172 4928 33/34. E-mail: orderseu@ChurchofJesusChrist.org. Web: store.ChurchofJesusChrist.org. Cena za roční předplatné: 61,25 CZK (české vydání)

Rukopisy a dotazy zasílejte on-line na stránkách liahona.lds.org; e-mailem na adresu liahona@ChurchofJesusChrist.org; nebo poštou na adresu: Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA.

Liahona (název pochází z Knihy Mormonovy a znamená „kompas“ neboli „ukazatel“) je vydávána albánsky,

anglicky, arménsky, bislamsky, bulharsky, cebuánsky, česky, čínsky, v zjednodušené čínštině, dánsky, estonsky, fidžijsky, finsky, francouzsky, holandsky, chorvatsky, indonésky, islandsky, italsky, japonsky, kambodžsky, kiribatsky, korejsky, litevsky, lotyšsky, maďarsky, malgašsky, maršalsky, mongolsky, německy, norský, polsky, portugalsky, řecky, rumunsky, ruský, samoánsky, slovinsky, svahilsky, španělsky, švédsky, tagalšsky, tahitsky, thajsky, tonžsky, ukrajinsky, urdsky a vietnamsky. (Periodičnost se liší podle jazyka.)

© 2020 Intellectual Reserve, Inc. Všechna práva vyhrazena. Vytisknuto ve Spojených státech amerických.

Informace o copyrightu: Není-li uvedeno jinak, mohou jednotlivci kopírovat materiály z Liahony pro osobní, nekomerční použití (včetně církevních povolání). Toto právo může být kdykoli odňato. Obrazový materiál nesmí být kopírován v případě, že je u díla v údajích o autorovi kopírování zakázáno. S případnými dotazy ohledně copyrightu se obraťte na Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-mail: cor-intellectualproperty@ChurchofJesusChrist.org.

For Readers in the United States and

Canada: January 2020 Vol. 28 No. 1.

LIAHONA (USPS 311-480) Czech (ISSN

1085-4258) is published six times a

year (January, April, May, July, October,

and November) by The Church of Jesus

Christ of Latter-day Saints, 50 E. North

Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA

subscription price is \$4.00 per year;

Canada, \$4.80 plus applicable taxes.

Periodicals Postage Paid at Salt Lake

City, Utah. Sixty days' notice required

for change of address. Include address

label from a recent issue; old and new

address must be included. Send USA

and Canadian subscriptions to Salt Lake

Distribution Center at address below.

Subscription help line: 1-800-537-5971.

Credit card orders (Visa, MasterCard,

American Express) may be taken by

phone. (Canada Poste Information:

Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see

DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND

MILITARY FACILITIES: Send address

changes to Distribution Services, Church

Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake

City, UT 84126-0368, USA.

JEŽÍŠ KRISTUS JE ...

SVATÝ IZRAELSKÝ

STVOŘITEL

SPASITEL

BERÁNEK BOŽÍ

SYN BOŽÍ

Jednorozený Syn

VYKUPITEL

MESIÁŠ

DOBŘÝ PASTÝŘ

„Vizte, cesta pro člověka je úzká, ale leží před ním v přímém směru a strážným brány je **SVATÝ IZRAELSKÝ**; a nezaměstnává tam žádného služebníka.“ (2. Nefi 9:41.)

„Bude nazýván Ježíš Kristus, Syn Boží, Otec nebe a země, **STVOŘITEL** všech věcí od počátku.“ (Mosiáš 3:8.)

„Pakliže uvěříte v Krista a budete pokřtěni, nejprve vodou, potom ohněm a Duchem Svatým, následující příkladu **SPASITELE** ..., bude vám v den soudu dobře.“ (Mormon 7:10.)

„**BERÁNEK BOŽÍ** je Syn Věčného Otce a Spasitel světa; a ... všichni lidé musejí přijít k němu, jinak nemohou být spaseni.“ (1. Nefi 13:40.)

„Protože přebývá v těle, bude nazván **SYN BOŽÍ**.“ (Mosiáš 15:2.)

„Každý, kdo činí pokání a nezavrhne srdce své, bude mít nárok na milosrdenství skrze **JEDNOROZENÉHO SYNA** mého, na odpuštění hříchů svých.“ (Alma 12:34.)

„Já vím, že jsi vykoupěn pro spravedlivost **VYKUPITELE** svého; neboť jsi spatřil, že v plnosti času přijde, aby přinesl lidem spasení.“ (2. Nefi 2:3.)

„[Lehi] svědčil, že to, co viděl a slyšel, a také to, co četl v knize, ukazuje jasně na příchod **MESIÁŠE**.“ (1. Nefi 1:19.)

„Volá [vás] **DOBŘÝ PASTÝŘ**; ano, a svým vlastním jménem vás nazývá, jež je jméno Kristovo.“ (Alma 5:38.)

Rachel Lighthallová

Kalifornie, USA

Když přijdete k hromadě popela a sutin, která kdysi byla Racheliným domovem, samozřejmě si povšimnete, o co všechno přišla. Ale i po požáru, který zpusťošil kalifornské město Paradise, vás na Rachel, když mluví o tom, jak ve svém životě vnímá Boží ruku, upoutá její víra.

RICHARD M. ROMNEY, FOTOGRAF

Pokud jde o tento požár, každý, kdo věří v Boha, viděl zásahy Jeho ruky. Pravděpodobně byste existenci Boha nebyli nikomu schopni dokázat na základě jednoho velkého zázraku, ale zde v Paradise Bůh vykonal asi milion zázraků malých. Věříte-li v Boha, uvidíte dotek Jeho ruky všude. Ačkoli zmíněné události představovaly obtíže, byly zároveň plné zázraků. Bůh nám pomáhá učit se přesně tomu, čemu se máme naučit.

Bůh pracoval roky na tom, aby mě na tuto situaci připravil. Prožila jsem v životě další „katastrofy“, které mi pomohly poznat, že mě Bůh v životě nádherně vede.

Neexistuje nic těžkého, čím procházím, co by nemělo dokonalý a nádherný účel a smysl. Povšimla jsem si, že kdykoli jsem Bohu dovolila, aby mě učil, získala jsem ze svých těžkostí vždy nějaké poučení. Bůh nám umožňuje těmito těžkostmi procházet, abychom se dokázali naučit vkládat v Něj důvěru a milovat Ho. Víím, že v obtížných situacích je vždy se mnou.

ZJISTĚTE VÍCE

Přečtěte si více o Rachelině cestě víry a podívejte se na další fotografie v on-line verzi tohoto článku v Knihovně evangelia nebo na stránce **ChurchofJesusChrist.org/go/1206**.

President Russell M. Nelson hovoří o tom, jak se v kalifornském městě Paradise setkal s těmi, které postihl požár, a o tom, co je v životě nejdůležitější, na stránce **ChurchofJesusChrist.org/go/1207**.

Zásady pastýřské služby

SHROMAŽĎOVÁNÍ IZRAELE SKRZE PASTÝŘSKOU SLUŽBU

Pastýřská služba představuje příležitost řídit se pokynem proroka, že máme shromažďovat Izrael.

President Russell M. Nelson nás vyzývá, abychom pomáhali shromažďovat Izrael, což je „to nejdůležitější, co se v dnešní době na zemi odehrává“.¹

Pro ty, kteří si přejí se účastnit této práce na shromažďování Izraele, může pastýřská služba představovat skvělou příležitost. Vzhledem k tomu, že Pánova práce na spasení je jedním velikým dílem, pastýřská služba představuje inspirovaný způsob, jak změnit lidské životy. Ať již sloužíme méně aktivním členům, nebo je vybízíme, aby nám pomáhali v rámci služby těm, kteří nejsou naší víry, poskytuje nám pastýřská služba příležitosti ke shromažďování Izraele.

Nesme si navzájem svá břemena

„Naše ovečky možná trpí, jsou ztracené, nebo dokonce sešly z cesty z vlastní vůle; jako jejich pastýři můžeme být mezi prvnými, kteří si všimnou jejich potřeb. Můžeme naslouchat a mít je rádi, aniž bychom soudili, a nabídnout jim naději a pomoc skrze rozlišovací vedení Ducha Svatého.“ – Bonnie H. Cordonová²

„Tiše jsem pozoroval ženu, která po cestě domů seděla vedle mě v letadle, které mělo odlétat v sedm hodin ráno. Ještě než vzlétlo, objednala si alkoholický nápoj, a když se mě zeptala, zda jsem ženatý, začal jsem ji čím dál tím víc **odsuzovat**.

„Ano, mám čtyři děti a čtyři vnoučata,“ odvětil jsem trochu pyšně.

A ona mi pak řekla něco, co vše změnilo. Její manžel předchozího dne zemřel poté, co byl pět dní v kómatu. Ačkoli ona sama působila jako lékařka na pohotovosti, nebyla ho schopna zachránit, když na dovolené zkolaboval.

Styděl jsem se, že mé rychlé odsudky byly tak mimo. Co bych jí tak mohl říci? Když jsem se uklidnil, pocítil jsem, jak na mě Nebeský Otec **vylévá svého Ducha**, abych mohl této ženě sloužit a podělit se s ní o drahocenné pravdy evangelia.

Zjistil jsem, že ačkoli nepatří k žádné církvi, věří v Ježíše Krista a čte Bibli. Když jsem se jí zeptal, zda zná Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů, odpověděla, že o ní ví jen velmi málo. Podělil jsem se s ní o proslov z generální konference, který pronesl starší Richard G. Scott (1928–2015) a který se jmenoval ‚Věčná požehnání plynoucí z manželství‘, a poté jsem jí **vydal svědectví** o věčných rodinách a o tom, jak Nebeský Otec zná a miluje každého z nás osobně. Zjistil jsem, že míří na Havaj, kde vyrostla, a tak jsem ji **vybídl**, aby navštívila tamější chrám Laie.

Na letišti v utažském Salt Lake City jsem se s ní rozloučil. Jsem nesmírně vděčný, že mě Pán navzdory mým chybám mohl využít k tomu, aby se sestra, která měla zapotřebí lásky a útěchy, dostalo pomoci.“

John Tippetts, Utah, USA

ZÁSADY K ZAMYŠLENÍ

„Odsuzovat“

Ukvapené soudy nám mohou znemožnit spatřit božský potenciál. (Viz Matouš 7:1.)

„Vylévá svého Ducha“

Mějte důvěru v Boží zaslíbení, že v okamžiku, kdy to budeme potřebovat, nám bude dáno, co máme říci. (Viz Nauka a smlouvy 100:5–6.)

„Zjistil jsem“

Ptejte se druhých na jejich přesvědčení, soucitně naslouchajte a k jejich víře zachovávejte uctivý postoj.

„Vydal svědectví“

Vyhledávejte příležitosti podělit se o své svědectví ohledně toho, jak Pán působí ve vašem životě. (Viz Mosiáš 24:14.)

„Vybídl“

Vybízejte je, aby jednali na základě pravdy, aby jim tak mohl Duch Svatý vydávat svědectví. (Viz Jan 7:17; Moroni 10:5.)

ZÁSADY K ZAMYŠLENÍ

„Navštěvovala [mě] každý měsíc, a to i přesto, že má alergii na psy“

Jak můžete dávat najevo, že vám na těch, kterým sloužíte v rámci pastýřské služby, záleží více než na jiných věcech? (Viz Nauka a smlouvy 121:44.)

„Otázky“

Kladení správných otázek může pomoci motivovat druhé k tomu, aby se zamysleli nad vlastním životem. Pamatujte na to, že účel naší pastýřské služby dalece přesahuje společenský rozměr.⁴

„Už na mě čekala“

Každý má mít pocit, že je vítán. (Viz 3. Nefi 18:32.)

„Stála [mi] po boku při cestě zpět“

Naše podpora může pro ty, kteří klopýtli, hrát významnou roli v jejich návratu ke Spasiteli a v jejich uzdravení. (Viz Židům 12:12–13.)

Zachraňujeme členy, kteří se vracejí

„Je-li motivací láska, stanou se zázraky, a my budeme nacházet cesty, jak přivést své ‚chybějící‘ sestry a bratry do všeobjímající náruče evangelia Ježíše Krista.“ – Jean B. Binghamová³

„Když jsem se s manželem přestěhovala do nového města, byla jsem už nejméně půl roku neaktivní. Stavila se u mě moje nová presidentka Pomocného sdružení a zeptala se mě, zda může poslat nějakou sestru, aby mě navštěvovala. S určitými obavami jsem s tím souhlasila. Tato sestra **mě navštěvovala každý měsíc, a to i přesto, že má alergii na psy** – a já zas mám velmi přítulného psa. Její pastýřská služba trvala dva roky a měla na mě nesmírný vliv.

Ačkoli se obvykle jednalo o čistě společenské návštěvy, občas mi kladla **otázky**, které vedly k duchovním rozhovorům. Byla jsem z nich poněkud nespokojená, ale podněcovaly mě k tomu, abych se rozhodla, zda se v evangeliu posunout dál, nebo zůstat stát na místě. Tomuto rozhodnutí předcházela vnitřní boj, ale dospěla jsem k tomu, že se chci scházet se sestrami misionářkami.

Onoho dne, kdy jsem se poprvé po šesti letech vydala na shromáždění svátosti, jsem měla strach vejít dovnitř. Když jsem přicházela ke kapli, zmíněná sestra, která u mě byla pověřena pastýřskou službou, **už na mě čekala** a šla se mnou dovnitř. Po shromáždění mě doprovodila zpátky k autu a zeptala se mě, co by mohla udělat pro to, aby mi dokázala co nejlépe pomoci přiblížit se Spasiteli.

Čas a láska, jež mi tato sestra pověřená pastýřskou službou věnovala, mě dovedly zpátky k aktivitě, a já její úsilí považuji za jeden z největších darů, které jsem kdy dostala. Jsem nesmírně vděčná, že **mi stála po boku při cestě zpět** do Spasitelovy Církve.“

Jméno neuvedeno, Britská Kolumbie, Kanada

Pastýřská služba a shromažďování

„Podělte se s lidmi – tak, jak vám to přijde přirozené a normální – o to, proč jsou pro vás Ježíš Kristus a Jeho Církev důležité. ...

Vaší úlohou je podělit se o to, co máte v srdci, a žít v souladu se svým přesvědčením.“ – starší Dieter F. Uchtdorf⁵

Pastýřská služba a sdílení evangelia jdou ruku v ruce. Zde je několik možností, jak můžeme shromažďovat své přátele a sousedy, zatímco budeme sloužit – nebo jak můžeme sloužit, zatímco budeme shromažďovat své přátele a sousedy:

- **Služte spolu.** Vyhledávejte příležitosti přizvat některého ze svých přátel či sousedů, aby se k vám připojil v rámci služby za účelem uspokojení některých potřeb. Požádejte ho, aby vám pomohl připravit jídlo pro matku, které se právě narodilo miminko, poklidit dvorek staršímu sousedovi nebo uklidit doma někomu, kdo je nemocný.
- **Učte spolu.** Zvažte možnost požádat některého z přátel či sousedů, který často nechodí na shromáždění, aby u sebe doma umožnil misionářům učit někoho, s kým se setkávají, aby vám poskytl podporu, když se výuka lekce bude konat u vás doma, nebo aby se s vámi zúčastnil výuky lekce v domově někoho jiného.

- **Podávejte pomocnou ruku.** Kromě pastýřské služby těm, u nichž jste k tomu pověřeni, můžete rovněž podávat pomocnou ruku druhým, když si povšimnete, že je to zapotřebí. Nabídněte jim, že je budete vozit na shromáždění. Zvěte jejich děti na akce pro mládež či pro Primárky. Jak ještě můžete sloužit a shromažďovat?
- **Využívejte zdroje a materiály, které poskytuje Církev.** Církev nabízí členům mnohé zdroje a materiály, které jim mohou pomoci dělit se o evangelium. Náměty ohledně toho, jak shromažďovat Izrael ve svém okolí, můžete získat tak, že si projdete oddíl „Misionáři“ v aplikaci Knihovna evangelia, zhlédnete videa z cyklu „Come and see“ [„Pojďte a vizte“] (na stránkách ChurchofJesusChrist.org/go/12011) nebo navštívíte stránky ComeUntoChrist.org. ■

POZNÁMKY

1. Russell M. Nelson, „Naděje Izraele“ (celosvětové zasvěcující shromáždění pro mládež, 3. června 2018), ChurchofJesusChrist.org/broadcasts/face-to-face/nelson?lang=ces.
2. Bonnie H. Cordonová, „Jak se stát pastýřem“, *Liahona*, listopad 2018, 76.
3. Jean B. Binghamová, „Pastýřská služba po vzoru Spasitele“, *Liahona*, květen 2018, 106.
4. Viz „Zásady pastýřské služby: Záměr, který změní naši pastýřskou službu“, *Liahona*, leden 2019, 8–11.
5. Dieter F. Uchtdorf, „Misionářská práce – podělte se o to, co máte v srdci“, *Liahona*, květen 2019, 17.

THE FORCES OF LIGHT AND DARK [SÍLU SVĚTLA A TEMNOTY];
WARREN LUCH, LASKAVE POSKYTLÓ MUZEUM CIRKEVNÍ HISTÓRIE
FOTOGRAFIE POSVÁTNĚHO HÁJE, TROY CORBETT

**President
M. Russell
Ballard**

Úřadující
president Kvora
Dvanácti apoštolů

Jak Pán *připravil svět* na Znovuzřízení

Pán připravoval svět na Znovuzřízení svého evangelia nesčítnými způsoby, a žehnal tak jednotlivcům, rodinám, obcím, národům i světu jako celku.

Pán připravoval svět na Znovuzřízení evangelia Ježíše Krista dávno předtím, než se v roce 1820 zjevili Josephu Smithovi Otec a Syn. Ve skutečnosti Pán započal s přípravou na znovuzřízení plnosti svého evangelia v posledních dnech ještě před stvořením země.

Ze zjevení z října roku 1918, které je známo jako 138. oddíl Nauky a smluv a které obdržel president Joseph F. Smith (1838–1918), se dozvídáme, že první vedoucí Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů a mnozí „další vyvolení duchové ... byli uschováni, aby vyšli v plnosti časů, aby se podíleli na kladení základů velikého díla posledních dnů“ (Nauka a smlouvy 138:53; zvýraznění přidáno).

President Smith spatřil, „že byli také mezi ušlechtilými a velikými, již byli vyvoleni na počátku“ (Nauka a smlouvy 138:55). Dodal, že „s mnoha dalšími ... obdrželi své první poučení ve světě duchů a byli připravováni, aby vyšli v příhodném čase Páně, aby pracovali na jeho vinici pro spasení duší lidských“ (Nauka a smlouvy 138:56; zvýraznění přidáno).

Po stvoření země dávní proroci „od věků“ hovořili, zpívali, snili a prorokovali o budoucím „napravení všech věcí“ (Skutkové 3:21; viz také Lukáš 1:67–75).

K tomu nejdůležitějšímu, jak Pán připravil svět na Znovuzřízení, patřily převratné změny týkající se rukopisů, které nastaly zároveň s vynálezem a využíváním papyru a pergamentu. Dole: Papyrová stránka z nejstaršího existujícího rukopisu Nového zákona.

President Brigham Young (1801–1877), zatímco promlouval konkrétně o prvním prorokovi Znovuzřízení Církve Ježíše Krista, podotkl: „Pán na [Josepha Smitha] upíral svůj zrak, i na jeho otce, a na otce jeho otce, a na jejich předky, až přímo k Abrahamovi, a od Abrahama k potopě, od potopy k Enochovi a od Enocha k Adamovi. Sledoval onu rodinu a onu krev, jak obíhá ze svého pramene až k narození onoho muže. [Joseph Smith] byl předustanoven ve věčnosti, aby předsedal této poslední dispensaci.“¹

Vzhledem k tomu, že letos slavíme 200. výročí Prvního vidění, může být vhodné připomenout si celou řadu žen a mužů, které v průběhu staletí Pán inspiroval, zatímco připravoval svět na Znovuzřízení, jež započalo, když se Otec a Syn zjevili mladému Josephu Smithovi, který v roce 1820 usiloval o odpuštění a vedení.

Podíváme-li se do historie, zjistíme, že svět zasáhlo mnoho převratných změn, které byly

přípravou na znovuzřízení Pánovy Církve v posledních dnech.²

Převratné změny týkající se rukopisů

K tomu nejdůležitějšímu, jak Pán připravil svět na Znovuzřízení svého evangelia, patřily převratné změny týkající se rukopisů, které vyplynuly z vynálezu a využívání papyru a pergamentu.³

Pergamen, který se vyrábí ze zvířecí kůže, se používal jako psací podklad od starověku do raného novověku.⁴ Nejstarší známé opisy hebrejské Bible (Starého zákona) a mnohé důležité opisy Bible z pozdější doby se zachovaly právě na pergamentu.⁵

Papyrus, jenž se vyrábí ze dřene rostliny papyru, je další materiál, který se ve starověku používal jako psací podklad. Na papyru se zachovaly nejranější opisy knih Nového zákona.

Díky těmto psacím materiálům mohli písaři jednoduše – ve srovnání s psaním na kamenné či hliněné tabulky – zaznamenávat Boží slova, která obdrželi inspirovaní proroci či apoštolové. S využitím těchto psacích materiálů nespočetní neznámí písaři pilně opisovali, převáděli a uchovávali posvátné spisy v mnoha prepisech, aby tak plameny víry nikdy neuhaslly.

Nedávno jsem se například dozvěděl, že „existuje přes sto rukopisů Matoušova evangelia psaných v řečtině“, spolu s mnoha dalšími rukopisy Bible na pergamentu, které vznikly v průběhu středověku.⁶

Převratné změny týkající se knihtisku

Jak často učím, Pán podnítil další nesmírně důležitý krok v rámci přípravy světa na Znovuzřízení Jeho spásného evangelia, když v roce

Johannes Gutenberg se stal nástrojem v rukou Páně, aby bylo možné ve světě prohloubit poznání, porozumění a náboženskou víru. Zcela vpravo: Strana s rytinou z Gutenbergovy Bible.

1439 nebo 1440 německý zlatník Johannes Gutenberg uzpůsobil tiskařské technologie, které byly poprvé zavedeny v Číně, a vyrobil tiskařský lis.⁷

Gutenberg se stal nástrojem v rukou Páně, aby bylo možné ve světě prohloubit poznání, porozumění a náboženskou víru.⁸ Jeho vynález podnítil převratné změny související s knihtiskem, které navždy změnily svět díky tomu, že umožnily rozsáhlý oběh myšlenek a informací, které se staly „hybnou silou změn“.⁹

Odborníci odhadují, že v Evropě v době, kdy Gutenberg vydal Bibli za použití svého tiskařského lisu, bylo kolem 30 000 knih. Za padesát let po jeho vynálezu jich bylo v Evropě již více než 12 milionů.

Protestantská reformace využila Gutenbergova vynálezu k šíření svých myšlenek a ke zpřístupnění Bible obyčejným lidem tak, jak by si to nikdo z předchozích pokolení nedokázal ani představit.

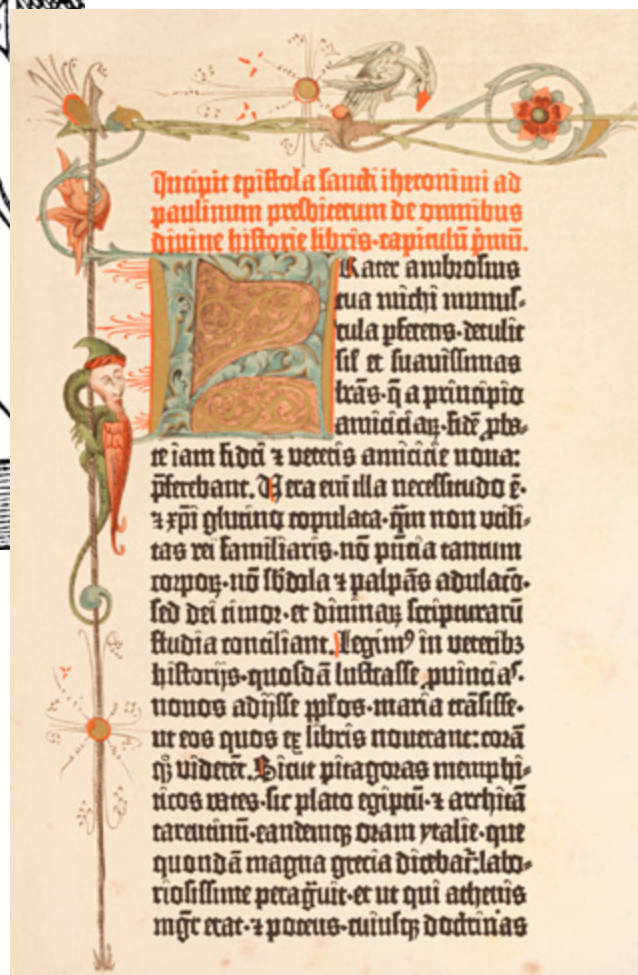
Převratné změny týkající se gramotnosti a překlad Bible

Převratné změny týkající se knihtisku podněcovaly mezi obyčejnými lidmi v Evropě nárůst gramotnosti a čím dál tím větší žízeň po možnosti číst posvátná slova písem ve vlastním jazyce, a zároveň byly tyto změny těmito jevy samy podněcovány.

Latinská Bible, která byla v pátém století po Kristu přeložena z řečtiny a hebrejštiny, byla oficiální Biblí západní katolické církve po více než tisíc let.¹⁰ Mnoho Evropanů se po staletí učilo o Bibli hlavně prostřednictvím kázání kněží.

Ale v 15. a 16. století vytvořili náboženští reformátoři nové překlady Bible v běžných evropských jazycích, jako například v němčině, italštině, angličtině, španělštině a francouzštině. Tyto překlady se obvykle zakládaly na původních hebrejských a řeckých textech – nikoli na latinské Bibli. Umožňovaly desítkám tisíc čtenářů získávat zkušenosti s příběhy a učením Bible v jejich vlastním jazyce.

Jedním z prvních, kteří vydali Bibli v jazyce svých současníků, byl

Martin Luther, jenž se narodil roku 1483. Jeho německý překlad byl vydán v roce 1534, což byl klíčový rok v historii západního křesťanství.¹¹ Lutherova víra v moc písem pomohla podnítit reformaci. Další reformátoři prosazovali všestranné vzdělání, aby tak mohl mít každý člověk příležitost číst si písma sám.

Někteří náboženští vůdci měli obavy, že všeobecné rozšíření čtení Bible povede ke kacířství, k podkopání pravomoci církve, a dokonce i k občanským nepokojům. Reagovali na to tím, že mnohé z těch, o nichž se zjistilo, že překládají Bibli do běžného jazyka své doby nebo že takovýto překlad písem vlastní, dali uvěznit, mučit, či je dokonce poslali na smrt.

William Tyndale, narozen okolo roku 1494, se objevil na scéně během doby, kdy Martin Luther odvážně pracoval na překladu Bible do němčiny.¹² Tyndale již ve svém mládí pojal myšlenku na to, že vytvoří novou

a lepší verzi Bible v angličtině, která bude založena na původních jazycích – hebrejštině a řečtině.

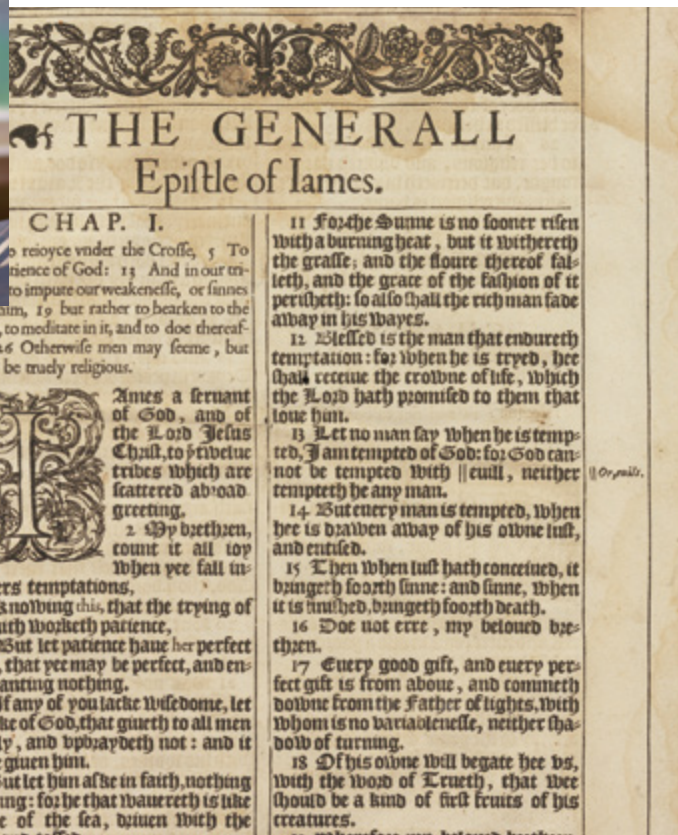
Okolo roku 1523 se za účelem vytvoření takové verze obrátil s žádostí o pomoc a podporu na katolického biskupa v Londýně, ale dostalo se mu rázného odmítnutí. Tyndale potřeboval svolení, aby se mohl nerušeně pustit do práce, vzhledem k tomu, že v roce 1408 byl na církevním sněmu v Oxfordu vydán zákaz Bibli překládat.

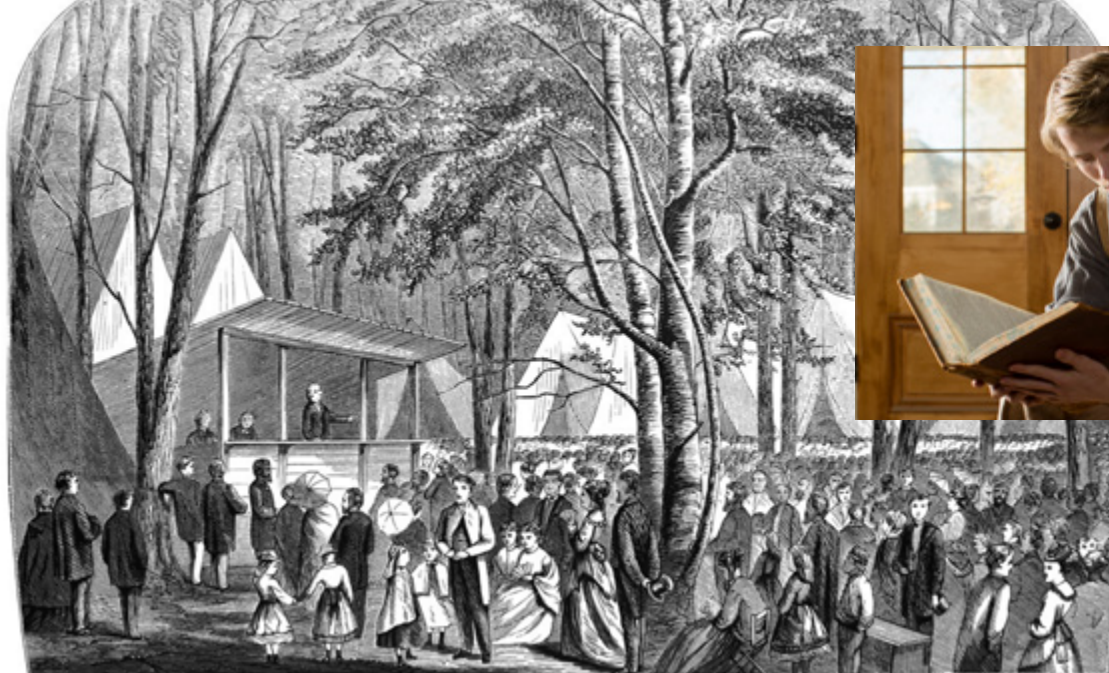
Tyndale, který byl pro úkol přeložit Bibli do angličtiny velmi zapálený, začal s prací potají a v roce 1525 dokončil překlad Nového zákona. Tyndaleův překlad byl vytištěn v německém Kolíně a pak se propašoval do Anglie, kde se dal koupit počátkem roku 1526.

Tyndale byl nakonec, podobně jako mnoho dalších mužů a žen, kteří skončili na popravišti

William Tyndale byl nakonec, podobně jako mnoho dalších mužů a žen, kteří toužili po tom, aby měli obyčejní lidé přístup k písmům ve svém vlastním jazyce, ve věci Ježíše Krista popraven. Vpravo: Strana z původní Bible krále Jakuba.

Když Pán vzbudil svého Proroka, inspiroval muže a ženy k tomu, aby vynalezli různé technické prostředky, aby se evangelium mohlo šířit do celého světa.

kvůli své touze po tom, aby měli obyčejní lidé přístup k písmům ve svém vlastním jazyce, začátkem října roku 1536 přivázán ke kůlu a uškrten.¹³ Jeho anglický překlad však přetrval, neboť jeho slova, části textu i celé oddíly se staly součástí Bible krále Jakuba.¹⁴

Bible krále Jakuba, která byla vydána v roce 1611, byla oficiálně přijata Anglikánskou církví a ovlivnila v několika významných ohledech Znovuzřízení evangelia Ježíše Krista.¹⁵ V době, kdy se v roce 1805 narodil Joseph Smith, to byla nejčtenější Bible v angličtině. V té době také již většina rodin, včetně rodiny Josepha a Lucy Mack Smithových, Bibli vlastnila a pravidelně si z ní četla. Ve skutečnosti se mnoho lidí naučilo číst díky tomu, že doma naslouchali čtení Bible a pak ji sami studovali.

Převratné změny ve sféře politiky a komunikačních prostředků

Převratné změny týkající se knihtisku, překladu a gramotnosti připravily cestu změnám ve sféře politiky a technologií, které se v průběhu 17. až 19. století šířily Evropou a americkým kontinentem. Změna politického klimatu v Evropě a v Americe přinesla lidem větší možnost svobodně si zvolit, po které cestě se budou ubírat, pokud jde o náboženské vyznání. Náboženská svoboda byla jedním z mnoha důsledků

převratných změn v oblasti politiky, k nimž v tomto období došlo.

Pán rovněž začal vylévat „Ducha svého na všeliké tělo“ (viz Joel 2:28; Joseph Smith–Životopis 1:41), včetně těch, kteří byli připraveni snít o nových technologiích v oblasti dopravy a komunikace, které měly představovat výrazný posun pro Pánovo Znovuzřízení.

Když Pán vzbudil svého Proroka, inspiroval muže a ženy k tomu, aby vynalezli různé technické prostředky, jako například průplavy, telegrafy, železnice a parní stroje, aby se evangelium mohlo šířit do celého světa.

Pán svět na Znovuzřízení svého evangelia připravoval nesčetnými dalšími způsoby, a žehnal tak jednotlivcům, rodinám, obcím, národům i světu jako celku.

Vedení rodiny Smithových

Když se zamýšlíme nad tím, jak Pán připravoval svět na Znovuzřízení, měli bychom vždy pamatovat na to, že velká část toho, čeho dosáhl, se uskutečnila prostřednictvím života jednotlivců – obyčejných mužů a žen, kteří, v některých případech, dokázali výjimečné věci.

Mnozí lidé a rodiny v zemích celého světa byli připraveni přijmout poselství Znovuzřízení. Patřili k nim i Prorokovi rodiče, Joseph a Lucy Mack Smithovi – dva hluboce duchovně založení lidé, kteří byli vychováni v kultuře, jež je učila milovat Ježíše Krista a studovat Bibli.

Joseph a Lucy po celá léta, kdy pobývali v Nové Anglii v severovýchodním koutě Spojených států, čelili finančním, zdravotním a jiným komplikacím. Než nadešel rok 1816, kdy přišli o úrodu v důsledku celosvětové změny klimatu, kterou zapříčinila erupce sopky Tambora v Indonésii, nezbývalo jim nic jiného, než aby na Novou Anglii zanevřeli a učinili odvážné rozhodnutí opustit záchranou síť rodiny, přátel a obce.

Jak se píše v 1. dílu nové historie Církve: „Joseph st. svou manželku a děti velmi miloval, ale nebyl schopen jim v životě zajistit moc stability.

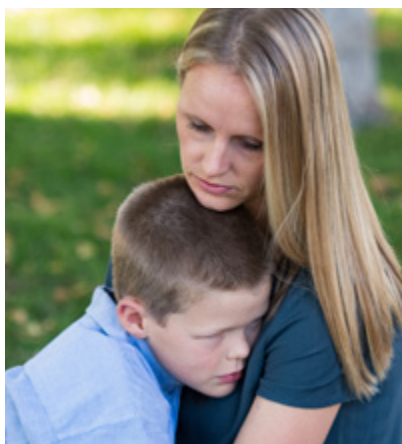
Kvůli smůle a neúspěšným investicím byla rodina chudá a bez stabilního postavení ve společnosti. Doufal, že ve státě New York to bude jiné.¹⁶

Neúspěchy rodiny Smithových v Nové Anglii ji v mnoha ohledech donutily odejít do západ-

případech – času a pohledu z určitého úhlu. Příležitosti spatřit ruku Páně, jak působí v našem životě, nám naštěstí může dát patriarchální požehnání, osobní deníky a osobní příběhy ze života.

Pán je schopen nás posílit, dát nám nová ponaučení a uprostřed neúspěchů a komplikací nás připravit na budoucnost velmi odlišnou od té, kterou si představujeme.

ní části státu New York, kde byl na vzestupu náboženský zápal, který Josepha Smitha ml. inspiroval k tomu, aby se ve svém úsilí získat odpuštění a vedení obracel na Pána. Bylo to také místo, kde ležely ukryté zlaté desky, které čekaly, aby je našel, přeložil a zveřejnil.

Jak v životě rozpoznávat ruku Páně

Stejně jako tomu bylo v případě rodiny Smithových, která čelila nezdarům, je Pán schopen posílit i nás, dát nám nová ponaučení a uprostřed neúspěchů a komplikací nás připravit na budoucnost velmi odlišnou od té, kterou si představujeme.

Když přemítáme o tom, jak se zásahy ruky Páně projevovaly v životě rodiny Smithových, musíme uznat, že se zásahy Jeho ruky projevují i v životě každého z nás. Budeme-li zjišťovat, jak ruka Páně působí v našem životě, bude zapotřebí duchovní citlivosti a – v mnoha

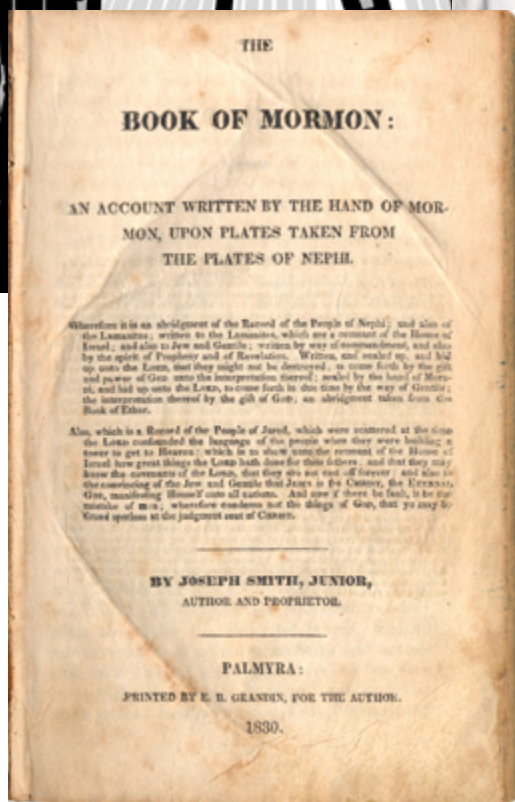

Ve zjevení z roku 1831 Pán svět varoval: „V ničem se člověk neprohřešuje proti Bohu neboli proti nikomu není hněv jeho roznícen kromě těch, již neuznávají ruku jeho ve všech věcech a neposlouchají jeho příkázání.“ (Nauka a smlouvy 59:21.)

Naše ochota poslouchat příkázání Pána Ježíše Krista, zvláště ona dvě veliká příkázání milovat Boha a své bližní jako sebe samé, se bude prohlubovat, budeme-li se snažit spatřovat ruku Páně ve svém životě a v tom, jak Pán připravoval svět na Znovuzřízení Církve Ježíše Krista, a budeme-li uznávat její vliv. Je to „podivuhodné dílo a div“. (2. Nefi 25:17.)

Pán nyní – stejně jako připravil svět na Znovuzřízení svého věčného evangelia – připravuje svět na svůj Druhý příchod. A opět – Jeho ruka není patrná pouze v událostech doprovázejících historické změny, ale také v životě jednotlivců.

Když Joseph Smith odešel do lesíka,

Pán nyní – stejně jako připravil svět na Znovuzřízení svého věčného evangelia – připravuje svět na svůj Druhý příchod. Nalevo: Titulní strana Knihy Mormono-vy vydané v roce 1830.

kterému nyní říkáme Posvátný háj, usiloval o odpuštění a vedení v životě.¹⁷ V určitém smyslu reagoval na Pánovu inspirovanou výzvu, která je zaznamenána v Matoušově evangeliu:

„Podtež ke mně všickni, kteříž pracujete a obtíženi jste, a já vám odpočinutí dám.

Vezměte jho mé na se, a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný srdcem, a naleznete odpočinutí dušem svým.

Jho mé zajistě jestiť rozkošné, a břímě mé lehké.“ (Matouš 11:28–30.)

Svědčím o tom, že na samém počátku připravila ruka Páně svět na znovuzřízení pravého, čistého a prostého evangelia Ježíše Krista, spásných nauk Kristových, které jsou dostupné všem Božím dětem.¹⁸ Rovněž svědčím o tom, že ruka Páně působí v našem osobním životě a vybízí nás, abychom Pána následovali, sloužili

druhým a milovali Ho, zatímco On bude připravovat svět na svůj slavný Druhý příchod. ■

POZNÁMKY

1. Brigham Young, v: *Učení presidentů Církve: Joseph Smith* (2008), 540; viz také Brigham Young, „Remarks“, *Deseret News*, Oct. 26, 1859, 266.
2. Důležitou součástí Pánovy přípravy na znovuzřízení Jeho evangelia a Církve je pokrok v oblasti dopravy, komunikačních prostředků, strojírenství a lékařství.
3. Viz L. D. Reynolds a N. G. Wilson, *Scribes and Scholars: A Guide to the Transmission of Greek and Latin Literature*, 4th ed. (2013).
4. Například Deklarace nezávislosti Spojených států amerických, schválené zákony britského parlamentu, svitky Tóry používané v židovských synagogách a diplomy z některých univerzit.
5. Viz Timothy H. Lim a John J. Collins, *The Oxford Handbook of the Dead Sea Scrolls* (2010) a Bruce M. Metzger a Bart D. Ehrman, *The Text of the New Testament: Its Transmission, Corruption, and Restoration*, 4th ed. (2005).
6. Thomas A. Wayment, *The New Testament: A Translation for Latter-day Saints, A Study Bible* (2019), 2.
7. Viz Diana Childress, *Johannes Gutenberg and the Printing Press* (2008).
8. Viz například M. Russell Ballard, „Zázrak Bible svaté“, *Liahona*, květen 2007, 80–82.
9. Viz Elizabeth L. Eisenstein, *The Printing Press as an Agent of Change* (1980), 703.
10. Viz James Carleton Paget a Joachim Schaper, eds., *The New Cambridge History of the Bible, Vol. 1, From the Beginnings to 600* (2013); viz také svazky 2–4.
11. Tento překlad do latiny, který vznikl ve čtvrtém století, se stal oficiální verzí Bible katolické církve; viz Richard Marius, *Martin Luther: The Christian between God and Death* (1999).
12. Viz David Daniell, *William Tyndale: A Biography* (1994).
13. Tyndaleovo mrtvé tělo bylo poté u kůlu spáleno.
14. Překlad do angličtiny, který zhotovil William Tyndale, je zachován ve vydání Bible krále Jakuba z roku 1611, ačkoli to nikde není zmíněno.
15. Viz David Norton, *The King James Bible: A Short History from Tyndale to Today* (2011).
16. Viz *Svatý, 1. díl: Korouhev pravdy, 1815–1846: Příběh Církve Ježíše Krista v posledních dnech* (2018), 6.
17. Viz „First Vision Accounts“, Gospel Topics, topics.ChurchofJesusChrist.org.
18. Viz Joseph F. Smith, v: M. Russell Ballard, „Pravé, čisté a prosté evangelium Ježíše Krista“, *Liahona*, květen 2019, 2.

DĚTI A MLÁDEŽ – efektivní zahájení programu

Církevní vedoucí hovoří o tom, jak mohou rodiče a sbory pomáhat dětem stát se více takovými, jako je Spasitel.

Ať již v souvislosti s novým církevním programem Děti a mládež pociťujete nadšení, či mírné obavy, kladete si pravděpodobně několik otázek: „Jak to pomůže mým dětem?“ „Jak budeme postupovat?“ „Jakou úlohu v tom budu mít já?“

Církevní vedoucí přicházejí s odpověďmi.

Proč Církev zavádí tuto změnu?

Sestra Bonnie H. Cordonová: Jak nás učí president Russell M. Nelson, je zapotřebí, abychom všichni rozšířili svou schopnost získávat zjevení.¹ Program Děti a mládež je navržen tak, aby vybízel jednotlivce a rodiny k tomu, aby usilovali o inspiraci od Ducha ohledně toho, jak postupovat dále po cestě smlouvy a nacházet na ní radost. Je úžasnou paralelou k tomu, co si prorok představuje pro každého z nás.

Bratr Stephen W. Owen: President Nelson rovněž učí tomu, že jsme církví zaměřenou na domov, bez ohledu na to, jak náš domov vypadá.² Nejsem církví, která by se zaměřovala na programy. Církevní vedoucí a učitelé mohou našim dětem pomáhat učit se nauce a žít podle ní, ale zodpovědnost začíná doma, a je zodpovědností každodenní.

Jak učí prorok, je zapotřebí, abychom usilovali o zjevení a následovali Ducha, přičemž program Děti a mládež nám právě s tím bude pomáhat – částečně díky tomu, že je jednodušší. V minulosti museli rodiče v rámci Osobního pokroku, Povinnosti vůči Bohu, Víře v Boha a dalších

Bonnie H. Cordonová
Generální presidentka Mladých žen

Stephen W. Owen
Generální president Mladých mužů

Joy D. Jonesová
Generální presidentka Primárek

církevních programů, jimiž se jejich děti během dospívání postupně zabývaly, sledovat stovky požadavků a rozumět jim. Tento nový program vybízí mladé lidi a děti k tomu, aby usilovali o inspiraci, zatímco si budou sami stanovovat cíle s ohledem na své potřeby a zájmy.

Sestra Joy D. Jonesová: Pro naše děti a mládež, neboli pro nastupující pokolení, je to úžasná příležitost prohloubit svou víru v Ježíše Krista. Zatímco se budou učit usilovat o vedení Ducha Svatého a reagovat na ně, porozumějí lépe své věčné identitě a účelu a tomu, jak se mohou rozvíjet, a budou pociťovat lásku, kterou k nim chová Nebeský Otec. Zaměření programu Děti a mládež může našim mladým lidem a jejich rodinám požehnat a může je posilovat prostřednictvím toho, že budou vytvářet a rozvíjet vztahy doma a v Církvi a zároveň svůj vztah k Nebeskému Otci.

Jaké jsou první kroky, které může rodina podniknout, aby se mohla plně zapojit do programu Děti a mládež?

Sestra Jonesová: Modlete se spolu o vedení Ducha. Rodiče mohou začít tím, že si s dětmi promluví o třech oblastech, v nichž se má program Děti a mládež uplatňovat – o studiu evangelia; o službě, činnostech a akcích; a o osobním rozvoji. Co v současné době již dělají? Jak se mohou v těchto třech oblastech rozvíjet jako jednotlivci i jako rodina? Jak jim to, že se zaměří na Lukáše 2:52, může pomáhat řídit své plánování a stanovování cílů tak, aby pamatovali na Spasitele a následovali Ho? Je to skvělá příležitost velmi jednoduše, důsledně a užitečně posilovat mládež, domov a rodinu.

Sestra Cordonová: Je potřeba začít krůček po krůčku. Kráčet po cestě smlouvy znamená zkrátka klást jednu nohu před druhou. Stanovte si jeden cíl. Začněte jednoduše. Připravené průvodce pro mládež a děti nám poskytnou úžasný vzor, jímž se budeme moci řídit.

Bratr Owen: Neměli bychom to příliš komplikovat. Je to velmi jednoduché. Přečtěte

si Lukáše 2:52. Tím začněte. Rodiče si pak mohou doma sednout se svým dítětem a promluvit si o tom. „Jak ti budeme pomáhat prospívat moudrostí, věkem [neboli po fyzické stránce] a milostí u Boha i u lidí?“ „Čemu se můžeme spolu naučit a co můžeme spolu dělat?“ „Jaké cíle si můžeš stanovit?“ Jděte na to prostě jednoduše.

Kdyby byla jedna věc, kterou byste si přáli, aby děti a mládež při zahájení tohoto programu věděly, co by to bylo?

Sestra Cordonová: Toto je úžasná příležitost rozvíjet se tak, jak se rozvíjel Spasitel. Pokud si klademe otázku: „Na co se mám zaměřit?“, měli bychom pamatovat na to, že již nyní toho děláme spoustu pro to, abychom se stali takovými, jako je On. V mnoha domovech a v Církvi se studuje evangelium. Sloužíme a účastníme se různých činností a akcí. Tento nový program jednoduše představuje možnost, jak cílevědomě a zodpovědně uplatňovat to, čemu se učíme – a zaměřovat se na to, abychom se rozvíjeli ve čtyřech oblastech, v nichž se rozvíjel Spasitel, a to po stránce duchovní, sociální, fyzické a intelektuální (viz Lukáš 2:52). A to nám všem, budeme-li následovat Spasitele, bude přinášet radost, pokoj a trvalé štěstí.

Sestra Jonesová: Rozvoj se zaměřuje na Spasitele, soustřeďuje se v domově a je podporován Církví. Ve srovnání s dřívějšími programy, které přestáváme používat, to znamená zjednodušení a přizpůsobení osobním potřebám. Osobní růst bude individuální záležitostí. Doufám, že děti, mládež, vedoucí a jejich rodiny porozumějí tomu, že tento program představuje pro všechny děti Nebeského Otce z celého světa dosažitelnou a přizpůsobitelnou možnost, jak se společně rozvíjet a zažívat na cestě smlouvy trvalou radost. Nebude se jednat o velkou změnu ani o obtížnou křivku učení. Bude to znamenat věnovat se ve větší míře tomu, čemu se již věnujeme, jak nás Duch povede, aby se tak díky našemu upřímnému úsilí mohla prohloubit naše schopnost láskyplně a účinně následovat Spasitele.

Proč je důležité, aby se mladí lidé a děti rozvíjeli tak, jak se rozvíjel Spasitel?

Sestra Jonesová: V první řadě a především proto, že uzavřeli smlouvu, že Ho budou vždy následovat. Zavázali se, že budou „státi jako svědkové Boží za všech dob a ve všech věcech a na všech místech“ (Mosiáš 18:9). A proto je zapotřebí, aby se rozvíjeli tak, jak se rozvíjel On – po stránce duchovní, sociální, fyzické i intelektuální. Jejich smlouvy nejsou pouze *důvodem*, proč by tak měli činit, ale poskytují jim rovněž umocňovou *schopnost* dosáhnout svých cílů.

Bratr Owen: Naším vrcholným účelem v životě je následovat Nebeského Otce a Jeho Syna Ježíše Krista a stát se takovými, jako jsou Oni. Chceme být jako Oni. Začínáme to procvičovat již v mladém věku,

abychom měli po zbytek života určitý vzor. A Spasitele skutečně následujeme tehdy, když děláme to, co dělal On.

Sestra Cordonová: Spasitel je ve všem naším příkladem. Studujeme Jeho život, poslání a učení, protože On je vším, čím se toužíme stát. Ale vzhledem k tomu, že každý z nás je jedinečný, má také každý z nás vlastnosti a dovednosti, které k tomu, abychom se mohli stát takovými, jako je On, musíme rozvíjet. Tento nový program přináší dětem a mladým lidem na míru přizpůsobenou příležitost rozvíjet se svým jedinečným způsobem, rozvíjet své osobní dary a rozpoznávat to, co pociťují nabádání dělat, aby se stali více takovými, jako je Spasitel. A právě díky tomu je to tak individuální. Neexistuje žádný pevně daný odškrtačací seznam položek. Cíle, které si každý z nás vytyčí, abychom kráčeli kupředu po cestě smlouvy, se od sebe budou lišit, ale společně se budeme učit, rozvíjet a těsněji lnout ke Spasiteli.

Jaké doufáte, že budou mít děti a mladí lidé pocity, když se do programu zapojí?

Sestra Cordonová: Doufám, že získají hlubší porozumění své věčné identitě a budou mít pocit sounáležitosti. Víme-li, kdo jsme a čím jsme, jednáme jinak. Naučí se rozpoznávat, že to, co říkají některé sociální sítě, není pravda, protože budou mít zkušenost s tím, jak k nim promlouvá Duch. Získají důvěru v sebe sama a ve svůj božský potenciál jakožto dcer a synů Božích.

Sestra Jonesová: Přejeme si, aby pociťovali víru a naději v Ježíše Krista, aby pociťovali pokoj, který pramení z dodržování příkázání, aby prožívali zdravé vztahy, osvojili si houževnatost, pociťovali radost ze služby druhým a štěstí a naplnění pramenící z účasti na práci na spasení.

Bratr Owen: Doufám, že děti budou vnímat evangelium nejen rozumově, ale že se jim především zapíše do srdce. Tento program nespočívá

v odškrtnutí splněných položek. Je to proces, kdy se člověk učí a stává se více takovým, jako je Spasitel. Pevně doufám, že naše děti a ti, kterým sloužíme, si budou, pokud jde o porozumění evangeliu, věřit dost na to, aby mu učili druhé. Doufám například, že budeme moci svým dětem položit nějakou otázku týkající se evangelia a že se nám dostane velmi hluboké odpovědi, protože to budou mít nastudováno a bude to součástí toho, kým jsou.

Jak rodiče poznají, zda je program Děti a mládež u nich doma úspěšný?

Bratr Owen: Dával bych se po ovoci Ducha, které je zmiňováno v Galatským 5, jako je například více pokoje v domově. Domnívám se, že jejich děti budou laskavější a láskyplnější. Jejich děti si budou přát trávit čas s rodinou. Budou se s větší pravděpodobností modlit a hledat odpovědi. Budou svědky zlepšení nejen v duchovní oblasti, ale také v oblasti sociální, fyzické a intelektuální.

Sestra Jonesová: Úspěšnost programu poznají podle toho, že dojde k posílení vztahů, když budou členové rodiny dosahovat reálných zlepšení a budou se dále snažit, i když narazí na obtíže, zatímco si budou navzájem projevovat podporu a budou se starat jeden o druhého a zatímco budou doma aktivně usilovat o vliv Ducha Svatého, který tam bude přítomen. Členové rodiny možná budou jasněji vnímat spojitost mezi tím, co dělají v běžném životě, a životem Krista. Možná si budou více vážit svobody jednání a pokání, možná dojde ke zlepšení postojů, k nárůstu sebevědomí a úsilí zaměřeného na pomoc druhým namísto obracení se do sebe a možná si budou více vážit Spasitele, Jeho života, Jeho učení, Jeho příkladu a Jeho Usmíření a Vzkříšení.

Co byste poradili rodičům, kteří možná pociťují jistou nelibost z toho, že byly ukončeny předchozí církevní programy?

Sestra Cordonová: Předchozí programy se nám samozřejmě líbily, protože se díky nim každý z nás rozvíjel a měl příležitost sledovat, jak se díky nim rozvíjejí druzí. Ve své době byly inspirovány. Ale cožpak nejsme vděční za neustávající zjevení? Pán potřebuje, abychom se stále rozvíjeli a měnili, a potřebuje, aby se vyvíjely a měnily i naše programy, aby tak dokázaly naplňovat potřeby členů po celém světě. Neustále se snažíme zdokonalovat a stávat se takovou církví a lidmi, jakými se podle Nebeského Otce můžeme a musíme stát.

Sestra Jonesová: Předchozími programy jsme byli nepochybně velmi požehnáni a můžeme být vděční za vše, čemu jsme se naučili a co jsme prožili. Toto je úžasné nové období a příležitost usilovat o Pánovo vedení, abychom se mohli učit a rozvíjet novými a inspirovanými způsoby.

Jak mohou vedoucí pomáhat dětem a mladým lidem v růstu v rámci osobního rozvoje?

Bratr Owen: Zaprvé – domnívám se, že je zapotřebí, aby dospělý vedoucí vnímal konkrétní dítě, konkrétního mladého muže či konkrétní mladou ženu tak, jak je vnímá Bůh, což znamená vnímat to, kým se dotyčný člověk může stát, a nikoli pouze to, kým je nyní. Již od samého začátku mějte na mysli konečný cíl. Dívejte se na to z dlouhodobé perspektivy. Bude to vyžadovat čas. Vnímejte, čím se děti a mladí lidé mohou stát. Vytvořte si s mladými lidmi vztah dostatečný k tomu, aby vás ve chvíli, kdy si s nimi budete potřebovat promluvit, respektovali dost na to, aby vám naslouchali.

A také se seznamte s jejich rodiči. Zjistěte i od nich, jak můžete pomoci. Respektujte jejich rodičovskou roli.

Sestra Jonesová: Primárky nemají strukturu předsednictva kvora nebo třídy, jakou mají mladí muži a mladé ženy. Vedoucí, učitelky a učitelé Primárek a rovněž bratři a sestry pověřeni pastýřskou službou poskytují pomoc i dětem, které doma nemají podporu, pokud jde o evangelium. Je nicméně důležité, abychom vždy ctili vztahy mezi dětmi, mladými lidmi a jejich rodiči, ať již je jejich situace doma jakákoli. Program Děti a mládež může představovat možnost, jak pozvat celou rodinu, aby přišla a viděla či přišla a pomohla. Může být prostředkem pro posílení celé rodiny, ať již patří ke členům Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů, či nikoli.

Sestra Cordonová: Na nedělních shromážděních míváme mnoho dětí a mladých lidí, kteří přicházejí bez rodičů, ale přesto mají milující rodinu. Povzbudila bych vedoucí k tomu, aby se s rodiči seznámili a zjistili, jaké mají ohledně svých dětí sny a ambice. Můžeme jim pomáhat. Když budeme pracovat spolu s rodiči, budeme posilovat jednotlivce, *ale také* jejich domov, a povzbuzovat děti a mladé lidi k tomu, aby posilovali domovy sobě navzájem.

Co byste řekli zahlceným rodičům, kteří mají obavy z toho, že nebudou schopni svým dětem s programem Děti a mládež pomáhat?

Sestra Cordonová: Nejlepší na tom je, že většinu z toho již děláme. Rodiny studují společně evangelium již nyní. Již nyní se zabýváme službou, činnostmi a akcemi. Vždy jsme usilovali a stále usilujeme o osobní rozvoj a nyní se pouze zaměříme na to, jak se rozvíjel Kristus.

Domnívám se, že když se spolu se svými dětmi posadíme, bude nás to skutečně bavit. Můžete prostě normálně, přirozeně naslouchat tomu, co mají vaše děti na srdci. Náš Nebeský Otec si přeje, aby vaše děti rostly, nacházely radost a vrátily se k Němu, aby s Ním mohly žít. Zatímco budete *společně* usilovat o to, aby se evangelium a náš Spasitel Ježíš Kristus stali součástí každé stránky vašeho života, budete pocítovat, jak vás vede Duch Svatý.

Sestra Jonesová: Začněte tak, jak to pro vaši rodinu bude nejlepší. Mějte důvěru v to, že se vám dostane nebeské pomoci. Usilujte o vedení Ducha. Program Děti a mládež bude cenným nástrojem rodičovské výchovy. Na rodiče se v dnešní době při vedení rodiny a péči o ni kladou mnoho požadavků. Snadno někdy dochází k tomu, že má člověk pocit, že je na něj kladena nepřiměřená zátěž. Program Děti a mládež bude pomáhat rodičům odlišit to, co je nezbytné, od toho, co je důležité. Pomáhat své rodině zjistit, jak skrze inspiraci Ducha Svatého následovat Spasitele, je životně důležité pro každého z nás a bude nám to přinášet Pánovu lásku a požehnání.

Bratr Owen: Domnívám se, že ve skutečnosti budete schopni svým dětem a mládeži pomáhat. Nemusíte se pouštět do ničeho velkolepého. Nejdůležitější je, abyste byli věrní a modlili se a vytvářeli si ve své rodině určité svaté návyky a spravedlivé zvyklosti. Začněte s nějakými základními, prostými a spravedlivými návyky, a budete svědky toho, jak se v životě vašich dětí budou dít zázraky. ■

POZNÁMKY

1. Viz Russell M. Nelson, „Zjevení pro Církev, zjevení pro náš život“, *Liahona*, květen 2018, 93–96.
2. Viz Russell M. Nelson, „Úvodní proslov“, *Liahona*, listopad 2018, 6–8.

PODPŮRNÉ ZDROJE A MATERIÁLY

V *Liahoně*:

- Wendy Ulrichová, „Jak motivovat dorůstající pokolení“, *Liahona*, leden 2020, 26.
- Heather Bergesonová a Amanda Dunnová, „Děti a mládež – zaostřeno na každodenní život“, *Liahona*, leden 2020, 52.
- Joy D. Jonesová, „Každý den o trochu lepší“, *Kamarád*, leden 2020, K8.
- Brittany Beattie, „Ministering to Children and Youth“, *Liahona*, Dec. 2019, 36.

Na internetu: DetiAMladez.CirkevJeziseKrista.org

Jak motivovat dorůstající pokolení

Zde jsou čtyři možnosti, pomocí nichž si vaše děti budou schopny stanovovat užitečné cíle a dosahovat jich, aby se rozvíjely tak, jak se rozvíjel Spasitel.

Wendy Ulrichová, Ph.D.

Jako rodiče a vedoucí si přejeme pomáhat dětem a mladým lidem stát se celoživotními učedníky Ježíše Krista, kteří budou na základě vnitřní motivace sloužit Pánu a naplňovat své osobní poslání.

Program Děti a mládež představuje jednoduchý, ale mocný soubor materiálů a zdrojů, který má dětem a mladým lidem pomáhat rozvíjet se po stránce duchovní, sociální, fyzické a intelektuální tak, jak se rozvíjel i Spasitel (viz Lukáš 2:52). To bude umožněno tím, že se budou učit evangelium Ježíše Krista a žít podle něj, zapojovat se do užitečných a zajímavých projektů služby, činností a akcí a stanovovat si vlastní cíle a dosahovat jich. I my však – stejně jako rodiče v níže uvedeném příběhu – můžeme již nyní mít pocit, že jsou na nás kladeny nepřiměřené nároky i bez toho, že bychom si na seznam svých povinností přidávali navíc ještě cíle někoho dalšího. Nebo můžeme mít obavy, že se naše děti nebudou rozvíjet, aniž by je k tomu někdo nutil.

Rozhovor o stanovování cílů, příklad č. 1:

Alana (15 let) seděla se svou maminkou Rachel a procházela si seznam možných cílů, na nichž by mohla pracovat, který spolu předtím vytvořily. Kolem šel zrovna Alanin tatínek Jeff. „Do čeho z toho bych se měla pustit, tati?“ zeptala se Alana.

Jeff s poněkud ustaraným výrazem pohlédl na hodinky a zadíval se do seznamu. „Hm, tady to vypadá jednoduše. Co třeba „Nauč se nazpaměť nějakou náboženskou píseň.“ To můžeš splnit raz dva. Co ještě vypadá snadně?“

Rachel mu skočila do řeči, když si vzpomněla, jak se Alana zdráhala, když se měla zkusit dostat do školního atletického týmu. „Vlastně bys možná měla zkusit něco těžkého! Co třeba něco, kde se cvičí?“ navrhl.

„No fuj,“ zabručela Alana a natáhla se pro telefon. „Myslím, že to stačí.“

Jak mohou rodiče a vedoucí pomáhat?

Rodiče a vedoucí toho mohou dělat hodně, aby pomáhali dětem a mladým lidem pociťovat vnitřní motivaci k tomu, aby si osvojovali správné hodnoty, činili správná rozhodnutí a těšili se jak ze svých pokroků, tak ze svých výsledků.

Vzpomeňte si na nějaký zážitek, kdy jste byli vysoce motivováni k tomu, abyste pracovali na dosažení určitého cíle. Co vás motivovalo? Je možné, že jste před sebou viděli nějakou příležitost nebo dovednost, kterou jste si opravdu chtěli osvojit, nebo že jste čelili nějakému problému, který jste potřebovali vyřešit. Příklad a podpora druhých vás inspirovaly k tomu, abyste se o to pokusili.

Stejně tak budou děti a mladí lidé pociťovat větší vnitřní motivaci, pokud 1) s modlitbou dospějí k rozhodnutí, co chtějí (a nikoli pouze k tomu, co pro ně chtějí druhí); 2) si vytvoří plán, jak toho dosáhnout; 3) nebudou v přílišné míře ovlivňováni odměnami či tresty; a 4) budou mít pocit, že rodiče a vedoucí stojí na jejich straně.

1. Pomozte mladým lidem zjistit, co si přejí nejvíce

Každý po něčem touží – dostat se do týmu, moci déle spát, nebýt tak osamělý či lnout těsněji k Bohu. Pán a Jeho poslové se lidí často ptají: „Co si přeješ?“ (Viz Marek 11:24; 1. Nefi 11:1–2; Alma 18:15; 3. Nefi 27:1–2; Eter 2:23–25.) Avšak poznat, co si přejeme nejvíce, a nikoli pouze to, co si přejeme zrovna teď, vyžaduje zkušenosti a sebereflexi.

Přemíjtejte o dítěti nebo mladém člověku, kterému chcete pomoci, a kladte si přitom tyto otázky:

- Jak bych ho mohl seznámit s novými zážitky, hodnotami a myšlenkami v kontextu dobrých vztahů a zábavy?
- Nechávám ho pociťovat následky špatných rozhodnutí, tak aby si přál se rozhodovat lépe?
- Kdy se ho budu moci zeptat, čemu věří a čeho si váží? (Viz doprovodný seznam „Užitečné poznávací otázky“.)
- Jak mohu poukázat na jeho silné stránky? (Zkuste toto: „Vidím, že jsi opravdu dobrý(á) v _____. Jak bys to mohl(a) využít ke službě Pánu?“)

2. Pomozte mladému člověku vytvořit si plán

Jakmile si mladí lidé stanoví určitý cíl, často se jim podaří vymyslet velmi dobrý plán, jak svého cíle dosáhnout. Mladší děti budou možná potřebovat více podnětů. Své návrhy jim sdělte jen tehdy, když se nebudou moci pohnout z místa.

Pokud se jim jejich vlastní myšlenky budou líbit více než ty vaše, mějte z toho radost a nebuďte uražení!

Abyste druhým pomohli vytvořit si plán, mohli byste jim položit tyto otázky:

- Co je tvým cílem? (Abstraktní cíle jako „být hodnější“ je těžké definovat, pokud jejich součástí nejsou konkrétní kroky, jako třeba „každý den někoho pochválit“ nebo „omluvit se, když se rozhněvám“.)
- Proč je pro tebe tento cíl důležitý? (Jak to dotyčnému pomůže žít v souladu s jeho hodnotami nebo se stát více takovým, jako je Spasitel?)
- Je nyní vhodná doba pracovat na dosažení tohoto cíle? (Proč ano, nebo proč ne?)
- Jaký malý, jednoduchý krok bys mohl(a) pro začátek podniknout? (Připomeňte dotyčnému, že činnost vytváří motivaci. Pomozte mu začít – nebo začít znovu – prostřednictvím něčeho malého a prostého.)
- Co a jak si zorganizuješ, aby ti to pomáhalo plnit stanovený plán? (Doporučte zvážit možnost vytvořit si upomínky, povzbudivé příspěvky na internetu a tabulku nebo rozvrh ke sledování pokroku; odstranit pokušení; opatřit si správné nástroje; nebo někoho požádat o pomoc.)
- Jaké překážky by se ti mohly postavit do cesty? Jak bys je mohl(a) zvládnout? (Pomozte dotyčnému vybavit si svůj plán, vzbudit v něm zvědavost ohledně toho, co se nepovedlo, lépe si procvičit to, co bylo obtížné, vyzkoušet novou strategii nebo upravit stanovený cíl.)

Abyste druhým pomohli vyrovnat se s komplikacemi, mohli byste se podělit o zkušenosti ze svého života nebo ze života rodiny týkající se někoho, kdo čelil zkouškám a projevil při tom houževnatost. Zkuste se také zeptat:

- Co jsi už vyzkoušel(a)? Co ještě bys mohl(a) zkusit?
- Kdo ti může pomoci? Jak ti mohu pomoci já?
- Jaké myšlenky tě napadají, když se ohledně toho modlíš?

3. **Buďte opatrní, pokud jde o odměny a tresty**

Malé odměny mohou lidem pomoci vyzkoušet něco nového, udělat ze složitého úkolu větší zábavu nebo představovat možnost, jak oslavit úspěch. Když se to však s odměnami přehání, mohou ve skutečnosti motivaci oslabit. Lidé, které určitý úkol již baví, se mu často budou věnovat méně, a nikoli více, pokud za něj budou placeni, protože dojdou k závěru, že nestojí za to se mu věnovat jen kvůli odměně. A ačkoli děti potřebují prožívat následky špatných rozhodnutí, naučí se mít strach z lidí, kteří je trestají, a vyhýbat se jim, namísto toho, aby se naučily vnitřně se ztotožnit se správnými hodnotami.

Lidé samozřejmě očekávají, že v zaměstnání dostanou zapláceno, přičemž i prémie či uznání mohou představovat užitečnou zpětnou vazbu. Ale pokud jde o život v souladu s evangeliem a o dosahování osobních cílů, jsou z dlouhodobého hlediska největší motivací vnitřní odměny. K vnitřním odměnám patří:

- Možnost pociťovat Ducha.
- Pocit sounáležitosti s rodiči, vedoucími a přáteli.
- Život v souladu s vlastními hodnotami.
- Učení se, zkoušení něčeho nového a řešení problémů.
- Zábava.
- Možnost něco změnit k lepšímu.

Pomáhejte mladým lidem tyto vnitřní hodnoty rozpoznávat a vážit si jich. A příležitostně s nimi oslavte dobře vykonanou práci tím, že jim poskytnete malou, tematicky zaměřenou odměnu.

4. **Pomáhejte mladému člověku pociťovat, že ho máte rádi**

Láskyplné vztahy představují jednu z nejdůležitějších možností, jak ovlivňovat hodnoty, cíle a motivaci druhých. Jak vám lidé dávají najevo, že vás mají opravdu rádi a váží si vás? Podle čeho se rozhodujete, s kým je bezpečné upřímně mluvit o svých chybách a obtížích? Pokud jste doma neměli pocit, že vás druzí mají rádi, co jste podle vás potřebovali, ale nedostávali?

Vaše odpovědi vám mohou pomoci poznat, jak mladým lidem sdělit, že si jich vážíte a že u vás vždy naleznou útočiště.

S trochou cviku a pomoci z nebe můžeme pomáhat motivovat a ovlivňovat dorůstající pokolení.

Rozhovor o stanovování cílů, příklad č. 2:

Alana (15 let) seděla se svou maminkou Rachel a procházela si seznam možných cílů, na nichž by mohla pracovat, když tu šel kolem Alanin tatínek Jeff. „Do čeho z toho bych se měla pustit, tati?“ zeptala se Alana.

Jeff s poněkud ustaraným výrazem pohlédl na hodinky a zadíval se do seznamu. „Hm, tady to vypadá jednoduše. Co třeba „Nauč se nazpaměť nějakou náboženskou píseň.“ To můžeš splnit raz dva. Co ještě vypadá snadně?“

Jeff se zarazil. Měl pocit, že něco není v pořádku, a tak se zamyslel, co by to mohlo být.

Jdu pozdě, pomyslel si. Už to prostě chci mít z krku. Ve výchově dětí zrovna nevynikám. Hmm. Podíval se na svou dceru a uvědomil si, že má i jiné pocity. Naději. Radost. Tóto se netýkalo pouze odškrtnutí položek na seznamu. Týkalo se to jejího osobního růstu. A byla to příležitost vytvořit si k ní lepší vztah. Po tváři se mu rozlil úsměv.

„Tak se nad tím na chvíli zamysleme,“ řekl. „Co kdybychom každý napsali, jaká nabádání jsme

v poslední době obdrželi ohledně toho, na čem máme pracovat?“

„No, tak dobře,“ souhlasila Alana. Rachel našla tužky a papír a všichni několik minut přemýšleli a psali.

„Hotovo,“ řekla Rachel. „Co teď?“

Alana si vzpomněla: „Mám pocit, že se ohledně toho máme modlit a pak si stanovit nějaký cíl a vytvořit si plán, jak ho dosáhnout. Ale, tati, opravdu si myslíš, že Nebeského Otce zajímá, jaký cíl si vyberu?“

Jeff se zamyslel. „Máš spoustu dobrých nápadů, a tak si Nebeský Otec možná jen přeje, aby sis pro začátek vybrala jeden z nich. Ale jedno vím naprosto jistě. Nebeský Otec se o tebe zajímá.“

„Vím, že si přeješ využít své dary k tomu, abys něco změnila k lepšímu,“ dodala Rachel, „takže pokud je něco z toho důležitější, jsem si jista, že ti to

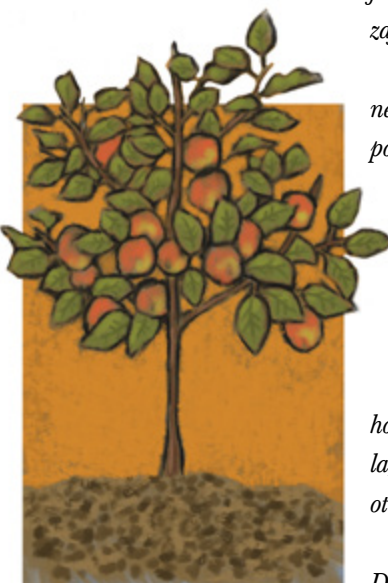
Nebeský Otec pomůže pocítit.“

Alana se usmála a pak si vzpomněla: „Prezident Nelson mladé lidi požádal, aby podrobně zhodnotili svůj život. Mohu si zajít pro to, co jsem si napsala?“

„Jasně!“ řekl Jeff s úsměvem. Znovu se podíval na hodinky. „Jejda, už musím běžet. Najdi, co sis napsala, a promluvíme si o tom při večeři, ano? Mám pár otázek, které by mohly pomoci.“

„Skvělé!“ řekla Alana s úsměvem. „A tati? Mami? Děkuju.“ ■

Autorka žije v Utahu v USA.

UŽITEČNÉ POZNÁVACÍ OTÁZKY

Abyste dětem a mladým lidem pomohli zjistit, co si přejí nejvíce, diskutujte s nimi o některých z těchto otázek:

Koho obdivuješ? Proč?

Jak si přeješ, aby se k tobě druzí chovali? Jak si přeješ chovat se k druhým?

Která zaslíbení z písem, z učení proroků nebo z tvého patriarchálního požehnání se zdají důležitá pro tvou budoucnost?

Co by se ti v životě líbilo více a co méně?

Kdy jsi šťastný(á) a žiješ naplno? Při jaké činnosti?

Co bys udělal(a) se svým životem, kdybys neměl(a) obavy z neúspěchu?

Jaké problémy tě v nynější době trápí?

Co si podle tvého názoru Pán pro tebe přeje a co si přeje od tebe?

Co bys rád(a) letos vyzkoušel(a) nebo co bys rád(a) naučil(a)? Proč?

Jaké cíle sis stanovil(a) na tento týden? Proč by na nich mohlo Pánu záležet?

Když tak spolu mluvíme, mám pocit, že bys chtěl(a) _____.

Je to tak? A co ještě?

Studnice svědectví

Když jsem byla v prvním ročníku střední školy, moji rodiče se rozvedli. Celé roky jsem sledovala, jak můj otec nepřijímá svátost. Věděla jsem, že má potíže s dodržováním přikázání, ale nechápala jsem rozsah a délku trvání jeho vnitřních bojů. Teprve když mi rodiče řekli o jeho vyloučení z Církve, dozvěděli jsme se s mou starší sestrou konečně podrobnosti.

„Nenávidím tě!“ vzlykala jsem a křičela znovu a znovu. Skutečně mě to rozčílilo. *Jak to mohl naší rodině udělat?* říkala jsem si. *Jak nám mohl tak dlouho lhát?*

Počáteční šok a vztek netrvaly dlouho. Během několika týdnů můj hněv ustoupil a přišla otupělost. Zpočátku byla otupělost úlevou od hněvu a bolesti, kterou jsem pociťovala, ale nakonec se úleva změnila v zoufalství. Měla jsem pocit, že se mi hrouť celý život. Více než kdy předtím jsem potřebovala pocítit propojení s nebem. Potřebovala jsem pocítit Boží lásku, vedení, pokoj a uzdravení.

Nedlouho poté se konala generální konference. Během jednoho zasedání jsem poslouchala a čekala, až pocítím Boží útěchu. Ale nepřišla. V té temné kapli jsem si pomyslela: *Sice Ducha Svatého nepociťuji, ale jsem si jistá, že je tady. On tu musí být.* Jak jsem na to pomyslela, počalo se mi vybavovat mnoho drobných svědectví, kterých se mi dostalo o tom, že písmo jsou pravdivé, že Joseph Smith je prorok, že Nebeský Otec požehnal naší rodině a že dodržování přikázání mi přináší pokoj. Bylo to, jako bych měla studnici svědectví.

Čím více jsem přemýšlela o předchozích duchovních svědectvích, tím více jsem si uvědomovala, že i když zoufale chci Ducha pocítit, opravdu nezáleží na tom, že v daný okamžik Jeho vliv nepociťuji. Už jsem měla zásobu malých, trvalých svědectví o tom, že evangelium je pravdivé.

To vědomí mě povzbuzovalo a dávalo mi touhu přikázání dál dodržovat, i když se nezdálo, že by za to přicházela nějaká okamžitá odměna. Postupně jsem lásku Nebeského Otce a Spasitele pociťovala v životě více. To, že jsem Jim zůstala nablízku, i když jsem jejich blízkost vždy nepociťovala, mi přineslo nepopíratelný pokoj a silnější svědectví o Spasitelově evangeliu. Ovlivňuje mě to i teď, když čelím nejistotě nebo zármutku. Víím, že Nebeskému Otci a Spasiteli mohu věřit a že Oni budou mě i každého z vás uzdravovat, povznášet a posilovat. ■

Jméno neuvedeno, Utah, USA

Opravdu nezáleželo na tom, že jsem v tom okamžiku Ducha nepociťovala. Už jsem měla zásobu malých, trvalých svědectví.

Pochopí to?

V roce 2005 jsem předčasně porodila trojčata – Milenu, Matea a Nelsona. Milena se narodila zdravá, ale u obou dvou chlapců se objevily komplikace. Mateo následkem těchto komplikací tři měsíce po narození zemřel.

Měsíc poté, co jsme ztratili Matea, diagnostikovali Nelsonovi dětskou mozkovou obrnu a hluchotu. Byli jsme zdrceni. Lékaři nám řekli, že nikdy nebude chodit. V tu chvíli jsme byli vděční za znalost evangelia Ježíše Krista. Pomohlo nám pochopit, proč v tomto životě zažíváme protivenství.

Nelson se díky víře a tvrdé práci naučil chodit a komunikovat prostřednictvím znakové řeči. Vede si mnohem lépe, než kdy předpovídali jeho lékaři. V naší rodině a v evangeliu z něj vyrůstá šťastný člověk.

Navzdory Nelsonovým omezením jsme si pro něj stanovili několik cílů:

aby předtím, než se dá pokřtít, pochopil význam křtu, aby ve věku dvanácti let získal Aronovo kněžství a aby chodil do chrámu vykonávat křty za mrtvé.

V roce 2017 dosáhl Nelson věku dvanácti let. Pomáhali jsme mu připravit se na křty za mrtvé. Pochopit, že ti, kteří zemřeli bez křtu, potřebují naši pomoc, pro něj bylo obtížné. Nelson brzy poté, co oslavil narozeniny, odjel s Milenou, svými staršími sourozenci Francem a Brendou a s dalšími mladými lidmi z našeho sboru do chrámu Córdoba v Argentině. President chrámu je přivítal a promluvil s nimi o důležitosti zástupného křtu. Seděla jsem u Nelsona a překládala mu do znakové řeči. Netrvalo dlouho a byl na řadě. Když vstoupil do křtitelnice, přemítali jsme, zda to skutečně pochopí.

Jakmile Nelson vstoupil do vody, začalo na něm být patrné velké dojetí.

V tu chvíli nám Duch Svatý vyjevil, že Nelson skutečně chápe, že pro své zesnulé předky dělá něco, co oni sami pro sebe udělat nemohou. Věděli jsme, že chápe, že členové rodiny na druhé straně závoje jsou šťastní, že jim pomáhá. Duch nám také vyjevil, že byl přítomen i Mateo, aby svého bratra a sestru doprovázel. Když Nelson vyšel z vody, byl velmi šťastný.

Od té doby se dal Nelson pokřtít a konfirmovat za mnoho členů rodiny, včetně mého otce, který zemřel v roce 2016. Máme chrám velmi rádi. Služba v chrámu se stala jednou z našich rodinných tradic. Pokaždé když tam jedeme, připomínáme si onen zvláštní den. ■

Miriam Rosana Galianová, Córdoba, Argentina

Služba v chrámu se stala jednou z našich rodinných tradic. Pokaždé když tam jedeme, připomínáme si Nelsonův zvláštní den.

„Moudrostí toho, který zná vše“

Když jsem jako misionář na plný úvazek nastoupil do misionářského výcvikového střediska, přišel jsem na to, že se mám ještě hodně co učit. Dělal jsem vše, co bylo v mých silách, abych studoval, posiloval své svědectví a stavěl na základě, který jsem již měl. Modlil jsem se, kladl jsem Nebeskému Otci otázky a poté jsem hledal odpovědi. Tento zvyk mi změnil život.

Jednoho dne, když jsem sloužil jako misionář v Peru, jeden starší obdržel dopis, v němž stálo, že otec jeho nejlepšího přítele nečekaně zemřel. Oči se mu zalily slzami. „Proč to Nebeský Otec dopustil?“ zvolal.

Tato otázka mi pronikla až do srdce. Tu noc jsem poklekl a položil jsem Nebeskému Otci stejnou otázku. Pak, když jsem si listoval Knihou

Mormonovou, můj zrak spočinul na 2. Nefim 2:24, kde se píše: „Ale vizte, vše bylo učiněno moudrostí toho, který zná vše.“

Tato pasáž si našla cestu do mého srdce a už tam zůstala. Onomu staršímu jsem na lístek napsal svědectví, ve kterém jsem zmínil tento verš z písem. Ubezpečil jsem ho, že všechno bude v pořádku, protože Nebeský Otec dělá vše ve své moudrosti. Můžeme Mu důvěřovat, protože nás miluje a všechno ví.

Zhruba za rok a půl, když jsem sloužil v horských oblastech Peru, mi nečekaně zavolal prezident misie. Sdělal mi, že můj otec prodělal mrtvici a je v kritickém stavu. Krátce nato můj otec zemřel. Byl jsem zdrcen a hlavou se mi honily otázky jako „Jak se s tím

vůbec někdy dokážu vyrovnat?“

Modlil jsme se k Nebeskému Otci o odpověď. Ze všeho nejvíce jsem chtěl vědět, proč musel můj otec odejít, aniž bych se s ním mohl rozloučit. Vzal jsem do rukou Knihu Mormonovu, otevřel jsem ji a přečetl si tatáž slova, o která jsem se podělil před mnoha měsíci s oním starším: „Ale vizte, vše bylo učiněno moudrostí toho, který zná vše.“ Ta slova mě zahřála klidem jako přikrývka a pomohla mi pocítit milost v době, kdy jsem si připadal ztracený.

Můj pozemský otec odešel, ale můj Nebeský Otec tu pro mě vždy bude. Nebeský Otec dělá vše ve své moudrosti, a když badáme a děláme vše, co je v našich silách, abychom se připravili, můžeme najít drahocenné odpovědi. ■

Christopher Deaver, Kalifornie, USA

*Když jsem sloužil
v horských oblastech
Peru, zavolal mi nečekaně
prezident misie.*

Moje nové povolání ke službě mi potvrdilo, že mě Pán přivedl ve správný čas na správné místo.

Nádherná nová kapitola

Když jsem v říjnu 2010 ovdověla, uzavřela jsem jednu kapitolu svého života. V tu dobu jsem pracovala jako učitelka v jižní Francii. Nehoda v práci mi omezila možnost pohybu a neschopnost rychle se uzdravit a obnovit síly mne rozčilovala. Prožila jsem 11 let úspěšného profesního života. Svou práci jsem milovala. Měla jsem hodně přátel. Ale už jsem nedokázala zvládat nároky svého zaměstnání.

Musím se přiznat, že po více než 33 letech dodržování Slova moudrosti jsem se divila, proč nemohu běžet, a nebýt znavená, a kráčet, a neumdlévat (viz Nauka a smlouvy 89:20). Nakonec jsem musela odejít do důchodu dříve,

než jsem čekala, čímž jsem uzavřela další kapitolu svého života.

Bydlela jsem u dcery, když jí v práci oznámili, že ji přesunou do pařížské pobočky. Rozhodla jsem se jít s ní a začít novou kapitolu svého života na novém místě.

Krátce po příjezdu jsme byly obě povolány ke službě v chrámu Paříž. To, že mě povolali ke službě v chrámu, mi potvrdilo, že jsem na správném místě ve správný čas, protože mě sem přivedl Pán. Pravidelná služba v domě Páně mi přináší mnoho radosti a je úžasné prožívat v chrámu společné chvíle s mou dcerou. Mé srdce to naplňuje radostí!

Dnes si uvědomuji, že toto velké požehnání bylo zpočátku zastřeno

protivenstvím. Nebýt schopna se volně pohybovat, vykonávat svou profesi a muset odejít předčasně do důchodu, to vše pro mě bylo těžké. Ale vím, že náš Pán Ježíš Kristus mě nesl na rukou. Pomohl mi zpomalit a najít odpočinku, naději a pokoj, které teď můj život z velké míry naplňují.

Pokaždé, když procházím dveřmi chrámu, pocítím Ducha Svatého. V těžkých dobách, kdy tlak okolního světa je až příliš silný, je úžasné vědět, že nám Pán dal svatá místa, kde je vše spořádané a nádherné. Jsem nesmírně vděčná za tuto novou kapitolu chrámové služby v mém životě.

Je nádherná! ■

Sylvie Cornettová, Île-de-France, Francie

Joseph Smith

Samuel Smith

Lucy Mack Smithová

Hyrum Smith

Hiram Page

Tři svědkové
Martin Harris David Whitmer Oliver Cowdery

Rhoda Greeneová
(sestra Brigham Younga)

Sally Parkerová

William McLellin

Rebecca Williamssová

Vědět je pěkné, ale nestačí to

Zde je několik příběhů prvních členů Církve, kteří slyšeli svědectví svědků Knihy Mormonovy.

Steven C. Harper

Profesor církevní historie a nauky na Univerzitě Brighama Younga

Naslouchat svědectví některého ze svědků Knihy Mormonovy muselo být téměř stejně úžasné jako vidět zlaté desky či anděla na vlastní oči. Mnoho prvních členů Církve tuto příležitost mělo.

Následuje vyprávění několika členů, kteří mluvili se svědky Knihy Mormonovy. Uvidíme však, že jak učil president Russell M. Nelson, získat svědectví o Knize Mormonově je „sice pěkné, ale to nestačí!“¹

Rebecca Williamsová: „Mnozí jejich slovům věří“

Rebecca Swain Williamsová slyšela začátkem roku 1830 v Ohio několik svědků Knihy Mormonovy. Svému otci a bratrům svědčila: „Slyšela jsem tentýž příběh od několika členů rodiny [Smithových] a od samotných tří svědků. Slyšela jsem, jak při veřejných shromážděních prohlásili, že viděli, jak z nebe sestoupil svatý anděl, přinesl desky a položil je před jejich oči.“

Když členové rodiny její svědectví zavrhli, Rebecca se nevzdala. I nadále je měla ráda, modlila se za ně a vážila si dobrých rad svého otce. Stále mu také vydávala svědectví o tom, že svědci Knihy Mormonovy mluvili pravdu: „Jsou to muži dobrého charakteru a mnozí jejich slovům věří. ... Viděli anděla Božího a rozmlouvali s ním.“²

Koncem 30. let 19. století, v období rozsáhlých názorových rozporů v Církvi, zůstala Rebecca věrná a rozhodla se zachovávat předpisy Knihy Mormonovy.³

William McLellin: „Musím uznat [její] pravdivost“

Jednoho rána roku 1831 se mladý učitel William McLellin doslechl, že nějací muži, kteří jsou na cestě do Missouri, budou kázat o nové knize, jež je prý „zjevením od Boha“. Pospíchal, aby si je mohl poslechnout. Naslouchal Davidu Whitmerovi, když

vydával svědectví o tom, že „viděl svatého anděla, jenž mu oznámil pravdivost tohoto záznamu“. Hluboce si přál poznat, zda je jejich svědectví pravdivé.

Následoval je téměř 650 kilometrů daleko do Independence v Missouri, kde se setkal s dalšími svědky, včetně Martina Harrise a Hyruma Smitha, a hovořil s nimi.⁴

William kladl Hyrumovi otázky po mnoho hodin. „Tázel jsem se ho na podrobnosti ohledně toho, jak byl tento záznam vynesena na světlo světa,“ zapsal si William. Příštího rána – poté, co se pomodlil, aby byl doveden k pravdě – si uvědomil, že „jako čestný muž [musí] uznat pravdivost a platnost Knihy Mormonovy“.⁵

V následujících letech byla Williamova víra zkoušena a posilována jeho rozhodnutími a pronásledováním, kterému byli Svatí posledních dnů vystaveni. Když byli Svatí v Jackson County v Missouri přepadeni, nějací muži tloukli a bičovali Williamova přítele Hiram Page, jednoho z osmi svědků, a řekli mu, že ho pustí, pokud popře Knihu Mormonovu. „Jak mohu popřít něco, o čem vím, že je to pravda?“ řekl Hiram, a oni ho bili dále.

Williama Hiramovo svědectví posílilo a pochopitelně se bál, aby nebyl také zbit. Když se doslechl, že muži v dané oblasti nabízejí odměnu za zajetí jeho a Olivera Cowderyho, utekli společně z města do lesů, aby se tam s Davidem Whitmerem ukryli. Tam William kladl dvěma ze tří svědků otázky. „Nikdy v životě jsem neměl přímé vidění,“ řekl jim, „ale vy tvrdíte, že jste ho měli, a proto s jistotou víte. Nyní víte, že je náš život neustále v ohrožení, pokud by nás rozlícený dav dopadl. Řekněte mi v bázi před Bohem: je Kniha Mormonova pravdivá?“

„Bratře Williame,“ odvětil Oliver, „Bůh poslal svého svatého anděla, aby nám oznámil pravdivost jejího překladu, a proto to víme. A i kdyby nás rozlícený dav zabil, budeme do posledního dechu prohlašovat, že je pravdivá.“

David dodal, „Oliver ti řekl svatou pravdu, neboť jsme nemohli být oklamáni. Opravdu ti dosvědčuji, že je to pravda!“⁶

David, Martin, Hiram, Oliver i William poznali každý sám pro sebe, že Joseph Smith přeložil Knihu Mormonovu mocí Boží. Věděli, že evangelium zapsané na zlatých deskách je

pravdivé. Později se však nechali rozežít pocity zklamání s Josephem, až podle nauk Knihy Mormonovy přestali žít.

Když Prorok Joseph viděl, jak se rozhodli, svědčil nejen o tom, že je Kniha Mormonova pravdivá – „je nejsprávnější ze všech knih na zemi a ... je závěrným kamenem našeho náboženství“ – ale také o tom, že se „dodržováním jejich předpisů přiblíží[me] Bohu více nežli prostřednictvím kterékoli jiné knihy“.⁷

Sally Parkerová: „Silní ve víře“

Sally Parkerová byla sousedka Lucy Mack Smithové v Kirtlandu ve státě Ohio. „Vyprávěla mi celý příběh,“ napsala Sally. Když se jí zeptala, zda desky viděla, „[Lucy] řekla, že ne, že je nesměla spatřit, ale že si je potěžkala a držela je, a já jsem věřila všemu, co řekla, protože jsem vedle ní bydlela osm měsíců a byla to jedna z nejlepších žen“.

Roku 1838 slyšela Sally vydávat svědectví také Hyruma Smitha: „Řekl, že viděl desky na vlastní oči a držel je v rukou.“⁸

Koncem 30. let 19. století, když mnoho lidí Církve opouštělo, Sally Parkerová truchlila nad ztrátou jejich přátelství a znovu obnovila své rozhodnutí zachovávat předpisy Knihy Mormonovy. „Chci se držet této víry, která je jako zrno hořčičné,“ napsala Sally. „I nyní pociťuji v srdci jeho

moc. Jsem stejně silná ve víře jako tehdy, když jsme byli pokřtěni, a mé přesvědčení se nezměnilo. Chci se držet evangelia až do smrti.“⁹

Rhoda Greeneová: „Měl Ducha Božího“

Lucy Mack Smithová promluvila na generální konferenci roku 1845 – poté, co všichni svědkové Knihy Mormonovy z její rodiny zemřeli na nemoc nebo byli zavražděni. Vyprávěla příběh z první misie svého syna Samuela.

Samuel – jeden z osmi svědků – navštívil domov Rhody Greeneové, jejíž manžel byl na misii jiné církve. Samuel se zeptal Rhody, zda by nechtěla knihu. „Je to Kniha Mormonova, kterou můj bratr Joseph přeložil z desek vzatých ze země,“ vysvětlil.

Rhoda si od něj knihu vzala, aby si ji přečetla a ukázala ji svému manželovi. Když se Samuel později vrátil, řekla mu, že manžel zájem nemá a že si od něj knihu koupit nemůže. Samuel si od ní knihu smutně vzal a obrátil se k odchodu. Rhoda později Lucy vyprávěla, že Samuel se tehdy zastavil a podíval se na ni. „Takový pohled nikdy neviděla,“ uvedla Lucy ve svém proslovu na konferenci. „Věděla, že měl Ducha Božího.“

„Duch mi zakazuje, abych si tu knihu vzal,“ řekl Samuel Rhodě, která poklekla a požádala Samuela, aby se s ní pomodlil. Knihu si nechala, přečetla ji a získala o ní svědectví. Nakonec tak učinil i její manžel. Rozhodli se po celý život zachovávat její předpisy.

„A tak toto dílo započalo,“ svědčila Lucy, „a poté se šířilo jako zrno hořčičné.“¹⁰

Rhoda Greeneová je má předkyně. Její svědectví o Knize Mormonově a zaznamenaná svědectví svědků a lidí, kteří je slyšeli, jsou pro mě povznášejícím poučením. Posiluje mě jejich rozhodnutí žít podle toho, čemu Kniha Mormonova učí.

Každý z nás může být novodobým svědkem Knihy Mormonovy, když nám Duch Svatý potvrdí její pravdivost. Krátce předtím, než jsem odjel na misii, jsem Knihu Mormonovu dočetl, poté jsem poklekl a pomodlil se jednoduše, avšak s opravdovým záměrem, upřímným srdcem a vírou v Ježíše Krista. (Viz Moroni 10:3–4.) Pocítil jsem mocné vnuknutí, které znělo: „Již víš, že je pravdivá.“ Spolu s ním jsem pocítil pokoj, kterému bych nechtěl nikdy odporovat. Od té doby vím, že Kniha Mormonova je pravdivá.

To však nestačí. President Russell M. Nelson učil: „Kdykoli slyším někoho, včetně sebe samotného, říkat: ‚Vím, že Kniha Mormonova je pravdivá,‘ chce se mi zvolat: ‚To je sice pěkné, ale to nestačí!‘ Je třeba, abychom z ‚celé hloubky srdce svého‘ pociťovali, že Kniha Mormonova je jednoznačně slovo Boží. Musíme to pociťovat tak hluboce, že bez ní nebudeme chtít prožít ani jediný den.“¹¹ Učení presidenta Nelsona je pravdivé. Má neutuchající snaha žít podle učení Knihy Mormonovy mě přivedla blíže k Bohu než cokoli jiného. ■

POZNÁMKY

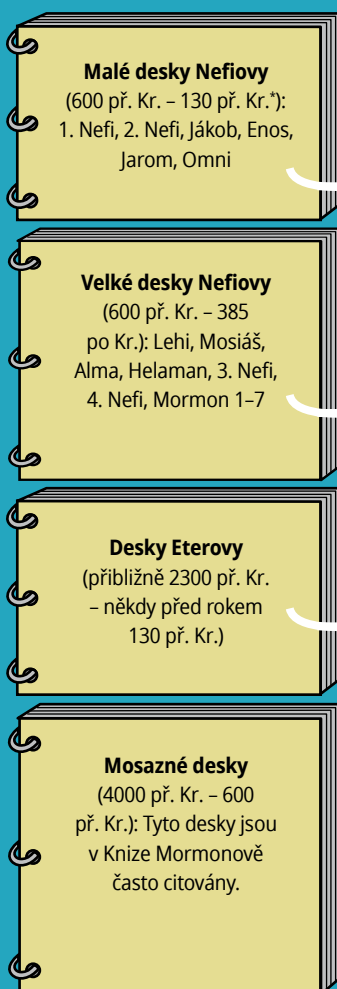
1. Russell M. Nelson, „Kniha Mormonova – jaký by byl váš život bez ní?“, *Liahona*, listopad 2017, 63.
2. Rebecca Swain Williamsová Isaacu Swainovi, Youngstown, stát New York, 12. června 1834. Přepis a fotografie dopisu jsou dostupné v Janiece Johnson, „Give Up All and Follow Your Lord“, *BYU Studies*, vol. 41, no. 1 (2002), 97–102.
3. Viz také Janiece Lyn Johnsonová, „Rebecca Swainová Williamsová: Stálá a neochvějná“, *Liahona*, duben 2011, 28–31.
4. Viz *The Journals of William E. McLellin: 1831–1836*, ed. Jan Shipps and John W. Welch, (1994), 29–33.
5. *The Journals of William E. McLellin*, 33.
6. William E. McLellin's *Lost Manuscript*, ed. Mitchell K. Schaefer (2012), 165–167.
7. Joseph Smith, Úvod ke Knize Mormonově. Rozbor této nauky viz Scott C. Esplin, „Getting ‚Nearer to God‘: A History of Joseph Smith's Statement“, v *Living the Book of Mormon: Abiding by Its Precepts*, ed. Gaye Strathearn a Charles Swift (2007), 40–54.
8. Janiece L. Johnson, „The Scriptures Is a Fulfilling: Sally Parker's Weave“, *BYU Studies*, vol. 44, no. 2 (2005), 116, 115.
9. Johnson, „The Scriptures Is a Fulfilling“, 117.
10. Lucy Mack Smith, „This Gospel of Glad Tidings to All People“, v: Jennifer Reeder and Kate Holbrook, eds., *At the Pulpit: 185 Years of Discourses by Latter-day Saint Women* (2017), 24.
11. Russell M. Nelson, „Kniha Mormonova – jaký by byl váš život bez ní?“, 63.

K nihu Mormonovu knapsalo mnoho dávných proroků, kteří zaznamenávali svá slova na různé soubory kovových desek. Zkrácením těchto záznamů později vznikly desky Mormonovy neboli zlaté desky, které přeložil Joseph Smith.

Diskuse

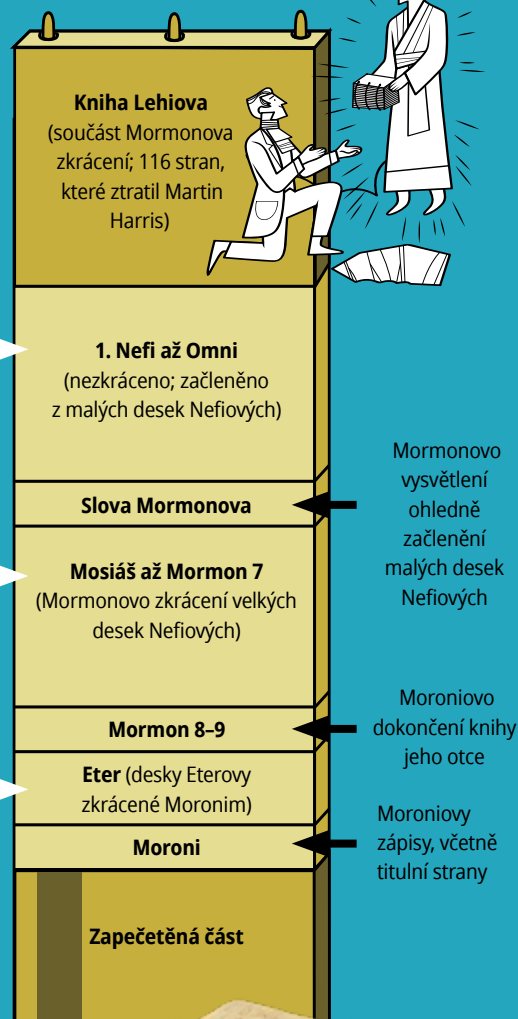
V porovnání se vším, co možná bylo zaznamenáno na zlatých deskách, byli Mormon a ostatní inspirováni vybrat do Knihy Mormonovy jen malou část. (Viz Slova Mormonova 1:5 a 3. Nefi 26:6.) Jaký vliv může mít tato znalost na to, jak pohlížíte na kapitoly, které máme k dispozici v dnešní době? ■

Některé zdroje desek Mormonovy

* Data představují přibližná časová období, o nichž jednotlivé soubory desek pojednávají.

Desky Mormonovy předané Proroku Josephu Smithovi

Jak vypadal Jeruzalém v době Lehiově?

Hlavní město království Judy plné politických intrik a zlovolnosti. Uplynulé desetiletí bylo obzvláště nešťastné. Judští králové byli vražděni nebo zajímáni, Židé byli odváděni do Babylona, proroci jako např. Jeremiáš byli zastrašováni a vězněni. Není divu, že Pán řekl Lehimu, aby uprchl. (Viz 1. Nefi 2:1-2.)

• OBYVATELSTVO:

25 000

(na tehdejší dobu velmi početné)

- TERÉN: poušť, úrodná údolí, svažité pahorky
- MĚNA: **peníze podle váhy** (stříbro, měď, zlato; žádné mince)
- JAZYK: **hebrejský**
- PRACOVNÍ SÍLA: řemeslníci, obchodníci, otroci (byli považováni za členy rodiny); **většina také zemědělci**
- STRAVA: ovoce, chléb, olivy, fíky, dušené maso
- ODĚV: **hrubá vlněná látka, sandály**; pro kněze bílé roucho

- NÁBOŽENSTVÍ: **zkažené, modlářské**; falešní proroci hlásají pokoj; troubení bera-ního rohu oznamuje každodenní modlitbu
- STRUKTURA SPOLEČNOSTI: **patriarchální**, zahrnující městské *starší, vůdce* rodin a *vznešené muže* neboli muže urozeného původu
- RODINY: domácnosti sestávaly z několika **domů obklopujících společný dvůr**, vedl je otec. Patřily do nich rodiny synů, neprovdané dcery a tety a stárnoucí příbuzní.
- VOJSKO: **v dané době žádné**. Všichni vojáci byli Babyloňané, kterým Juda platil daň. ■

Co symbolizuje ovoce v Lehiově vidění?

Co symbolizuje v Lehiově vidění ovoce, jež je „nejvíce žádoucí ze všech věcí“? (1. Nefi 11:22.)

„Ovoce stromu je symbolem požehnání plynoucích z Usmíření [Ježíše Krista]. Požití ovoce stromu symbolizuje přijetí obřadů a smluv, čímž může Usmíření nabýt v našem životě plné účinnosti.“

(David A. Bednar, „Lehiův sen – pevně se držte tyče“,

Liahona, říjen 2011, 34.)

K těmto obřadům patří křest, konfirmace, svátost, vysvěcení ke kněžství pro muže a chrámové obřady.

Nalezněme toto ovoce

Tyč ze železa neboli slovo Boží nás přivádí k Ježíši Kristu, protože písma a novodobí proroci nás vyzývají, abychom se účastnili obřadů a smluv, a pomáhají nám rozumět učení, poslání a oběti Ježíše Krista.

- Která slova z písem či pronesená novodobými proroky vás přivedla či přivádějí k Ježíši Kristu?

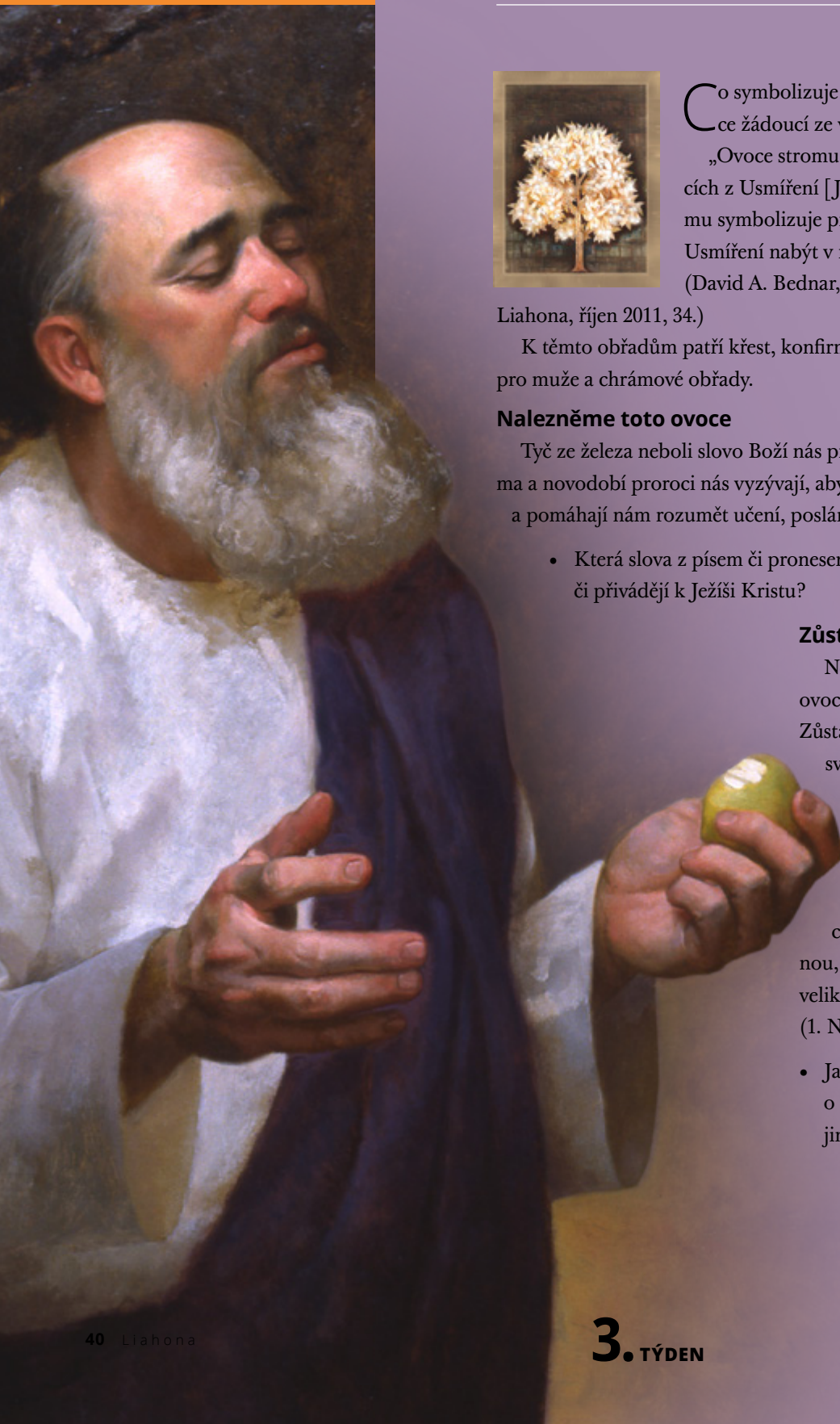
Zůstaňme u tohoto ovoce

Někteří lidé v Lehiově vidění toto ovoce kvůli posměchu druhých opustili. Zůstat u ovoce znamená zůstat věrni svým smlouvám a často navštěvovat místa, na kterých se smlouvy uzavírají.

Děľme se o toto ovoce

Poté, co Lehi pojedl z ovoce, chtěl se o ně podělit se svou rodinou, aby i ona mohla pocítit „nesmírně velikou [radost]“, kterou pocítil on sám. (1. Nefi 8:12.)

- Jak se můžete s druhými podělit o svou lásku k Ježíši Kristu a pomoci jim účastnit se obřadů? ■

20.–26. LEDNA

1. Nefi 11–15

Nefi spatřil ve vidění, že mnoho nauk z Bible bude časem změněno, ale že Bůh připraví cestu, aby tyto pravdy mohly být znovuzřízeny. (Viz 1. Nefi 13:26–40.)

2

Před tímto životem jsme existovali jako duchové, učili jsme se a připravovali na smrtelnost. (Viz Alma 13:3.)

4

Malé děti nepotřebují křest, protože ještě nejsou odpovědné za své skutky. (Viz Moroni 8:10.) ■

Které jasné a cenné pravdy byly znovuzřízeny prostřednictvím Knihy Mormonovy?

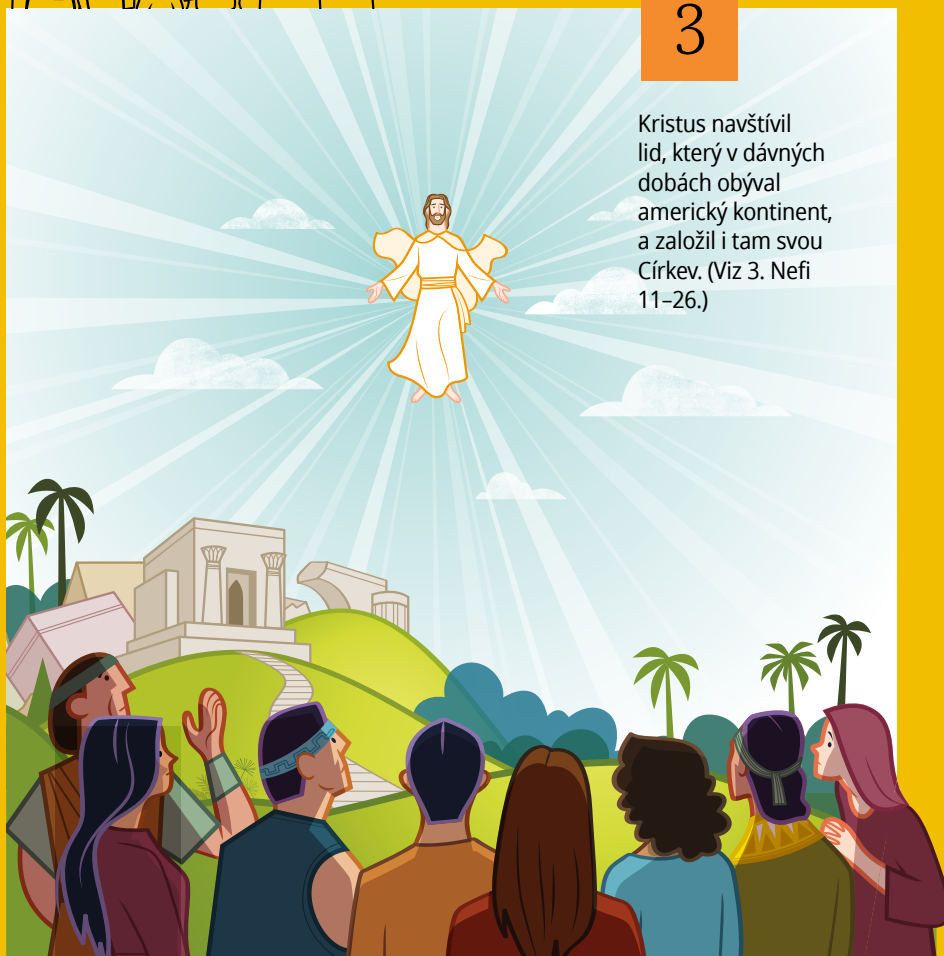
1

Pád Adama a Evy byl součástí plánu Nebeského Otce. (Viz 2. Nefi 2:22–25.)

3

Kristus navštívil lid, který v dávných dobách obýval americký kontinent, a založil i tam svou církev. (Viz 3. Nefi 11–26.)

Mladí dospělí

V tomto oddíle

44 Jde o to, kam jdu,
ne o to, kde jsem byl
Richard Monson

Pouze v elektronické podobě

Rozhodla jsem se pro věčnost
Evita Alabodiová

Pokání nelze uspěchat
Leah Bartonová

Jak jsem se po neplánovaném
těhotenství dostala zpátky na
správnou cestu
Jori Reidová

Tyto články a další materiály naleznete:

- na stránkách **liahona.ChurchOfJesusChrist.org**
- v **Týdeníku MD [YA Weekly]** (v Knižně evangelia v oddíle „Mladí dospělí“)
- na stránkách **facebook.com/liahona**.

Podělte se o svůj příběh

Máte nějaký úžasný příběh, o který byste se mohli podělit? Nebo byste si přáli přečíst články o určitých tématech? Pokud ano, budeme rádi, když nám o tom dáte vědět! Své články či zpětnou vazbu můžete zaslat prostřednictvím stránek **liahona.ChurchOfJesusChrist.org**.

Pokání je dar

Myslím, že mladí dospělí občas snadno nabudou dojmu, že pokání je něco děsivého. Je pravda, že může být děsivé přiznat, co jsme udělali, pokud se obáváme, že tím ztratíme lásku lidí, na kterých nám záleží, nebo lásku našeho Nebeského Otce. S takovýmto pohledem na pokání bychom mohli být pokoušeni vyznat „pouze to nezbytné“, abychom prošli jakýmsi zdánlivým testem a posunuli se o krok dále. Díky vlastním zkušenostem jsem však poznal, že **takto opravdové pokání nevypadá**. Pokání není vždy pohodlné, ale pokud porozumíme tomu, jak moc **nás má Pán rád a chce nám pomoci**, pak náš strach zmizí, jestliže uplatníme víru v Jeho schopnost nás zcela očistit. Zjistil jsem, že když uplatňuji víru v Krista tím, že činím pokání, **mé dřívější chyby nemusí určovat mou současnou situaci ani mou budoucnost**. (Více si přečtete v mém článku na straně 44.)

V článcích, které jsou pouze v elektronické podobě, upozorňuje Evita na to, že **opravdové pokání nám přináší vděčnost za Spasitele a Jeho Usmíření** a dává nám sílu překonávat pokušení v budoucnu. Leah dodává, že dokonce ani nemusíme čekat na nedělní přijetí svátosti – pokud se k Pánu skrze pokání obrácíme každý den, dává nám to moc zbavit se i drobných návyků, které nás od Něj odvádějí. A Jori vysvětluje, že když už se dopustíme závažných chyb, proces **pokání nás může učit o Spasitelově lásce** ke každému z nás.

Pokání je dar, za který jsem v životě velmi vděčný. Bůh ví, že jsme lidé a že občas činíme hloupá rozhodnutí. Ale i přes veškerou svou nedokonalost **máme stále naději**. Vložíme-li svou důvěru ve Spasitele, bude s námi kráčet na cestě zpět k našemu Otci v nebi – bez ohledu na to, jak dlouho to bude trvat.

Mějte se,
Richard Monson

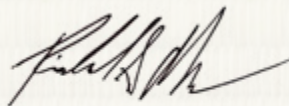

FOTO: GETTY IMAGES

MLADÍ DOSPĚLÍ

Jde o to, kam jdu, ne o to, kde jsem byl

Richard Monson

Můj život se neodvíjel přesně tak, jak jsem si představoval.

Plánoval jsem si, že v osmnácti odejdu na misii, že se brzy po návratu ožením a že do pětadvaceti přijdou první děti. Teď je mi 32 let. Na misii jsem nesloužil a po většinu svého dospělého života jsem byl v Církvi neaktivní. Oženil jsem se – a rozvedl – a znovu se oženil.

A protože jsem si zvolil směr, který se od oné těsné a úzké cesty několikrát odchýlil, často jsem měl pocit, že do Církve nepatřím. Časem jsem ale pochopil, že je v ní místo i pro mne. To, čím jsem si prošel, mě naučilo, že moc Spasitele a Jeho Usmíření je skutečná a že nezáleží na tom, kde jsem byl, ale na tom, kterým směrem jdu nyní.

O tom, čemu jsem věřil, jsem nejprve začal pochybovat nejspíše proto, že jsem si nebyl jist, zda mé svědectví je dostatečně silné pro misii na plný úvazek. Vzpomínám si, že zhruba v době, kdy jsem maturoval, jsem si říkal: *Co když mé svědectví není vlastně úplně mé? Co když až příliš spoléhám na svědectví druhých lidí?*

Trápilo mě to. Na misii jsem jít chtěl, ale bál jsem se, že mé dosavadní duchovní zážitky nestačí na to, abych díky nim mohl být jako misionář natolik úspěšný, jak se podle mých představ očekávalo – že budu mít dostatek duchovní síly a dostatek znalostí o evangeliu, abych mohl učit druhé.

Směr, kterým jsem se vydal, se několikrát odchýlil od oné těsné a úzké cesty, ale skrze to všechno jsem pochopil, že moc Spasitele a Jeho Usmíření je skutečná.

Zabloudil
jsem, protože
jsem porov-
nával svou
duchovní
sílu se silou
druhých.

S odstupem času si uvědomuji, že jsem měl prosit Boha, aby mi pomohl porozumět radě uvedené v Nauce a smlouvách 124:97: „Nechť je pokorný přede mnou ..., a obdrží Ducha mého, a to Utěšitele, který mu bude projevovat pravdu všech věcí a dá mu, v pravou hodinu, co bude říkati.“

Ale místo abych se ptal Boha, jsem zabloudil, protože jsem porovnával svou duchovní sílu se silou druhých a bál jsem se, že mé nedostatky budou druhé odrazovat od přijetí evangelia.

Jako osamocený mladý dospělý jsem se dál snažil zjistit, čemu vlastně věřím. Neuvědomoval jsem si, že má rozhodnutí, jež jsem považoval za izolovaná a bez vlivu na to, kým jako člověk jsem, pro mne představují nebezpečí. Začal jsem se vyhýbat těm, které jsem měl rád, protože jsem věděl, že by je má rozhodnutí zklamala. Místo toho jsem se obklopil lidmi, kterým bylo úplně jedno, jaký život vedu.

Jednou jsem ze zvědavosti ochutnal alkoholický nápoj. Alkohol se stal součástí mého života a časem se mé rekreační pití změnilo v berličku, s jejíž pomocí jsem čelil těžkým situacím. Negativní změny v mém životě během té doby nutně nesouvisely s jedním konkrétním rozhodnutím – probíhaly postupně. Dva roky mi trvalo, než jsem si uvědomil, že ta malá rozhodnutí, která jsem v průběhu času učinil, mě dovedla někam, kde jsem nechtěl být.

Nechci tím v žádném případě naznačovat, že chcete-li poznat pravdivost evangelia, musíte nejdříve poznat i jeho opak. Mé skutky způsobily bolest nejenom mně samému, ale i těm, které jsem měl rád – a z velké části zbytečně. Jsem vděčný, že jsem v sobě dokázal najít dost pokory na to, abych si uvědomil, že 1) se cítím naprosto mizerně a 2) že nejšťastnější jsem byl tehdy, když jsem žil podle Božích přikázání. Toto jsem poznal na vlastní kůži, mohl jsem si za tím stát a podělit se o to s druhými.

Zašel jsem za svým biskupem, abych mohl věci napravit, a začali jsme se scházet pravidelně, abych se mohl připravit na misi. Už jsem měl téměř vyplněnou přihlášku, když jsem obdržel vnuknutí, abych se ujistil, že biskup rozumí tomu, proč jsem udělal některá svá rozhodnutí. Ten rozhovor nebyl jednoduchý, ale ještě víc než jít na misi jsem si přál, abych byl zadobře s Bohem. Byl jsem ochoten přijmout

zodpovědnost za to špatné, co jsem udělal, a ke všemu se před Ním doznat, abych mohl být očištěn.

Krátce poté jsem předstoupil před disciplinární radu. Docela mě děsilo, že budu muset připustit to, co jsem udělal, před lidmi, kteří byli mými vedoucími a rádci po mnoho let, ale když jsem se rozhlédl po místnosti, pocítil jsem pokoj. Věděl jsem, že tam jsou proto, aby mi porozuměli a pomohli. Když jsem odcházel, pocítil jsem, jak mě Duch ujišťuje, že ať už rozhodnou jakkoli, já jsem udělal, co jsem udělat měl, a budu v pořádku. Bůh a vedoucí, kteří mě měli rádi, mi pomohou dostat se tam, kde potřebuji být. Odcházel jsem naplněn Spasitelovou láskou a se znalostí, že Jeho Vykoupení je dostupné i pro mne.

Prostor pro nedokonalost

I když jsem pocítil ten úžasný pokoj, bylo těžké odpovídat na otázky druhých, proč nejsem na misii. Zatímco jsem s biskupovou pomocí dál pracoval na svém pokání, bylo stále zřejmější, že na misii se mi už asi odejít nepodaří. Potřeboval jsem si pro svůj život stanovit nějaký nový cíl. V jednadvaceti mě pronásledoval pocit, že nikam nezapadám, protože jsem nespadal ani do jedné kategorie: na misii se připravující, navráťivší se misionář, ženatý mladý dospělý.

Začít s některou dívkou chodit bylo těžké. Když jsem zmínil, že jsem nebyl na misii a že jsem po určitou dobu nebyl aktivní, dívky se ke mne občas začaly chovat jinak. Zpravidla jsem se nikdy nedostal dál než na první rande, ať už z jakéhokoli důvodu.

Byl jsem šťastný, když se mi nakonec podařilo uzavřít sňatek v chrámu, ale i tak jsem občas měl

pocit, že nezapadám. Svědectví jsem měl, ale nevěděl jsem, jak se o ně podělit, a v církevních třídách jsem si připadal jako na zkoušce, kde moji vrstevníci pozorují, jak propadám. Říkal jsem si, že když většina jich má takový život, o kterém jsem snil, nejspíše asi tolikrát neklopýtli.

Jednoho dne mi zavolał biskup a sdělil mi, že mě Pán povolává, abych učil v kvoru starších. Hodně mě to překvapilo, protože na kvoru jsem za poslední rok byl asi jen dvakrát. I když jsem z toho měl velké obavy, povolání jsem přijal. Když jsem poprvé v neděli učil, nějak ze mne vyhrklo pravděpodobně to nejdivnější představení nového učitele, které kdy členové kvora slyšeli:

„Dobrý den, bratři. Jmenuji se Richard Monson. Na misii jsem nesloužil a po většinu svého dospělého života jsem byl neaktivní. Na schůzky kvora jsem vlastně téměř nikdy nechodil, protože mám pocit, že sem nepatřím a nezapadám. Nebudu schopen zodpovědět všechny vaše otázky, ale doufám, že se zapojíte, abychom se

Uvědomil jsem si, že i když se nepovažuji za „ideálního Svatého“, **mám nakročeno stejným směrem jako oni, a na tom záleží.**

učili navzájem. Pokud jste v pohodě s tím, jak to se mnou je, můžeme začít.“

Toho dne jsem si uvědomil, že dokáží druhým – i sobě – přiznat, že i když se nepovažuji za „ideálního Svatého“ (někoho, kdo sloužil na misi, je celý život aktivní a nedopustil se závažných chyb), mám nakročeno stejným směrem jako oni, a na tom záleží. Ke svému úžasu jsem zjistil, že i někteří tito bratři, o kterých jsem si myslel, že vedou dokonalý život, také někdy udělali chyby. To nám všem myslím připomnělo onu myšlenku, že nemusíme být dokonalí, abychom třídu nebo Církev jako celek nějak obohatili.

Obtížná období a jedno rozhodnutí

Má aktivita v Církvi naneštěstí nevydržela. V manželství jsme měli problémy, a já jsem se ve snaze uniknout bolesti uchýlil ke starým zlovykům. Záliby pomalu začaly upozadovat návštěvy shromáždění.

Uplynuly tři roky a já jsem spadl na samotné dno. Musel jsem se rozhodnout. Mohl bych sám pro sebe žít podle evangelia bez ohledu na to, co se právě děje v mém životě? Nebo jen dovolím temnotě, aby mě zcela přemohla? Věděl jsem, že pokud se mám odhodlat pro onu těsnou a úzkou cestu, budu muset ze svého života odstranit negativní vlivy. Mé přání vrátit se k aktivitě v Církvi mi také pomohlo uvidět, že má žena a já jdeme každý jinou cestou. V té době bylo naše manželství v takovém stavu, že rozvod byl téměř na pořadu dne.

Měl jsem strach. Neexistovala záruka, že mé úsilí mi zajistí to dobré, co jsem v životě chtěl. Ale rozhodl jsem se vrátit se k tomu, čemu jsem se naučil už před lety – že nejšťastnější jsem tehdy, když žiji

podle evangelia. Rozhodl jsem se, že se mu plně zasvětim a že sebe vložím do Božích rukou, děj se co děj. Odteď už to vždy bude jen já a On.

Znovu jsem začal chodit na shromáždění a dávat svůj život do pořádku. Jedním z mých nejšťastnějších dnů v životě bylo, když jsem opět získal chrámové doporučení. V chrámu jsem nacházel útěchu, zatímco mé manželství se dále rozpadalo, až nakonec skončilo.

Nalezení zdroje sebeúcty

I když mi toto rozhodnutí nahánělo strach, díky této zkušenosti jsem se naučil vážit si toho, že Bůh se zapojuje do mého života. I když jsem klopýtl, závod jsem neprohrál. Nesoupeřil jsem přece s druhými. Když jsem se naučil spoléhat na Spasitele jako na zdroj své sebeúcty, mohl jsem přestat plýtvat svým úsilím na to, abych změnil, jak na mě pohlížejí druzí.

Na shromáždění jsem si už nepřipadal divně, ať už jsem seděl sám, nebo mezi členy, z nichž každý byl v jiné fázi života. Vědomě jsem se snažil neskrývat a zapojoval jsem se do rozhovorů se členy svého sboru. Dokázal jsem se radovat ze shromáždění a schůzek tak, jak to bylo zamýšleno.

To, že jsem v sobě našel tento pokoj, mi pomohlo, když jsem se opět snažil navázat známost. I tak se mi jen málokdy podařilo dostat na druhé rande, ale už jsem věděl, že nemusím snižovat svá měřítka jen proto, že jsem v minulosti dělal chyby. Žil jsem podle evangelia, jak nejlépe jsem uměl, a byl jsem dostatečně dobrým mužem na randění pro ženy, které také žily podle evangelia, jak nejlépe uměly.

Nakonec jsem se seznámil se způsobitou dcerou Boží, se kterou jsem uzavřel sňatek v chrámu. Její cesta životem se od té mé velmi lišila, ale co se týče Spasitelovy lásky a porozumění Jeho Usmíření, v tom jsme byli zajedno.

Během let jsem se naučil nedovolit mé minulosti nebo uznání druhých určovat, jakou mám nyní hodnotu. Upustil jsem od názoru, že úspěch je definován jednou ideální sadou životních zkušeností. Ne každému se líbí, kde nyní jsem, kvůli tomu, jakou cestou jsem se tam dostal, ale to je v pořádku. Není mým cílem je přesvědčovat. Mým cílem je pokračovat v pokání a ve snaze přijít blíže Spasiteli. Právě díky Němu mne, podobně jako Almu mladšího po jeho pokání, „vzpomínka na hříchy mé ... již nedrásla“ (Alma 36:19). Mohu pociťovat pokoj, když vím, že podstatné je, kam jdu – ke Spasiteli. ■

Richard Monson žije v americkém Utahu a pracuje jako projek-

tový manažer softwarového vývoje. S manželkou ve volném čase rádi vyrážejí na výlety na motorce, cestují a společně vaří.

I když jsem klopýtl, závod jsem neprohrál.
Nesoupeřil jsem přece s druhými.

Opravdu rád se účastním programu Děti a mládež,

protože mi to umožňuje stanovit si své vlastní cíle, kterých chci dosáhnout.

Jako jeden ze svých cílů jsem se rozhodl najít jména zesnulých předků a vykonat za ně zástupné křty. Stálo to hodně úsilí naučit se pracovat na rodinné historii, ale pokaždé, když jsem našel nějaké nové jméno, které bych mohl vzít do chrámu, jsem pociťoval velkou radost.

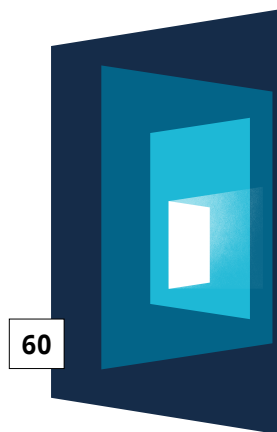
Když už jsem se to naučil, nedokázal jsem přestat, protože mě to velmi bavilo. Zanedlouho jsem měl příliš mnoho jmen na to, abych příslušné obřady zvládl vykonat sám. A tak jsem šel do chrámu společně s několika mými bratranci a se jmény, která jsem našel, a společně jsme vykonali křty a konfirmace za 172 lidí.

Moji rodiče pracují na tom, aby za tyto lidi vykonali všechny zbývající chrámové obřady, což je super, protože mám pocit, že celá naše rodina tak táhne za jeden provaz! Naším cílem je pomoci tolika z našich předků, kolika jen dokážeme.

Práce na rodinné historii mi pomohla sblížit se jak s mou žijící rodinou, tak i s mými předky. Mám radost, že se mi podařilo dosáhnout svého cíle, a teď bych si chtěl stanovit ještě náročnější cíl, abych toho zvládl ještě více.

Eldon M., 13 let, Ohio, USA

V TOMTO ODDÍLE

půjdu a učiním

52 Děti a mládež – zaostřeno na každodenní život

Heather Bergesonová
a Amanda Dunnová

56 Půjdu a učiním

Generální předsednictvo
Mladých žen a Generální
předsednictvo Mladých
mužů

59 Jak odemknout moc Knihy Mormonovy

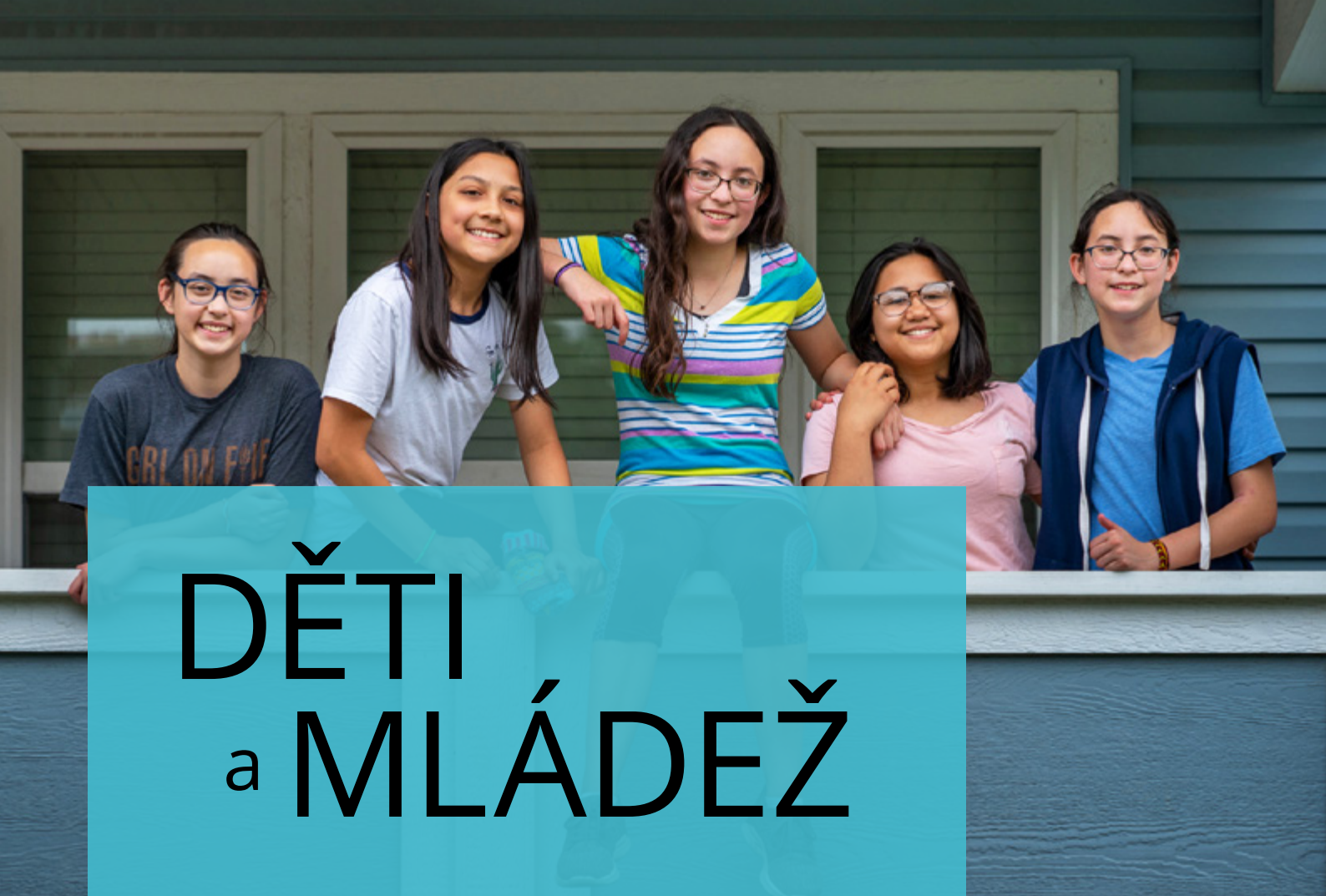
Symmony Ann Parková

60 Píseň k tématu pro mládež na rok 2020: Půjdu a udělám

Nik Day

64 Slovo na závěr: Půjdu a učiním s důvěrou v Pána

President Henry B. Eyring

DĚTI a MLÁDEŽ

– zaostřeno na každodenní život

Heather Bergesonová a Amanda Dunnová

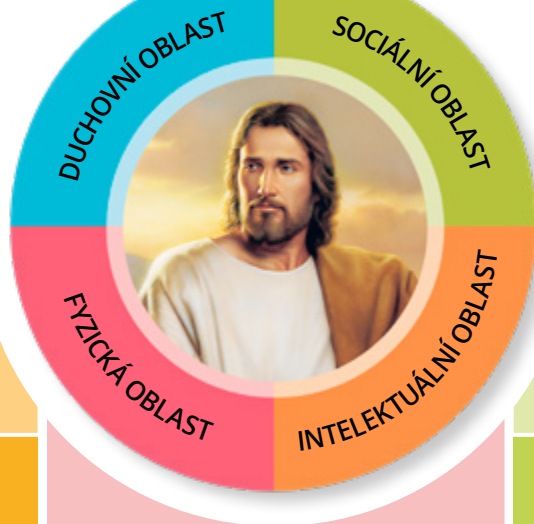
Církevní časopisy

Možná vás překvapilo, že program Děti a mládež neobsahuje podrobné odškrtačkové seznamy se všemi možnými cíli, jichž máte dosáhnout. Vy už ale přece spoustu úžasných věcí děláte! Namísto výše zmíněného byl vytvořen tento přístup přizpůsobený osobním potřebám, aby vám pomáhal přilnout těsněji ke Spasiteli na základě podnětů pramenících z vašich osobních potřeb a zájmů.

Hlavním účelem programu Děti a mládež je pomáhat vám posilovat vaši víru v Ježíše Krista. Lukáš 2:52 nás učí, že Ježíš Kristus v mládí „prospíval moudrostí, a věkem [po fyzické stránce], a milostí, u Boha i u lidí“. Vedl vyvážený život – a vy můžete také. Budete-li se zaměřovat na duchovní, sociální, fyzické a intelektuální stránky svého života, budete se moci stát více takovými, jako je Spasitel.

JAK TO FUNGUJE

Program Děti a mládež vás povzbuzuje k osobnímu růstu v oblasti duchovní, sociální, fyzické a intelektuální prostřednictvím studia evangelia, služby, činností a akcí a osobního rozvoje.

STUDIUM EVANGELIA

Stejně jako Spasitel „prospíval moudrostí“ (Lukáš 2:52), se můžete rozvíjet i vy, pokud jde o vaše znalosti a chápání evangelia. Každá zásada evangelia, kterou si osvojíte, vám pomůže zjistit, jak vás Spasitel může posilovat a žehnat vám ve všech oblastech vašeho života.

K tomu, abychom se dozvěděli něco více o zásadách evangelia a mohli se stát více takovými, jako je Spasitel, máme k dispozici celou řadu nástrojů, zdrojů a materiálů. Základem může být například modlitba, studium písem a Duch. Vaše rodina a církevní vedoucí vám mohou pomoci zjistit něco více o Spasiteli. Studijní osnovy *Pojď, následuj mne* a seminář vám mohou při studiu poskytovat vedení. Zatímco budete používat nástroje, zdroje a materiály, které máte k dispozici, k tomu, abyste se dozvěděli více o Ježíši Kristu a o Jeho evangeliu, získáte k Němu hlubší vztah.

OSOBNÍ ROZVOJ

Nebeský Otec a Ježíš Kristus mají o vás a o to, jaký člověk se z vás stává, hluboký zájem. Budete-li si stanovovat cíle zaměřené na to, abyste se rozvíjeli v takového člověka, jakým by si Nebeský Otec přál, abyste se stali, budete moci těsněji přilnout k Němu a k Jeho Synu.

Každý člověk je jedinečný, a tak by cíle zaměřené na váš osobní rozvoj měly být přizpůsobeny na míru vašim potřebám. Pokud si například přejete naučit se hrát na klavír náboženské písně, mohli byste si stanovit cíl, že budete každý den cvičit. Pokud si přejete zlepšit se ve studiu písem, mohli byste si každý den vyhradit určitý čas na čtení. Zatímco si budete vytvářet plán, který bude pro vás fungovat nejlépe, usilujte o vedení Ducha.

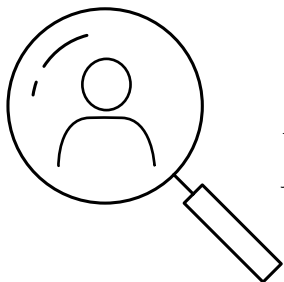
SLUŽBA, ČINNOSTI A AKCE

Jednou z hlavních věcí, jimiž se Spasitel zabýval, když žil na zemi, byla služba druhým. Prostřednictvím nacházení prostých a přirozených možností, jak pomáhat členům své rodiny a lidem v okolí, následujete Jeho příklad a zavazujete se k tomu, že se stanete více takovými, jako je On.

Podnětné skupinové činnosti a akce mohou vám i dalším mladým lidem pomáhat nacházet možnosti, jak sloužit druhým, a zároveň se společně rozvíjet po duchovní stránce. Zábavné a povznášející činnosti jsou zdravé. A když se shromáždíte jako skupina mladých, věrných Svatých posledních dnů, budete se toho často moci naučit mnohem více, než by se vám podařilo o samotě, a budete toho takto také schopni mnohem více uskutečnit.

PROGRAM DĚTI A MLÁDEŽ JE ZDE PRO VÁS

Ten, kdo z něj bude mít největší prospěch, jste vy! Zatímco si budete v rámci studia evangelia a života podle něj stanovovat své vlastní cíle, věnovat se službě a účastnit se činností a akcí a rozvíjet svou osobnost, zjistíte toho více o sobě samých a o tom, kdo opravdu jste. Práce na tom, abychom se stali učedníky a učednicemi Ježíše Krista, může být obtížná, ale představuje cíl přinášející největší naplnění, který si můžeme stanovit.

DVĚ SESTRY UVEDLY PROGRAM DĚTI A MLÁDEŽ DO PRAXE

Někteří mladí lidé, kteří jsou zrovna jako vy, již vnímají požehnání, která pramení ze snahy stát se více takovými, jako je Ježíš Kristus, ve svém každodenním životě. Danika a Natasha R., 15 let, ze státu Ohio v USA, jsou dvojčata, která se rozhodla, že se přesně o to pokusí. Jejich tatínek pochází z Thajska, a Danika s Natashou se vzhledem k tomu, že tam někdy jezdívají navštívit rodinu, rozhodly, že by se chtěly dozvědět něco více o thajské kuchyni a jazyce.

Danika si stanovila cíl, že se naučí vařit některé thajské polévky. Nakoupila si suroviny a s tatínkem si nacvičila nové postupy vaření. Natasha se chtěla naučit komunikovat se svou rodinou z Thajska, a tak si stanovila cíl, že se každý den naučí jedno nové thajské slovo. Ke studiu jazyka využívala jedněch stránek na internetu a výslovnost si cvičila s tatínkem.

Zatímco Danika a Natasha pracovaly na dosažení svých cílů, chtěly se podělit o to, čemu se naučily, s dalšími mladými ženami ze svého sboru. Jejich vedoucí jim pomohli zorganizovat akci, na níž bylo možné se dozvědět něco více o Thajsku. Danika na akci uvařila pro všechny polévku a Natasha je naučila několik slov thajsky.

Sestry rovněž přizvaly svou kamarádku Grace, aby jim na akci pomohla. Grace si jako osobní cíl stanovila zlepšit se v mluveném projevu na veřejnosti, a tak připravila prezentaci o tom, jak se používají jídelní hůlky, aby si účastnice mohly sníst polévku.

Danika a Natasha mohly díky uplatnění toho, čemu se ve snaze dosáhnout svých cílů naučily, a díky spolupráci se svými vedoucími naplánovat zábavný večer, který si pak s kamarádkami užily.

POŽEHNÁNÍ PLYNOUCÍ Z ÚČASTI V PROGRAMU DĚTI A MLÁDEŽ

Danika a Natasha uvádějí, že díky svému úsilí zjistit něco více o svém kulturním dědictví a možnosti oslavit nabyté znalosti a dovednosti s rodinou a ostatními mladými ženami získaly mnohá požehnání. Tyto zkušenosti se však neobešly bez obtíží. Natasha vysvětluje: „Thajsky jsem se učila v průběhu školního roku, a tak bylo občas obtížné najít si na to čas.“ Danika dodává: „Během té akce jsem měla trochu problémy, když jsem polévku vařila sama, protože tatínek tam nebyl.“ Ale obě sestry se shodují na tom, že v konečném důsledku to za to stálo.

Danika říká: „Jsem ráda, že jsem mohla trávit čas s tatínkem, a pomohlo mi to sbližít se s rodinou.“ Také vysvětluje: „Stanovit si osobní cíl a pracovat na jeho dosažení mi pomohlo těsněji přilnout k Ježíši Kristu díky tomu, že jsem jasně vnímala, jak pomáhat sobě i druhým. Namísto toho, abych jen tak bezcílně posedávala, jak jsem to některé večery dělávala, jsem měla jasná měřítka, jimiž jsem se řídila a která jsem dodržovala, což mi poskytovalo více času k přemýšlení o Kristu.“

Natasha o stanovení cíle a práci na jeho dosažení říká: „Opravdu mě to přimělo k hlubokému přemítání o tom, co potřebuji a chci k tomu, abych těsněji přilnula ke Kristu.“ Také podotýká, že ačkoli se již začala zaměřovat na jiný cíl, pocítila inspiraci, aby se i nadále učila thajsky: „Mým původním cílem bylo naučit se thajsky, abych se dokázala domluvit se svou rodinou v Thajsku, a tak se chci tento jazyk učit i nadále, abych si s nimi mohla povídat.“

Vyvážený postoj, který Danika a Natasha zaujaly ke svému osobnímu rozvoji, jim pomohl zjistit více o kultuře jejich otce, užít si zábavy s kamarádkami, sbližít se s rodinou a přilnout těsněji ke Spasiteli – což je přesně to, co je cílem programu Děti a mládež.

Pokud se do programu Děti a mládež zapojíte, může vám to rovněž pomáhat budovat vztahy se členy rodiny, dalšími mladými lidmi a členy sboru, a hlavně si vytvářet vztah ke Spasiteli, zatímco se budete zaměřovat na to, abyste se stali tím nejlepším člověkem, jakým se můžete stát. ■

Náměty týkající se účasti v programu Děti a mládež

Nejlepší možností, jak přistupovat ke svému osobnímu růstu, je s modlitbou přizpůsobit své cíle osobním potřebám tak, aby vyhovovaly vám, vaší rodině i situaci. Zde je několik námětů:

1. Usilujte o osobní zjevení

Nebeský Otec vás povede, budete-li usilovat o inspiraci a řídit se jí.

2. Netýká se to jen Církve

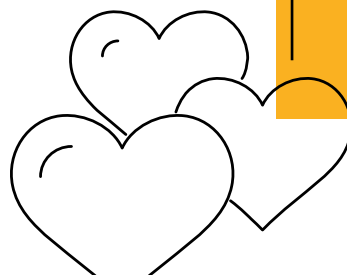
Z programu Děti a mládež vytěžíte nejvíce, pokud si naplánujete zlepšit se ve všech oblastech svého života, a ne jen během církevních shromáždění, činností a akcí.

3. Zapojte svou rodinu

Členové rodiny vám mohou pomáhat stanovit si cíle a sledovat váš pokrok.

4. Používejte to, čemu se učíte, a dělte se o to s druhými

Když se o to, čemu se učíte, dělíte se svou rodinou, přáteli a dalšími lidmi, pomáháte naplňovat Pánovo přikázání šířit evangelium a shromažďovat rozptýlený Izrael.

An abstract geometric design featuring a dark blue background. A large, light blue, three-dimensional rectangular shape is positioned in the upper right, with a white rectangular cutout in its top face. The year '2020' is printed in a bold, light blue font on the right side of the dark blue area.

2020

půjdu a učiním

Jednejte s vírou

Generální předsednictvo Mladých žen

Naše letošní téma se zaměřuje na slova „půjdu a učiním“, která odvážně pronesl Nefi, věrný prorok z Knihy Mormonovy, v 1. Nefim 3:7. Ale pravděpodobně nejvíce uklidňující část tohoto verše přichází, když Nefi učí, že Pán vždy připraví cestu, aby bylo možné Jeho dílo vykonat.

Přesvědčení, že nám Bůh připraví cestu, vychází z hluboké víry. Nefi věděl, že pokud ho Bůh žádá, aby něco udělal, tak mu také Bůh pomůže tento úkol splnit. A my víme, že Nefimu se díky jeho víře a důvěře v Pána podařilo desky z mosazi získat.

Stejně jako Nefi můžeme mít víru i my a můžeme „jít a učinit“. Možná nebudete vždy rozumět tomu, proč dostáváte některé pokyny od vedoucích Církve nebo od rodičů, nebo dokonce některá nabádání Ducha Svatého. Ne vždy budou dávat smysl, nebo se dokonce budou jevit jako nesplnitelné. Avšak „neбудe nemožné u Boha žádné slovo“. (Lukáš 1:37.) Když s vírou vykročíte kupředu, zjistíte, že Bůh má vždy nějaký důvod a plán.

Bůh od vás nikdy nebude žádat, abyste udělali něco, o čem ví, že udělat nedokážete. On vás zkrátka nikdy nepošle do slepé uličky. Může vás však požádat, abyste udělali něco, co vyžaduje silnou víru a spoléhání se na vedení Duchem.

Klíčem k získání víry k tomu, abychom dokázali „jít a učinit“, je rozvíjení důvěry. Máte-li důvěru v Pána, věříte, že vám pomůže všechny úkoly zvládnout. Zamyslete se nad tím – na zemi jste byli poslání v tuto dobu, protože jste připraveni a schopni vykonávat Pánovo dílo tady a teď. Byli jste vybráni, abyste žili v této době, protože vám Pán důvěřuje.

Požehnání, která získáte, když budete jednat s vírou a důvěrou, jsou úžasná. Lépe a jasněji pochopíte svou identitu a účel; posílíte svou důvěru v Ježíše Krista a Jeho Usmíření; a budete vědět, že s Pánovou pomocí na vše stačíte. ■

Bud'te jako Nefi

Generální předsednictvo Mladých mužů

Když Nefi řekl svému otci: „Půjdu a učiním věci, které přikázal Pán“ (1. Nefi 3:7), poskytl nám inspirativní příklad víry a vytrvalé poslušnosti. Nefiův závazek jít a učinit vycházel ze dvou důležitých hodnot, které může rozvíjet každý z nás – z jeho osobního svědectví o Pánu a Jeho prorocích a z jeho duchovní odolnosti.

Jak rozvíjet svědectví

Nefi byl poslušný, protože usiloval o vlastní svědectví ohledně toho, co Pán přikázal jeho otci, a protože toto svědectví získal. (Viz 1. Nefi 2:16–20.) Věděl, že úkol získat mosazné desky bude obtížný. Ale na rozdíl od svých bratrů také věděl, že Pán bude s ním a že pro ně připraví cestu, aby tento úkol dokázali splnit.

Tato víra v Boha a v Jeho proroka Nefimu žehnala, celý život ho povzbuzovala a pomáhala mu konat zázraky. Stejně jako Nefi můžeme i my v životě dělat velké věci, budeme-li se snažit být poslušni rad, které dostáváme od žijících proroků, našepťáváním Ducha Svatého a z písem. Pánův současný prorok, prezident Russell M. Nelson, nás například vyzval, abychom pomáhali shromažďovat Izrael a připravovali se na Spasitelův návrat.¹

Jestliže budeme studovat Boží slovo a budeme ho poslušni, naše víra poroste a v srdci budeme pociťovat odhodlání být poslušni neustále – i tehdy, kdy budeme vědět, že to nebude snadné.

Jak rozvíjet duchovní odolnost

Nefiův příklad nás také učí o křesťanské vlastnosti odolnosti – což znamená spíše se vypořádávat s výzvami než hledat snadné řešení. V našem životě nastanou chvíle, kdy budeme požádáni, abychom vykonali něco obtížného a náročného. Pokud se v takových situacích spolehne na svou víru v Krista a rozhodneme se pro „to, co je sice těžší, ale správné, namísto toho, co je snazší, ale nesprávné“,² budeme požehnáni.

Když zjistíte, že čelíte obtížnému rozhodnutí nebo úkolu, přístup „půjdu a učiním“ vám pomůže vytrvat. Když budete s vírou reagovat na vedení, které získáte, ukážete Pánu, že se na vás může spolehnout, a prohloubíte tak svou víru v Ježíše Krista.

Když budete věrně pracovat na rozvíjení svého svědectví, duchovní odolnosti a přístupu „půjdu a učiním“, Pán vám požehná, posílí vás a bude vás podporovat v tomto roce i po celý život. ■

POZNÁMKY

1. Viz Russell M. Nelson, „Naděje Izraele“ (celosvětové zasvěcující shromáždění pro mládež, 3. června 2018), [ChurchofJesusChrist.org/broadcasts/face-to-face/nelson?lang=ces](https://www.ChurchofJesusChrist.org/broadcasts/face-to-face/nelson?lang=ces).
2. Thomas S. Monson, „Rozhodnutí“, generální konference, duben 2016.

Jak odemknout moc KNIHY MORMONOVY

Symmony Ann Parková

Když jsem byla na misii na Filipínách, učily jsme se společnicí jednu obzvláště mocnou lekci o důležitosti každodenního studia Knihy Mormonovy. V závěru lekce vydala moje společnice jedno z nejmocnějších svědectví o písmech, která jsem kdy slyšela. Svědčila, že čtení Knihy Mormonovy jí přineslo do života novou moc, kterou nebylo možné vysvětlit.

Bylo zřejmé, že jí zkušenost s Knihou Mormonovou změnila život, a já jsem to chtěla zažít také.

Večer jsem se rozhodla, že Knihu Mormonovu začnu číst znovu. Od začátku.

Strávila jsem spoustu času na kolenou a vysvětlovala jsem Bohu, že bych chtěla zažít ono obrácení a onu moc, jež pocházejí od Ducha Svatého.

Odpověď, kterou jsem obdržela, zněla: Čti. Prostě čti.

A tak jsem začala. Pustila jsem se do čtení s novým odhodláním. Každému verši, kapitole a stránce jsem věnovala zvláštní pozornost. Jak jsem četla, nacházela jsem verše, které odpovídaly na mé otázky, mírnily mé starosti a pomáhaly ulehčit břemena těch, které jsem učila.

Asi po měsíci jsem si uvědomila, že se

v mém nitru cosi mění. Moje schopnost mít ráda druhé vzrostla, pociťovala jsem větší naději do budoucna, každý den jsem byla schopna pracovat pilněji a déle, více jsem se soustředila na práci a začala jsem pociťovat mnoho radosti.

Jednou jsem při studiu narazila na citát presidenta Ezry Tafta Bensona (1899–1994), dřívějšího presidenta Církve: „V této knize [Knize Mormonově] je moc, která vám začne proudit do života v okamžiku, kdy ji začnete vážně studovat. ... Když začnete hladovět a žíznit po těchto slovech, budete objevovat život ve větší a větší hojnosti.“¹

Jak jsem pokračovala ve studiu, začala jsem opravdu chápat, co tím myslel. *Objevovala* jsem život ve větší hojnosti.

Když na to vzpomínám, jsem přesvědčena, že jedním z důvodů, proč jsem dostala onu společnici, bylo to, abych tam onoho večera mohla být a slyšet její svědectví. Měla jsem pocit, jako by se zesílily všechny dobré součásti života – láska, naděje, důvěra, pilná práce, odhodlání a radost.

V mém životě bylo nové světlo a já jsem věděla, že je skutečné. ■

Autorka žije v Arizoně v USA.

Jak můžete odemknout moc Knihy Mormonovy ve svém životě?

1. Čtete denně.
2. Studujte podle témat.
3. Používejte studijní příručku.
4. Diskutujte s ostatními.

„Slibuji vám, že když budete Knihu Mormonovu s modlitbou studovat každý den, budete se lépe rozhodovat – každý den.“²

POZNÁMKY

1. Ezra Taft Benson, „The Book of Mormon – Keystone of Our Religion“, *Ensign*, Nov. 1986, 7.
2. Russell M. Nelson, „Kniha Mormonova – jaký by byl váš život bez ní?“, *Liahona*, listopad 2017, 62.

Půjdu a udělám

Píseň k tématu pro mládež na rok 2020

Přemýšlivě ♩ = 78

Slova a hudba: Nik Day

4

A C#m F#m

4

1. Těž - ké se mů - že zdát,
2. Když v dá - li cíl je skryt,

ces - tou věr - ných se dát,
ne - mám už sí - lu jít,

4

D A C#m

*(pouze druhá sloka)

7

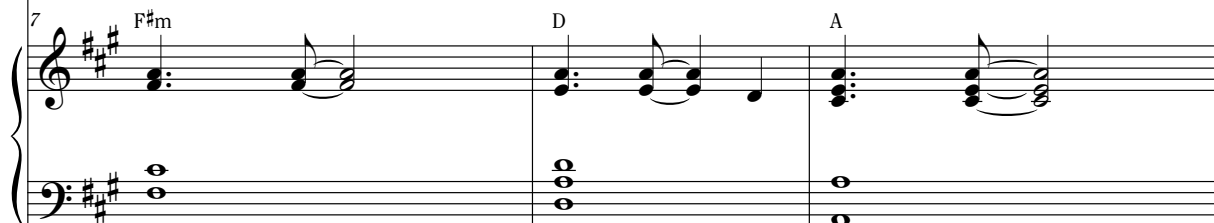

vím a - le, že Pán bu - de se mnou.
mys - lím na Je - ho po - žeh - ná - ní.

Já vím, že sí - lu svou
*(Ces - ta se dlou - há zdá,)

7

F#m D A

10

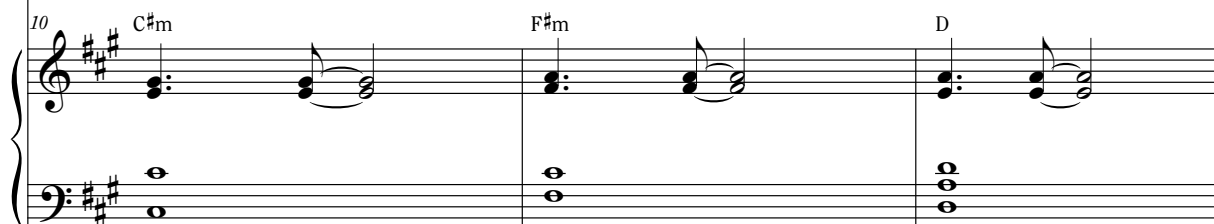
mi dá pro ví - ru mou,
však On mi s lás - kou dá

pro - ve - de mě i no - cí tem - nou.
sí - lu i no - vě od - hod - lá - ní.

I když
Je - ho

10

C#m F#m D

13

8

bří - mě těž - ké mám, On po - žeh - ná mi. Pro - to srd - ce své Mu
 lás - ka ne - sou - dí a po - zve - dá - vá. Pro - to srd - ce své Mu

13

Bm⁷ A E Bm⁷

16

8

dám, pů - jdu a u - dě - lám, co při - cá - že nám. Když se mno - zí

16

D A C#m

19

8

zdrá - ha - jí, vů - bec ne - vá - hám. — Vím, že mo - hu jít za Ním bez o - tá - le -

19

F#m D A

⌘

22

8

ní, u - leh - čí mé trá - pe - ní a ces - tu při - pra - ví. — Ces - tu při - pra -

22

C#m F#m D

To Coda ☪

25 1. 2.

8

ví. ví, by žá - dal jít i pouš - tí, by žá-dal plout i bou -

25 A E F#m

28

8

ří, když ú - kol On dá mi, já s ví - rou jed - nám,

28 E⁷ A

30

8

— já u - dě-lám všech - no, co žá - dá, ne-bot' vím, že směr u - dá -

30 D E

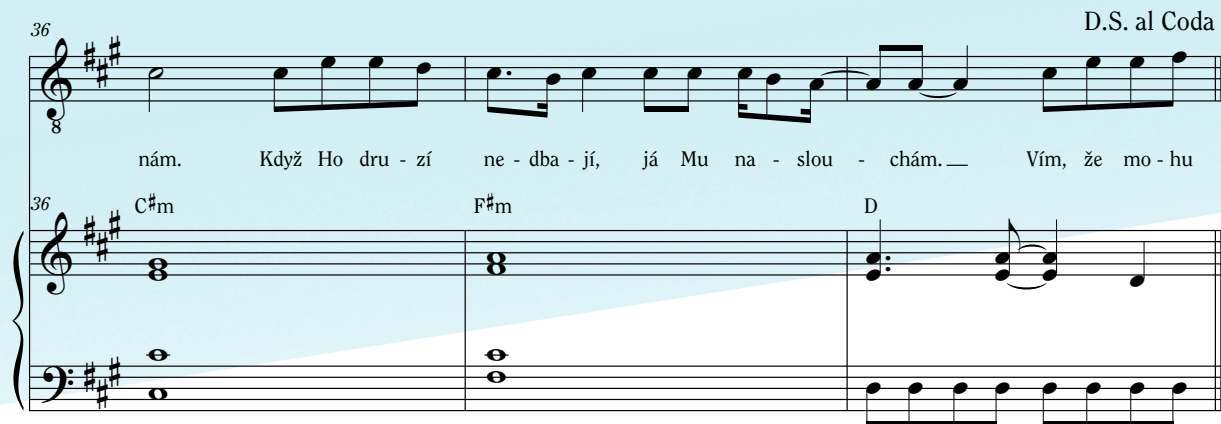
32

8

vá k ze-mi slí - be - né. Pů-jdu a u - dě - lám, co při - cá - že

32 Bm⁷ D E A

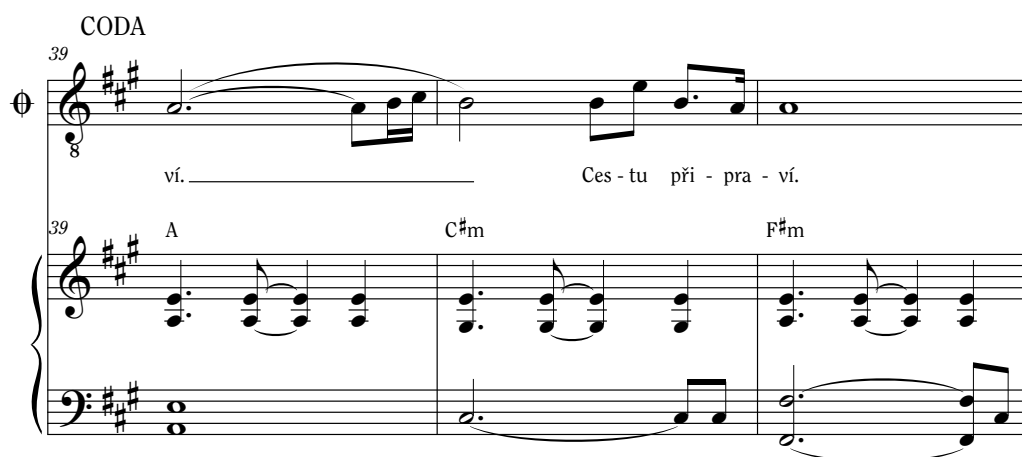
36 D.S. al Coda

nám. Když Ho dru - zí ne - dba - jí, já Mu na - slou - chám. — Vím, že mo - hu

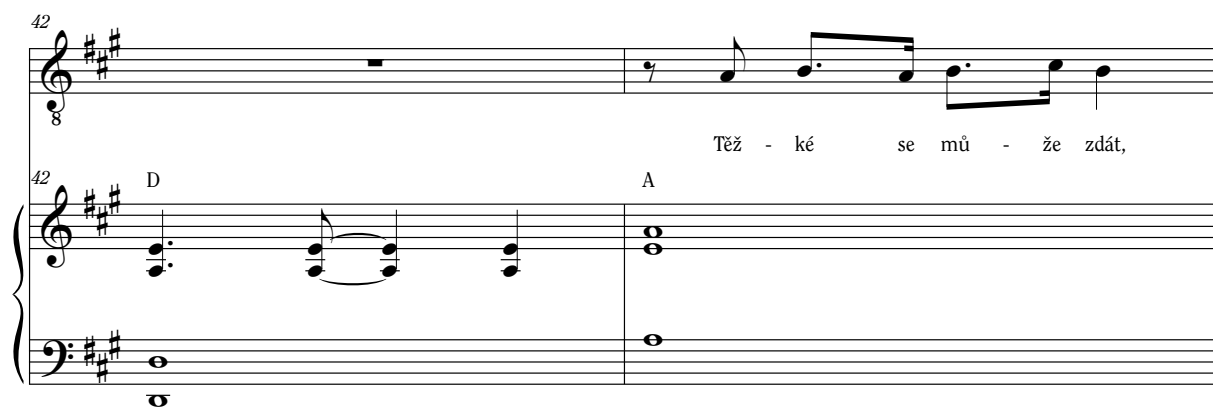
CODA

39

ví. — Ces - tu při - pra - ví.

42

Těž - ké se mů - že zdát,

44

ces - tou věr - ných se dát, vím a - le, že Pán bu - de se mnou.

Půjdu a učiním s důvěrou v Pána

President Henry B. Eyring
Druhý rádce v Prvním předsednictvu

Mladý Nefi v Knize Mormonově v nás probouzí touhu vybudovat si důvěru v Pána, abychom dodržovali Jeho příkázání. Nefi čelil nebezpečí i možné smrti, když pronesl tato slova důvěry, která můžeme, a musíme, soustavně pociťovat v srdci i my: „Půjdu a učiním věci, které přikázal Pán, neboť vím, že Pán nedává dětem lidským žádná příkázání, aniž by pro ně připravil cestu, aby mohly uskutečnit věc, kterou jim přikazuje.“ (1. Nefi 3:7.)

Tato důvěra přichází díky poznání Boha. Více než kdokoliv jiný na této zemi jsme my, díky úžasným událostem Znovuzřízení evangelia, pocítili vděčnost za vše, co nám Pán o sobě zjevil, abychom v Něho mohli důvěřovat.

Pro mě to začíná v roce 1820 jedním mladým chlapcem v lesíku na farmě ve státě New York. Tento chlapec, Joseph Smith ml., se odebral na odlehlé místo a poklekl, aby se pomodlil s úplnou důvěrou, že mu Bůh odpoví. Pokaždé, když čtu jeho příběh, má důvěra v Boha a v Jeho služebníky roste:

„Spatřil [jsem] sloup světla přesně nad svou hlavou, převyšující jas slunce, který ponenáhlu

sestupoval, dokud nespočinul na mně.

... Když světlo spočinulo na mně, spatřil jsem dvě Bytosti, jejichž jas a sláva se vymyká veškerému popisu, stojící nade mnou ve vzduchu. Jedna z nich ke mně promluvila, nazývající mne jménem, a řekla, ukazujíc na druhou – *Toto je můj Milovaný Syn. Slyš jej!*“ (Joseph Smith–Životopis 1:16–17.)

Otec nám zjevil, že žije; že Ježíš Kristus je Jeho Milovaný Syn; a že nás miluje natolik, že svého Syna poslal, aby nás spasil. A protože mám svědectví, že onoho chlapce povolal prorokem, mám důvěru i v Jeho současné apoštoly a proroky i v ty, kteří jsou jimi povoláni ke službě Bohu.

Svou důvěru v Boha projevujete tehdy, když nasloucháte s cílem něčemu se naučit a činit pokání a pak jdete a děláte to, o cokoli vás požádá. Jestliže Bohu důvěřujete natolik, že vyhledáváte Jeho poselství, která přicházejí skrze Jeho služebníky a přinášejí povzbuzení, rady a vedení, naleznete je. A pokud poté půjdete a učiníte to, co si přeje, abyste učinili, vaše moc důvěřovat Mu poroste a časem budete přemoženi vděčností, protože zjistíte, že On získal důvěru k vám. ■

Z proslovu na generální konferenci v říjnu 2010.

půjdu a učiním

„A stalo se, že já, Nefi, jsem řekl
svému otci: Půjdu a učiním věci,
které přikázal Pán, neboť vím, že
Pán nedává dětem lidským žádná
přikázání, aniž by pro ně připravil
cestu, aby mohly uskutečnit věc,
kterou jim přikazuje.“

1. NEFI 3:7

CÍRKEV
JEŽÍŠE KRISTA
SVATÝCH
POSLEDNÍCH DNŮ

ChurchofJesusChrist.org/youth

MLADÍ DOSPĚLÍ

**PŘIPRAVENI ZAČÍT
ZNOVU?**

*Mladí dospělí se dělí o své
příběhy o tom, jak činili pokání
a obrátili se ke Spasiteli.*

42

MLÁDEŽ

**TÉMA PRO MLÁDEŽ
NA ROK 2020**

56, 60,
64

RODIČE

**VYUŽÍVEJTE TENTO
PŘEHLED KE KNIZE
MORMONOVĚ PŘI
LETOŠNÍM STUDIU
PÍSEM!**

K12

CÍRKEV
JEŽÍŠE KRISTA
SVATÝCH
POSLEDNÍCH DNŮ

Kamarád

Oddíl *Liáhony* určený pro děti; vydává Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů

Čtěte
**Knihu
Mormonovu!**

Viz strana K12

President
Russell
M. Nelson

Drahocenná Kniha Mormonova

ILUSTRACE STEVE JAMES

Jak drahocenná je pro vás Kniha Mormonova? Kdyby vám někdo nabídl diamanty či rubíny, nebo Knihu Mormonovu, co byste si vybrali? Kniha Mormonova je skutečně slovo Boží. Učí o Ježíši Kristu.

Vyzývám vás, abyste Knihu Mormonovu četli každý den. Modlete se a přemýšlejte o tom, co se dozvídáte.

Když to budete dělat, slibuji vám, že se stane toto:

Převzato z proslovů „Zapojení sester do shromažďování Izraele“, Liahona, listopad 2018, 68–70; a „Kniha Mormonova – jaký by byl váš život bez ní?“, Liahona, listopad 2017, 60–63.

Budete se cítit blíže Spasiteli.

Budete se lépe rozhodovat – každý den.

Nebeský Otec vám pomůže a bude vás inspirovat.

Budete schopni překonávat pokušení.

Bude vás to utěšovat, posilovat a povzbuzovat.

Začnou se dít změny a zázraky!

Jak drahocenná je pro vás Kniha Mormonova?

Letos sbíráme příběhy, fotografie a obrázky o drahocenné Knize Mormonově. Vystavíme je a některé z nich uveřejníme v časopise!

Ari K., 9 let, Nuevo León, Mexiko

Když jsem se naučila číst, maminka mi dala Knihu Mormonovu a požádala mě, abych ji přečetla a připravila se tak na křest. Od té doby ji čtu každý den. Nejvíce se mi líbí příběh o tom, jak Lehi našel Liahonu.

Keyla S., 7 let, Mexico City, Mexiko

„Strom života“,
Russell K., 8 let,
Severní Karolína, USA

Knihu Mormonovu jsem dal jednomu spolužákovi ve škole.

Felipe M., 9 let,
São Paulo, Brazílie

POŠLI NÁM SVOU VÝTVARNOU PRÁCI NEBO SVŮJ ZÁŽITEK!

1. Nakresli obrázek, vyfoť nebo napiš něco o Knize Mormonově.
2. Pošli nám to! Podívej se na zadní obálku, ať víš jak.
3. Prohlédni si každý měsíc časopis *Kamarád*, ať vidíš, jak se děti řídí výzvou Presidenta Nelsona číst Knihu Mormonovu.

Batbayar a obrázková

Richard M. Romney

Církevní časopisy

(Podle skutečné události)

V Mongolsku byl větrný den. Škola už skončila a devítiletý Batbayar šel z autobusové zastávky domů. Ve větru se zachumlal do kabátu. Naštěstí nebyl příliš daleko od domu prarodičů, kde bydlel.

„Ahoj!“ řekl Batbayar, když vešel dovnitř.

„Vítej doma,“ řekla babička. „Udělala jsem ke svačině *chušúr*.“

„Jú, díky!“ Batbayar se natáhl pro jednu teplou okořeněnou masovou kapsu.

„Počkej! Nejez, dokud neprijdou sestry misionářky,“ řekl děda. „Za chvíli tu budou.“

Batbayar měl moc rád, když sestry misionářky z církve, kam chodili děda s babičkou, přišly na návštěvu. Vždycky se toho od nich hodně naučil. Byl tu ale jeden problém.

„Budou po mně zase chtít, abych četl z *Knihy Mormonovy*?“ zeptal se Batbayar. „Čtení je pro mě těžké.“

„Proto dneska přinesou jinou knihu,“ řekla babička.

„Jakou knihu?“ zeptal se Batbayar.

„Uvidíš,“ odpověděl dědeček.

Sestry misionářky dorazily. Všichni společně snědli babiččiny výborné masové kapsy. Potom Batbayar řekl: „Babička říká, že jste mi přinesly knihu.“

„Myslím, že tahle kniha se ti bude líbit,“ řekla sestra Heitzová. „Je v ní hodně obrázků.“

Batbayar se podíval na obálku. Bylo tam napsáno *Příběhy z Knihy Mormonovy*. Na obrázku na obálce byli lidé při stavbě lodi.

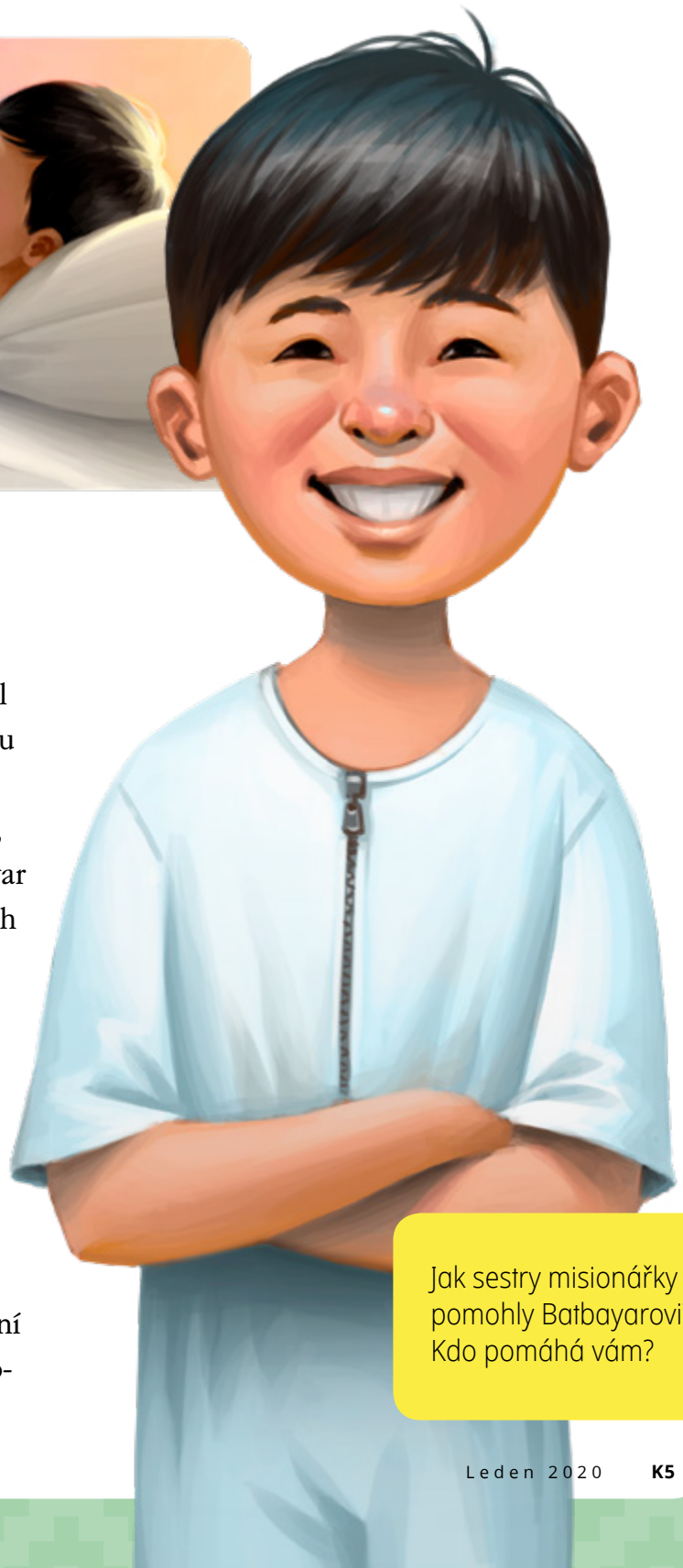
„Tehle příběh si pamatuju,“ řekl Batbayar. „Ten muž nevěděl, jak postavit loď. A tak se pomodlil. A Bůh mu pomohl.“

„Přesně tak,“ řekla sestra Enkhtuyaová. „Zkusíš si v téhle knize číst? Potom se můžeš pomodlit, abys poznal, jestli to, čemu učí, je pravda.“

„Zkusím to,“ slíbil Batbayar.

Ten večer si četl z obrázkové knihy. Přečetl si příběh o lodi. Potom se pomodlil. Když

kniha

usínal, myslel na toho muže, který postavil loď, a jak mu Bůh pomohl.

Od té doby si Batbayar každý večer přečetl jeden příběh. A potom se pomodlil. A každou noc, když usínal, přemýšlel o tom, co četl.

Když je sestry misionářky znovu navštívily, naučily Batbayara více o Ježíši Kristu. Batbayar se dozvídal o prorocích. Dozvídal se o Božích přikázáních. Chodil na shromáždění s babičkou a dědou. A dále četl a modlil se.

Jednoho dne chtěl Batbayar svým prarodičům říct něco důležitého. „Když čtu příběhy z obrázkové knihy, cítím se dobře u srdce,“ řekl. „Když se modlím, cítím, že to je pravda. Myslím si, že bych se měl dát pokřtít.“

Dnes už je Batbayar členem Církve. Ve čtení se hodně zlepšil. A stále čte Knihu Mormonovu každý večer! ●

Jak sestry misionářky pomohly Batbayarovi? Kdo pomáhá vám?

Pozdrav z Mongolska

**Jmenujeme
se Margo
a Paolo.**

**Cestujeme
po celém světě,
abychom poznali
Boží děti. Připojte se
k nám při návštěvě
Mongolska!**

Mongolsko leží v Asii,
mezi Čínou a Ruskem.

V Mongolsku žije více
koňů než lidí! Na mon-
golských slavnostech
bývají závody na koních,
lukostřelba, zápasení,
tanec a chutné jídlo.

V Mongolsku žijí zhruba 3 miliony lidí a přibližně 12 000
členů Církve. Co z toho, co na tomto obrázku vidíte,
je stejné jako ve vaší rodině? Co se liší?

Toto je *Mormony Nom* –
Kniha Mormonova.

V Mongolsku žije mnoho rodin v hlavním městě Ulánbátaru.

Další rodiny žijí na venkově. Žijí ve stanech nazývaných *jurty* a chovají zvířata, jako jsou koně, jaci a velbloudi.

Jaci vypadají jako krávy, jenom mají více srsti.

Seznamte se s několika našimi kamarády z Mongolska!

Vím, že Ježíš Kristus je Syn Boží a že má rád mě i děti na celém světě. Rád chodím na shromáždění a na Primárky, protože když tam jdu, můžu se učit o Ježíšovi.

Bilegt, 7 let

Vím, že máme živícího proroka, presidenta Russella M. Nelsona. Učí věcem, které jsou pravdivé.

Gerelchimeg, 4 roky

Díky, že jste s námi prozkoumali Mongolsko! Na shledanou příště!

Jste z Mongolska? Napište nám! Váš dopis uvítáme!

**Sestra Joy
D. Jonesová**
Generální
presidentka
Primárek

Každý den o trošku lepší

Když jsem byla malá, hrála jsem na housle. Chtěla jsem, aby zněly krásně. Chtěla jsem hrát svým rodičům a slyšet, jak říkají: „Ach, Joy, to je nádherně!“ Ale mé housle nezněly nádherně. Skřípaly!

Občas, když jsem necvičila, se mě můj učitel zeptal, „Joy, cvičila jsi tento týden?“ To mě přimělo víc cvičit, abych mohla následující týden hrát lépe.

Když na to teď vzpomínám, hraní na housle byla dobrá zkušenost, protože to bylo těžké. I když se mi občas nechtělo cvičit, hodně jsem se naučila tím, že jsem si stanovila cíl cvičit aspoň trochu každý den.

Doufám, že to uděláte také. Zkuste být každý den o trošku lepší. Nebeský Otec od vás nečeká, že dokážete udělat všechno najednou. Život je o tom, že se učíme a rosteme kousek po kousku. Bůh si přeje, abyste se nepřestávali snažit. A přeje si, abyste se ze svého pokroku radovali!

Občas jsme na sebe přísní. Říkáme si: „Nepovedlo se mi to. Nedokážu to,“ a pak to vzdáme. Ale Spasitel říká:

„Pokračuj. Jsem tady, abych ti pomohl!“ Díky Ježíši Kristu na to nemusíme být sami. Můžeme se zvednout a zkusit to s Jeho pomocí znovu. O to v životě jde.

Moc bych si přála, abyste v srdci poznali právě to, že Nebeský Otec vás miluje. Možná čelíte těžkostem, ale byli jste připraveni, abyste přišli na zemi v této době. Jen se snažte dál a dělte se o své světlo. Nebeský Otec vám požehná a povede vás, jestliže půjdete cestou smlouvy. ●

Církev připravila
pro všechny děti od
sedmi let nového
Průvodce pro děti.
Ten vám může
pomoci učít se
a růst!

Rozvívím se jako Ježíš

Můžete používat novou *příručku Osobní rozvoj* – průvodce pro děti, která vám pomůže rozvíjet se stejnými způsoby, jak se rozvíjel Ježíš, když byl ve vašem věku. Je to také zábavný způsob, jak zkusit nové věci!

Duchovní oblast

Ježíš prospíval milostí u Boha.

Sociální oblast

Ježíš prospíval milostí u lidí.

Fyzická oblast

Ježíš prospíval postavou.

Intelektuální oblast

Ježíš prospíval moudrostí.

„Ježíš prospíval moudrostí, a [postavou], a milostí, u Boha i u lidí.“ (Lukáš 2:52.)

Omluva

**Minchan K., 11 let,
Gyeonggi-do, Jižní Korea**

Jednoho dne ve škole si několik mých spolužáků dobíralo jiného žáka tím, že mu nadávali. Vypadalo to jako legrace, tak jsem se k nim přidal. Několik týdnů jsem si z něj dělal legraci stejně jako moji kamarádi.

O pár týdnů později mi onen chlapec řekl, jak se přitom cítil. Naše slova ho zraňovala, i když předstíral, že mu naše posměšky nevadí. Svěřil se mi, že každý večer plakal. Když mi to řekl, skoro jsem se rozplakal i já. Chtěl jsem mu pomoci, a rozhodl jsem se, že se mu omluvím za to, co jsem mu řekl.

A tak jsem k němu druhý den přišel a položil jsem mu ruku na rameno. Řekl jsem mu: „Moc se omlouvám, že jsem si z tebe dělal legraci.“ Když to uslyšel, přikývl

a oči se mu zalily slzami. Ale ostatní děti si z něj dělaly legraci dál. Pak jsem si vzpomněl, čemu jsem se naučil v Primárkách: Rozhodni se správně.

Statečně jsem svým spolužákům řekl: „Přestaňte si z něj dělat legraci! Víte, jak je to pro něj nepříjemné? Tak se prosím omluvte za to, co jste udělali, a buďte kamarády.“

Ale oni se tak snadno nezměnili. Místo toho se na mě rozzlobili a namítali: „O co ti jde tak najednou? Taky sis z něj dělal legraci!“

Stále jsem se cítil špatně kvůli tomu, co jsem udělal. A tak jsem odpověděl: „Já jsem se mu už omluvil. Chtěl bych, abyste pochopili, jak se cítí, a abyste taky přestali.“

Jeden z nich se omluvil, a my tři jsme se stali dobrými kamarády. Někteří si z něj stále legraci dělají, ale jemu už je líp, protože má nás. Rozhodnu se správně tím, že pomůžu kamarádovi v nouzi. ●

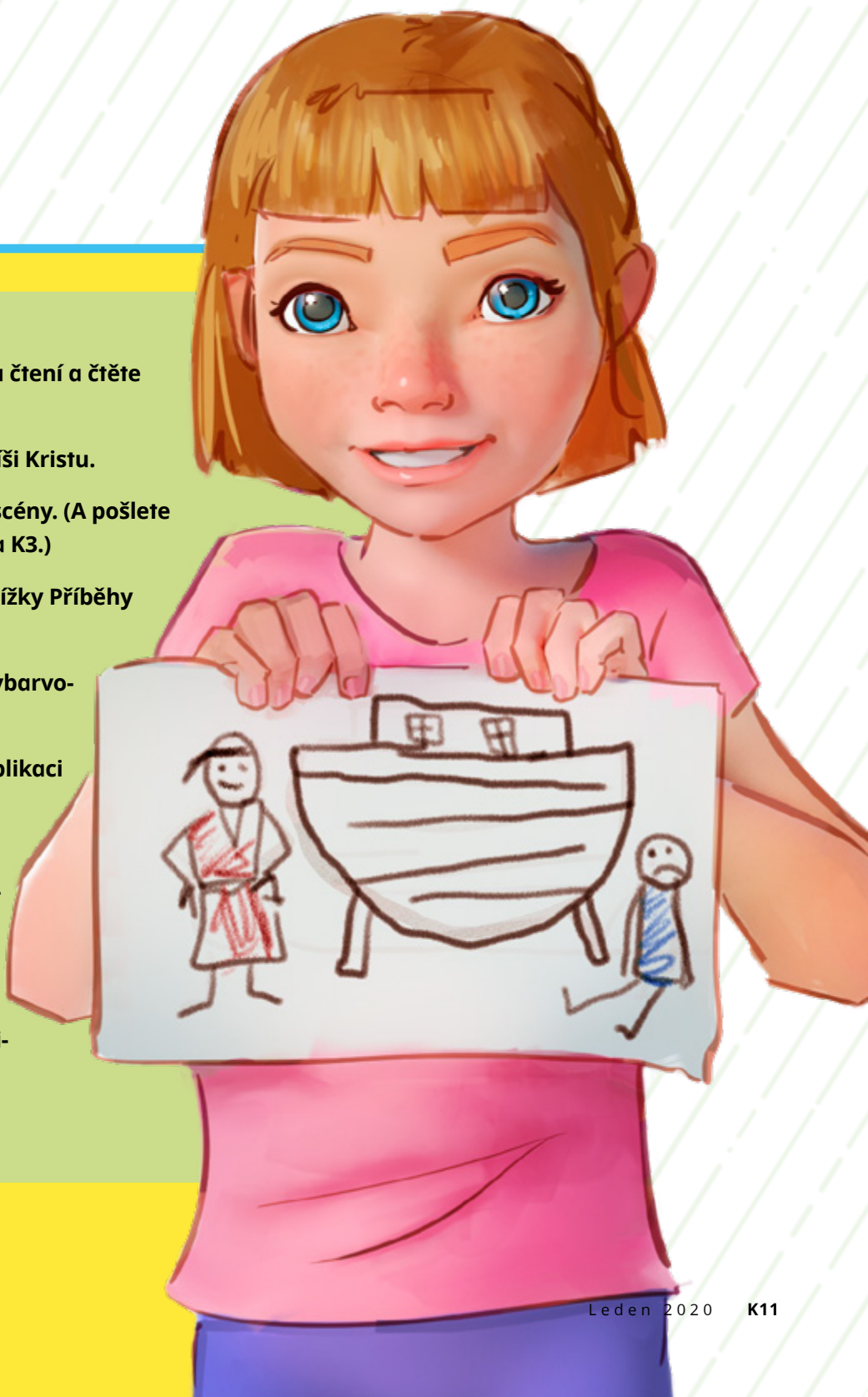

VÝZVA K LASKAVOSTI

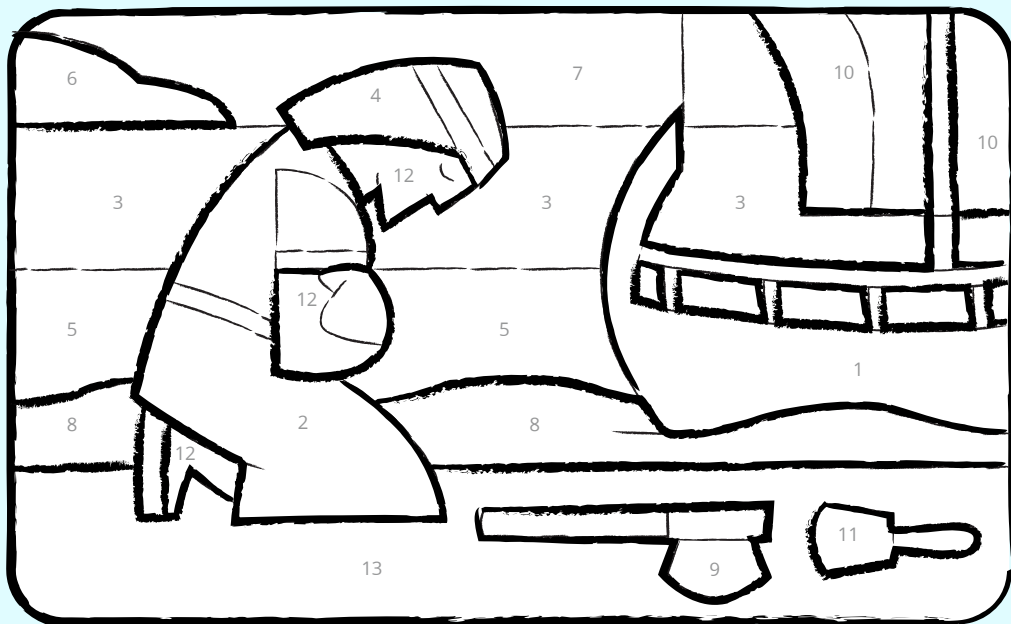
Když ve škole nebo v Primárkách uvidíš někoho nového, usměj se na něj a pozdrav ho.

Osm nápadů, jak číst Knihu Mormonovu

1. Najděte si kamaráda na čtení a čtěte spolu.
2. Označujte si verše o Ježíši Kristu.
3. Nakreslete si oblíbené scény. (A pošlete nám obrázek! Viz strana K3.)
4. Čtěte si z ilustrované knížky Příběhy z *Knihy Mormonovy*.
5. Používejte políčka na vybarvování na straně K12.
6. Poslouchejte písma v aplikaci Knihovna evangelia.
7. Zahrajte si oblíbené příběhy formou scének.
8. Pusťte si videa z *Knihy Mormonovy* (Book of Mormon videos), která jsou dostupná v angličtině na internetu.

V letošním roce můžete držet krok s lekcemi z příručky *Pojď, následuj mne* tím, že si přečtete verše na každý týden na straně K14. Poté na této dvojstránce vybarvěte odpovídající políčka. Vaše svědectví o Ježíši Kristu při četbě Knihy Mormonovy poroste!

Dokáži číst Kn

ILLUSTRACE NASAN HARDCASTLE

ihuhu Mormonovu

Rozvrh četby Knihy Mormonovy

Tyto verše z písem odpovídají lekcím z příručky
Pojď, následuj mne na každý týden v roce 2020.

1. Úvod ke Knize Mormonově, odstavce 1, 8–9	18. Mosiáš 8:16–18	36. Helaman 13:2–3; 14:2–8
	19. Mosiáš 13:1–5	37. 3. Nefi 1:8–15
2. 1. Nefi 3:7; 4:1, 4–8, 17, 38	20. Mosiáš 18:1, 8–16	38. 3. Nefi 11:8–17
3. 1. Nefi 8:10–12, 19–22	21. Mosiáš 27:23–26	39. 3. Nefi 12:13–16
4. 1. Nefi 11:1–6, 24–27	22. Alma 2:27–31	40. 3. Nefi 17:6–10, 20–24
5. 1. Nefi 16:18–20, 23–24, 28–31	23. Alma 5:14–16	41. 3. Nefi 19:25–28
6. 2. Nefi 2:25–28	24. Alma 8:14–22	42. 3. Nefi 20:3–9
7. 2. Nefi 9:49–52	25. Alma 14:26–28	43. 3. Nefi 27:3–10
8. 2. Nefi 25:23, 26, 29	26. Alma 19:16–17, 28–30	44. Mormon 1:2–5
9. 2. Nefi 27:23–26	27. Alma 26:12–16	45. Mormon 9:21–25
10. 2. Nefi 31:4–12, 20	28. Alma 31:31–38	46. Eter 3:4–14
11. Jákob 4:6–8, 12–13	29. Alma 32:26–31	47. Eter 6:3–9, 12
12. Jákob 5:71–75	30. Alma 37:6–7, 33–37	48. Eter 12:27–29
13. Enos 1:3–12	31. Alma 40:9, 23–25	49. Moroni 4:1–3; 5:1–2
14. 2. Nefi 9:6–8, 11	32. Alma 46:12–15	50. Moroni 7:45–48
15. Alma 7:11–13	33. Alma 56:44–48, 56	51. Moroni 10:3–6, 32
16. Mosiáš 2:5–7, 17–19	34. Helaman 5:12–14	52. 1. Nefi 11:16–23
17. Mosiáš 4:9–12	35. Helaman 10:2–7	

Kniha Mormonova učí o Kristu

Jasně ♩ = 72

Slova a hudba: Nathan Howe

F B^b B^b Am B^b Gm⁷ Am Dm⁷

1. Když Pán Le - hi - mu ú - kol dal, by do pouš - tě s ro - di - nou spě - cha - li, pro
 2. Pak ná - rod ce - lý Pá - na znal, na des - kách si Ho při - po - mí - na - li, když
 3. Na ná - vště - vu k nim při - šel Pán, když před - tím vy - stou - pil nad ob - la - ky, a

E^b Dm Am⁷ B^b Gm⁷ C⁷ F

pís - ma sy - ny své po - slal, by Bo - ží slo - vo mě - li.
 pro - ro - ka lid po - slou - chal, tak vši - chni pro - spí - va - li. že
 ma - lým dě - tem po - žeh - nal, kéž po - žeh - ná mi ta - ky.

B^{b7} C Am⁷ Dm⁷ F B^b Gm⁷ C⁷ F

Spa - si - tel nás má moc rád, u - čí mě Kni - ha Mor - mo - no - va. Ne - bes - ký

Gm⁷ A Dm B^b Gm⁷ C⁷ F

O - tec ke mně pro - mlou - vá, když si v ní čtu Je - ho slo - va.

© 2020 Nathan Howe. All Rights reserved.

Tato píseň může být kopírována pro příležitostné, nekomerční použití v církvi nebo v rodině.

Toto sdělení musí být uvedeno na každé pořízené kopii.

Vystřihovánky z Knihy Mormonovy

Vystřihněte si obrázky a zahrajte si s nimi příběhy Lehiovy a Sariiny rodiny. Můžete nakreslit a vystřihnout ještě další věci a lidi – například Nefiovy sestry a mladší bratry!

Nefi získává mosazné desky: 1. Nefi 4

Lehi dostává Liahonu:
1. Nefi 16:9–11, 16

Nefimu se zlomí luk:
1. Nefi 16:17–24, 30–31

Nefi staví loď:
1. Nefi 17:7–11, 16–18, 52–55

Nefi

Saria

Lehi

Sam

Laman

Lemuel

Rád se učím z písem v Církvi. Jak ale mohu studovat doma, když moje rodina písma nečte?
– Hledající ze Salzburgu

Milý hledající,

pamatuj na to, že i když tvá rodina písma nestuduje, ty je studovat můžeš! Snaž se číst sám, i kdyby to byl každý den jen kousíček. Můžeš začít s rozvrhem četby na stranách K12–K14. Další tipy si můžeš přečíst na straně K11.

Ať čteš písma s druhými, nebo sám, Duch Svatý je vždy s tebou.

Nejsi sám!

Kamarád

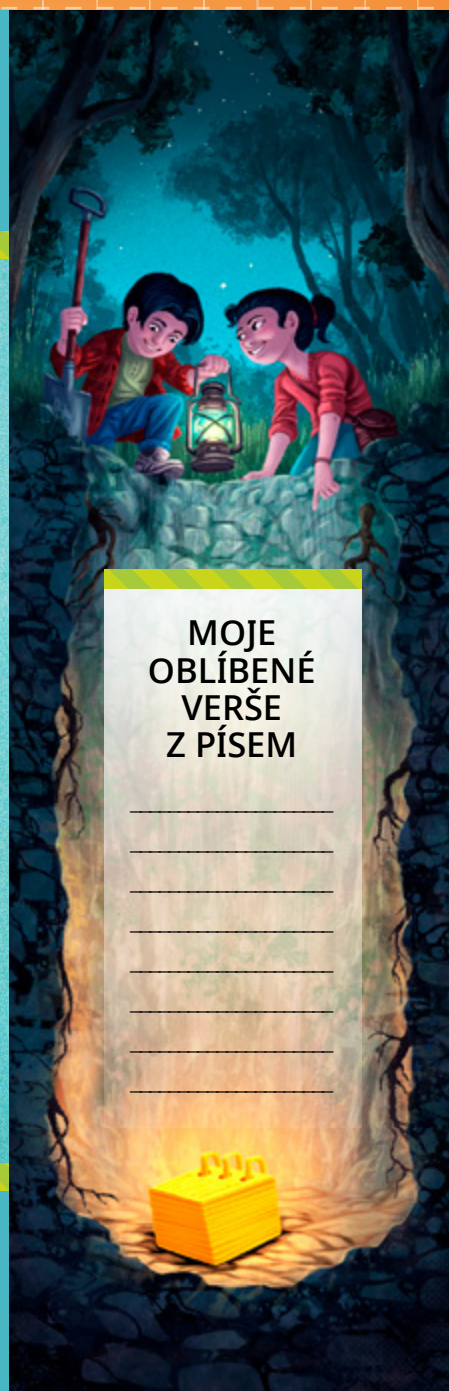
P.S. Tady máš od nás záložku!
Vystřihni ji a slep dohromady.

„Když se dítě Boží
snaží dozvědět
více o Bohu a Jeho
Milovaném Synu,
dochází k čemusi
MOCNÉMU.

Nikde jinde se
těmto pravdám
neučí jasněji
a mocněji než
v **KNIZE
MORMONOVĚ.**“

President Russell M. Nelson,
„Kniha Mormonova – jaký by
byl váš život bez ní?“, generální
konference, říjen 2017.

**MOJE
OBLÍBENÉ
VERŠE
Z PÍSEM**

Nejlepší objetí ze všech!

Lori Footeová
(Podle skutečné události)

Ellie měla moc ráda objímání. Obje-
tí od tatínka. Objetí od babičky
a dědečka. Objetí od maminky. Objímání
jí přinášelo hřejivý pocit. Cítila se v bez-
pečí. A šťastná.

Proto Ellie na shromáždění objímala
maminku. Moc ráda jí sedávala na klíně.
Maminka si ji vždy přivinula k sobě.

Potom shromáždění svátosti skonči-
lo. Byl čas jít do Primárek. Ellie měla

Primárky ráda. Už byla velká holka. Byly jí tři! Měla dokonce vlastní písma!

Ale dnes se Ellie nechtěla přestat tulit k mamince.

Maminka ji nesla chodbou. V místnosti Primárek posadila maminka Ellie na židli.

„Můžu jít s tebou?“ zeptala se Ellie.

„Ne,“ odpověděla maminka. Měla přívětivý hlas. „Je potřeba, abys byla ve své třídě,“ řekla. „A já zase v té své.“

Maminka dala Ellie pusku na tvář. Pak vyšla ze dveří.

Ellie cítila, jak jí po tvářích stékají slzy.

Vzpomínala na maminčinu náruč. Maminka ji vždy držela v náruči, když četli Knihu Mormonovu. Většinou četli s rodinou. Ale někdy si četly Ellie s maminkou samy.

Ellie si vzala do ruky svou Knihu Mormonovu. Uvnitř byl obrázek Ježíše.

Ellie knihu zavřela a objala ji. Měla pocit, jako by objímala Ježíše. Byl to hřejivý pocit. Cítila se v bezpečí. A šťastná. Bylo to to nejlepší objetí ze všech! ●

Autorka žije v Utahu v USA.

Co pomohlo Ellie cítit se lépe, když byla smutná?

Nefi získává mosazné desky

Rodina Lehiho a Sarie putovala do zaslíbené země. Bůh řekl Lehimu, aby poslal své syny zpět do Jeruzaléma, aby přinesli písma. Byla napsána na kovových deskách.

Laman a Lemuel řekli, že to bude moc obtížné. Nefi ale řekl, že půjde a udělá, co Bůh přikázal. Sam se řídil Nefiovým příkladem.

Duch řekl Nefimu, jak získat mosazné desky od zlovolného muže, který se jmenoval Laban.

Nefi a jeho bratři přinesli mosazné desky své rodině. Lehi a Saria byli velmi šťastní! Studovali písmo zapsané na deskách. Učili se o Božích přikázáních.

Mohu své rodině pomáhat studovat písmo. Mohu být odvážný jako Nefi a říci „půjdu a učiním“, co Bůh přikazuje! ●

Přečtěte si tento příběh v 1. Nefim 3–5.

Lehiova rodina studovala písmo

Jaký je váš oblíbený příběh z písem?

Drazí rodiče,

jsme rádi, že s vámi můžeme začít nový rok! Společně se budeme učit o Knize Mormonově. Které příběhy z Knihy Mormonovy máte ve vaší rodině rádi? Pomozte prosím svým dětem nakreslit obrázek a poslat nám ho. (Viz strana K3.) Některé z těchto výkresů letos zveřejníme v časopise! Zde je několik dalších stránek o Knize Mormonově z tohoto vydání:

- Poselství od proroka (strana K2)
- Rozvrh četby (strany K12–K14)
- Činnost s příběhem z písem (strana K16)
- Příběh o rodině Lehiho a Sarai (strany K20–K23)
- Příběh o chlapci, který objevuje nový způsob čtení Knihy Mormonovy (strany K4–K5)

Šťastný nový rok!

Kamarád

JAK DO LIAHONY ZASLAT VÝTVARNOU PRÁCI NEBO ZKUŠENOST VAŠEHO DÍTĚTE

Navštivte stránky Liahona.ChurchOfJesusChrist.org a klikněte na „Submit an Article or Feedback“ [„Odeslat článek nebo zpětnou vazbu“]. Nebo je spolu se jménem, věkem a bydlištěm dítěte (město) zašlete e-mailem na adresu Liahona@ChurchOfJesusChrist.org s následujícím svolením: „Já, (vložte své jméno), uděluji Církvi Ježíše Krista Svatých posledních dnů svolení k tomu, aby použila příspěvek mého dítěte v církevních časopisech, na církevních internetových stránkách a sociálních sítích, případně také v církevních zprávách, v tištěných materiálech, videích, publikacích a školících materiálech.“ Už se na vaše příspěvky moc těšíme!

Najděte Liahonu ukrytou uvnitř!

OBSAH

- K2** Od Prvního předsednictva: Drahocenná kniha Mormonova
- K4** Batbayar a obrázková kniha
- K6** Pozdrav z Mongolska
- K8** Každý den o trošku lepší
- K9** Rozvívám se jako Ježíš ...
- K10** Laskavost se počítá: Omluva
- K11** Osm nápadů, jak číst knihu Mormonovu
- K12** Dokáži číst knihu Mormonovu
- K15** Píseň: Kniha Mormonova učí o Kristu
- K16** Zábavné materiály: Vystřihovánky z Knihy Mormonovy
- K17** Co tě trápí?
- K18** Nejlepší objeví ze všech!
- K20** Příběhy z písem: Nefi získává mosazné desky
- K23** Omalovánka: Lehiho rodina studovala písma